

جبر و کہ کار بلہ رہ کان

بہ کورانی لا

کومہلہ پیر و کیکی واقعی و

پہر و ہر دہیسی

ن / احمد سالم باد ویلان

و / حسین محمود

شہلہ بچہ یسی

منندی اقرأ الثقافي
www.igra.dfilamontada.com

۲۰۱۳

یہ ہم چاہ

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

ناو: چيڙوڪه ڪاريگهه رهڪان بؤگوراني لاو.

بابەت چارۋى راسىتە قىنە.

نوسه: نه چمد سالم بادويلان.

وہرگیر: حسین محمود شاہ نے بچہ پی۔

پیدا چوندوہ: وەرگیر:

کاری کمپیوٹر: نوینگی MOM ۲۶۴۸۹۰۷ /۰۶۶ .N

پاک فوسکردن؛ عبدالرحمن عبداللہ.

چاپخانه : پالیت

چاپ : دووم ۲۰۱۲.

تیراژ: ۱۰۰۰ دانه.

ژماره‌ی یازدهم ﴿١٠٩﴾.

نرخ: ۲۰۰۰ دینار.

بۇ: فروشتن و بلاوكردنهوه: M / ۰۷۵۰۴۶۷۱۳۹۴

بۇ: ھۈنەركارى وچا پىكرى : M / ۰۷۵۰۱۱۸۱۹۱۹

مافی چاپ: یاسایی هه موو شینواریکی پارێزراوه.

چیرۆکە کاریگەرەکان

بۆ

کورانی

لاو

ن/ئەحمەد سالم بادولان.

و/حسین محمود هەلە بێهێی.

دووم چاپ

هەولێر ۲۰۱۲.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

• بېشه کی

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَأَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ، وَمَنْ تَبِعَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ.

پاشان: مەبەسنت لە باسکردنی چیرۆکەکان
دوورخستنه‌وه‌ی لاوانه و سوود وەرگرتنه، سوود وەرگرتنیش
بە پەند وەرگرتنه، وە ئەگەرنا ئەوه ئەو سووده نەهاتووه‌ته
دی.

ئێمە لەم کتێبه‌دا (قصص مؤثرة للشباب) ئەو
ریبازەمان گرتووه‌ته بەر که چۆن کەسیک بەرووبوومی
گەییووی لێدەکاته‌وه و دەیکاته‌ناو سەبەته‌یه‌کی جوانه‌وه،
ئەو کاته‌ له‌ رووی رێکخستن و شیوازەه‌ رواله‌تمان هیناوه‌ته
دی و له‌ رووی بیرۆکە‌یشه‌وه هه‌والێکی دروست.

هه‌موو ئەم چیرۆکانه‌ بریتی نین له‌ خه‌یاڵ و ئەندیشه‌ی
نووسه‌ریکی به‌ توانا و دروستکراوی ئەدییبێکی داھینه‌ر
نین، بە‌لکو رووداو گە‌لیکن لەم جیهانه‌ماندا روویانداوه و

پالەوانه کانیش کهسانی راسته قینهن و له سهر ئەم ههساره
 بچوکه مان دهژین، ئەم چیرۆکانه ئەو راسته قینه نه مه رت
 نیشان دهدهن که خوای گه وره له سه رووی تۆوه یه و قه ده ری
 ئەو چاره و رانی تۆیه، وه هه ر ده بی ت روژیک له روژان بی ت و
 بگه ریت ته وه بۆ لای خوا و ده رباز بوون نیه .

برای لاو، ئەم کۆمه له پهنده به ووردی هه لبرێراوه تا
 زۆرترین توێژه کان و شیوازه کان بگرت ته وه بۆ به دیه یانی
 مه به ستی خوازاو، ئە گه ر لاویک له چیرۆکی کدا نه وه ی
 به دی نه کرد ئەوا له چیرۆکی تر دا به دی ده کات .

ئەو پر سیاره دیت ه پیشه وه: بۆچی به ته نها لاوان؟ که س
 له ئیمه ناتوانیت نکولی له گرنگی لاوان بکات، به لکو
 ناتوانین خۆمان بێناگا بکه یین له فه رمایشتی خوای گه وره
 سه باره ت به هاوه لانی ته شک ه و ت ﴿نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُمْ
 بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْنَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى﴾ واته: ()
 به راستی ئەوان کۆمه لێک لاو بوون باوه رپان هی نابه وو به
 په روه رد گاریان و ئیمه ش زیاتر رینمونیمان کردن) که واته
 روژی لاوان له م جیهانه دا روژیک ی گه وره یه، ئەوان

ثاینده یه کی نزیکی ئهم نه ته وه یهن، بهرپرسیاریه تی
 گه یاندنی تاین به بهنده کانی خوا له سهر نه وانه، به کرده وه
 و جیبه جیکردن نهک به ووته و دروشمه کان، هیچ که سیک
 ناتوانیت که بیتاگا بیت له مهینه تیه کانی لاوان له
 سه رده مه ماندا، له بهر نه وه پیویسته چاره سهر پیشکesh
 بکریت بو لابرندی مهینه تیه کانیان و دامه زراو کردنیان و
 هاندانیان بو وهستان له بهر دهم تاوینده تا به های خویان و
 راسته قینه یی پیگه یان بزانن و به ره و رووی
 بهرپرسیاریه تیان ببنه وه لهم ژیانده تا به گیانیکی
 نیسلامیانه وه و به هه موو نه و شتانه ی که له نیسلامدا
 هه یه له ره حمهت و به زه یی و داوینپاکی و ره وشت و کاری
 جوان.

وه ئیمه ئهم ریبازه مان بو یه گرته بهر له خوا داواکارین
 خۆمان په ندی لی وهریگرین پیش خوینهرانی بهر یز و سوودی
 خوازاوی هه بیت بو خۆمان و ئیوه و هه موو موسلمانان.

وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ
 وَآخِرُ دَعْوَانَا اِنَّ الْحَمْدَ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

پاداشتی چاکه کردن له گهڻ دایک و باوکدا

شوینی گوږی، منیش ههستم به مژدهی خیر و بیژ ده کرد، زانیم و ههستم کرد که بهراستی بههشت هاتوه بۆ مالمان نابیی تهو فرسه ته له دهست بدهم، گهشته مالمان وهك چۆن بوو کیك دهگاته مائی خۆی، ههركه بنه و بارگهی دانا له مالمان، هه موومان بهم دهست و بهو دهست خزمه تمان ده کرد و شهو غویمان ده کیشا بۆ پشوودانی، دایکم رۆژنامه کانی بۆ خوینده وه تا ئاگاداری هه واله کان بیئت چونکه زۆرحه زی لیبی بوو، منیش خواردنم پیده دا و سوور بووم له سه ر پیّدانی ده رمانه کانی.

رۆژه کان و مانگه کان تیپه رین و نه نکم تووشی جه لدهی دل بوو، خرایه نه خوشخانه وه و دیمه نیکی سه یرم بینی که زۆر کهم له نیو کوڤان و کچانی ته مرڤدا هه یه، ته ویش کاتیک که ده مامکه که نه را به روویه وه بۆ وه رگرتنی ئوکسجین، په نجهی شایه توومانی به رزکرد بوویه وه و یادی خوا ی گه و ره ی ده کرد، دوا ی تیپه ر بوونی چه ند رۆژیک هاته ده ر له نه خوشخانه، نزیکه ی زیاد له سی سال ده بیئت

نه نکم به رده وام رژه سپیه کان (ایام البیض) ای هه موو
 مانگه کانی ده گرت و مانگی شه عبان و رهمه زان و
 شه والیشی به ته وای ده گرت و به رژه و ده بوو، ریکه و تی
 رژه عاشورا بوو، نه نکم به رژه و بوو به پیچه و انده
 فدرمانی پزیشک که رینمایي کرد بوو پابه ند بیت به
 کاته کانی دهرمان خواردنه و هدر دواکه و تنیک رو بده دات
 کاریگری ده بیت له سهر دلی . منیش دوی نویژی
 خه و تنان سهرم لیدا و ویستم بریک پاره ی بده می به بونه ی
 دهرچووم له زانکو، نه ویش پیکه نی و نه م دوعایه ی بؤ
 کردم (الله یوفک الله یحفظک الله یغلیک) واته (خوای
 گه و ره رابه ردارت بکات، خوای گه و ره بتپاریزی، خوای
 گه و ره یارمه تیده رت بیت) به بیرم هیئایه و که نابیت به
 رژه و بیت به پی رینمایي پزیشک، نه ویش دلنیا ی کردم
 که باشه ... چووم تا بخه و م له و کاته دا که خه ریک بوو بانگی
 به یانی بدریت گویم له ته قه ی دهرگای ژوره که مه و بوو،
 بینیم خزمه تکاره که مانه و هه وائی پیدام که نه نکم
 که و توه ته سهر زهویه که و منیش به په له رامکرد بؤ

ژووره که ی، بینیم به سهر زهویه که دا راکشاه و روخساریشی
رووه و قیبله یه و دهستی راستیشی خستووته سهر دهستی
چدپی وهك نه وهی له نویژدا بیټ و دهرمانه کانیشی
نه خواردبوو، دهستم خسته سهری و بینیم که مالئاوایی له
دنیا کړدووه و روحي پاکی بهرزه فربووه بؤ لای په روهردگار و
به روژووش بوو.

دواي وه فاتکردنی به سی مانگ کاتی نه وه هاتبوو
پیداویستیه کانم پیشکesh به وهزاره تی په روهرده بکم بؤ
دامه زاندم له قوتابخانه یه کی نزيك مالمان، سه روکی
به شه که داوای له سکر تیره که ی کرد که دؤسیه ی
داواکاریه کان بهیټت چونکه برپای به (واسیته) نه بوو،
همموو کهس لای نه و یه کسان بوون، بیني همموو
قوتابخانه کان پیویستیان به مامؤستا هیه تهنه نه و
قوتابخانه یه نه بیټ که مهبهستی من بوو، چونکه نه و
قوتابخانه یه پیویستی به مامؤستا نه بوو، بؤیه منیش زؤر
دلته نگ بووم به وه و وتی دلته نگ مهبه به لام روژی شه مبه

سهرم لیبده ره وه به لكو شتیك رووبدات، منیش وتم: إنشاء الله.

دوو رۆژ تیپه پری وهك دوو مانگ وابوو ، منیش چاوه روانی رۆژی شه مه م ده كرد ، رۆژی ههینی شه وه كهی خه وتم، له خه ومدا بینیم نه نكم ره حمه تی خواي لیبیئت سهردانم ده كات و هه والتم ده پرسیت و لومه م ده كات چونكه ماوه یه كه نه یینیبووم، پیم ووت سه رقائی دنیا ریی لیگرتووم، وتی (روح الله یوفكك، الله یفضك، الله یخلبك) هه مان نهو درعا یه كه بۆی كردم پیش وه فاتكردنی به پینج سه عات.. له خه وه كه م هه ستام و زۆر دلخۆش بووم بهو خه وه به په له چوومه لای سه رۆکی به شه كه و لیم پرسى چی بووه ؟ وتی هیچ رووی نه داوه به لام با چاو بخشینمه وه به فایلى داواكاریه كاندا سكرتیره كهی بانگ كرد كه فایله كانی بۆ بینیت، هه ر كه كر دیه وه شتیكى سه یری بینى... بینى هه موو نهو قوتابخانه ی مامۆستایان ده ویت ئیستا مامۆستایان ناویت و نهو قوتابخانه یه یشی داخرا بوو ئیستا پیویستی به مامۆستایه بۆیه زۆر تووره

بوو له سکر تیږه که ی و تاوانباری کرد به که مته رخه می و
هه له کردن، بویه که که له نویسنکه که هاته دهره وه و
سوپاسی خوی ده کرد له سه ر نه و رۆزیه که دهر گایه کی
داخراوی لیکرده وه (إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ
فَيَكُونُ).

چا که له گهڼ دايک و باوکدا

ئيواره يه کيان دايکه له گهڼ منداله کانيدا دانېشت و
يارمه تي دده دان له پيداچوونه وي وانه کانيادا و نه و
منداله ي که ته مه ني چوار سال بوو دفته ري
وينه کيشانه که ي دابه ده ستيه وه تاوه کو نه م سه رقان نه کات
و بتوانيت وانه به وانيتر بليته وه.

له پر بيري که وته وه که خواردني ئيواره ي ناماده نه کردوه
بو باوک به سالچووه که ي ميړدي که له گه لئاندا ده ژيا له
ژورړيکدا و له گوشه يه کي ماله که ياندا، چه نده ي له
توانادا هه بووايه هه لده ستا به خزمه تکردني، ميړده که شي
رازي بووله خزمه تکردني نه و بو باوکي، چونکه باوکي به
هوي ناساغيه وه له ژورره که ي نه ده هاته دهره وه، به په له
خواردني بو برد و ليي پرسي ثايا پتويستي به هيچ
شتيکي تر نيه و پاشان روشته دهره وه، کاتي گه رايه وه بو
لاي منداله کاني، ههستي کرد که منداله بچوکه که ي
خه ريکي وينه کيشاني بازنه و چوار گوشه و داناني
ناماژه يه ليي پرسي: نازيزم نه وه وينه ي چي ده کيشيت؟

مندالّه کەش بهوپه پری به رانه تهره وه لامی دایه وه: من
وینه ی نهو مالّه ده کیشم که کاتیك گه وره ده بم و ژن
ده هیتم و تییدا ده ژیم، وه لامدانه وه که ی دلخوشی کرد..
وتی: نه ی له کو ی ده خه ویت؟ مندالّه کەش چه ندین
چوارگوشه ی پی نیشاندا و ده یوت نه مه ژووری نووستن و
نهویان مه تبه خ و نهوی تریان ژووری میوانه.. بویه دهستی
کرد به ژماردنی هه موو نهوانه ی که ده یزانی له
مالّه کەدان، پاشان چوارگوشه یه کی له ده رهوی
چوارچیه که کیشابوو.

دایکیشی سه رسام بو، پی ویت: بوچی نهو ژووره له
ده رهوی مالّه که دایه و جیا یه له هه موو ژووره کانی تر؟ له
وه لامدا مندالّه که وتی نهو ژووری تو یه، تو ده خه مه نهوی
و له ویدا بژیت وه ک چون بایره گه وره له ویدا ده ژی.

دایکی به بیستنی قسه ی مندالّه که ی تووشی شوک
بو!! بویه له خو ی ده پرسى ئایا ده بیّت من به تهنه ا لهو
چۆلّه وانیه دا له ده رهوی مالّه وه دایم، به بی نهوی له زهت
ببینم له قسه کردن له گه ل کوره که م و مندالّه کانیدا و

دلخوش بيم به قسه کانيان و شاديان و ياريان کاتي که له
جولّه ده که وم؟ نه و کاته قسه له گهل کيدا بکه م؟ نايّا
هم مو ته مه نم له نيؤ نه چوار ديواره دا به سه ره رم به بي
ته وه ي گويم له دهنگي نه نداصاني خيزانه که م بيت.

به په له کارگوزاره کانم بانك كرد و به خيرايي ژووري
تاييه ت به ميوانمان گواسته وه که رازاوه ترين ژوره و
ديارترينيان بوو، که لويه لي مامم (باوکی ميړده که م)
ناماده کرد و که لويه لي تاييه تي ژووري ميوانيشم گواسته وه
بؤ نه و ژوره ي دوور بوو له خانوه که .

کاتي ميړده که ي گه پايه وه له دهر وه سه رسام بوو به و
کاره چونکه چاوه روان نه کراو بوو.. له خيزانه که ي پرسي:
چی وای ليکريدت نه و گورانکاریه بکه يت؟

به چاواني پر له فرميسکه وه وه لامی دايه وه من
جوانتريني ژوره کان هله دبژيرم من و تو تيايدا بژين
نه گهر خواي گه وره ته مه ني پيداين و له جموجل که وتين،
با ميوانه کان له و ژوره ي دهر وه بن.

مېړده کله شی له مېرسته کله تیځه یشت و ستایشی نه و
کاره ی کرد که بهرام بهر به باوکی نه نجامی دابو که
نه ویش به رووخساری پر له خنده وه ته ماشای ده کردن و
منداله کله ش ته نها نه وه یو مایه وه وینه کله کوژانده وه و
خنده گرتی.

بچو کترین خویند کار که ماسته ری به ده سته ینا بوو له
نه مریکا، رۆشت تا خوی بکوژیت به لام بوو به بانگخواز!!
خویند کاری نه مریکی (جیف) رۆشت بو لای راگری
زانکو که بانگی کرد بوو تا پیروزبایی به ده سته ینانی
ماسته نامه کله لیبکات به پله ی نایاب و یه کم به
دهستی هینا بوو و هه روه ها پیروزباییه که به هوی نه وه شه وه
بوو که بچو کترین خویند کار بوو له ولاته یه کگرتوه کانی
نه مریکا که ماسته ری له و پسرپوریه دا به ده ست هینا بوو،
نم ش ده سته و تیکی ناوازه بوو به نیسبت زانکو که وه که
شانازی به خویند کار (جیف) ه وه بکات چونکه
ده سته و تیکی می ژوویی به ده ست هینا بوو دوا ی
یه کترینینه که جیف ژووری سه رۆکی زانکو ی به جیه یشت

که غه م و په ژاره به رووخساریه وه دیاربوو به پیچه وانده ی
 قوتاییانی تروه له ئاوا بۆنه یه کدا، نه وانده ی به زاری
 نه مریکی هاوار ده که ن (یا هوو) له سهر شیوازی کاوبۆی
 یان به خیتو که رانی مانگا له نه مریکا یان هاوار ده که ن
 (ئۆلرایت).

به ریوه به ره که سه رسام بوو به لام لیی نه پرسى و
 پرسىارى نه کرد که چى له ناخى (جیف) دایه، له
 مه وعیدی دیاریکراو بۆ ئاههنگى ده رچوون جیف به وپهرى
 که شخه یه وه به جلی تاییه تی خۆی بۆ بۆنه کان ناماده بوو و
 رۆبى ده رچوونى له به رکردبوو، کلاوى ده رچوونیشى له سهر
 کردبوو، چوه شوینی خۆی دانىشت که تاییه ت کرابوو
 بۆی، گوپی له ناوى خۆیه وه بوو له ریی بلندگۆکانه وه
 به رزده بوویه وه که پرپیوو له ستایش و سوپاسکردن که له
 لایه ن هه موانه وه ئاراسته ی ده کرا به هۆی نه وه ده سته که وه ته
 ناوازه یه وه، پاشان چوه سه سه کۆ تاییه ته که تا
 بپروانه مه که وه رگریت له نیو ئاپۆرای چه پله و هوتافى
 خیزانه که ی و هاوړیکانى و ناماده بووانه وه له و جوړه

بۆنانه دا ، کاتی جیف بڕوانامه که ی وه رگرت دهستی کرد به گریان و سه روکی زانکۆش به سوعبه ته وه پیی ووت (تۆ به هۆی ئه وه پهری شادمانیته وه بۆ ئه وه دهستکه وته مه زنه ده گرت)

جیفیش وه لّامی دایه وه: (نه خیر: به لکو به هۆی ئه وه پهری نابه خته وه ریمه وه ده گریم) سه روکی زانکۆش سه رسام بوو بۆیه لی پرسی: (بۆچی کوپی خۆم پیویسته ئه مپۆ تۆ زۆر دلخۆش و شادومان بیت به تایبه تی له م ساته وه خته دا) جیف وتی: (من وام گومان ده برد شادوومان ده بم به م دهستکه وته ، به لّام وا ههست ده که م من هیچم نه کردوه له پیناوی به خته وه رکردنی خۆمدا و من ئیستا ههست به نابه خته وه ریه کی زۆر ده که م، نه بڕوانامه وه و نه پله ی زانستی و نه ئاههنگه که من به خته وه ر ناکهن).

پاشان جیف بڕوانامه که ی وه رگرت و به خیرایی جیگا که ی به جیهیشت له نیو سه رسامی هه موواندا ئاههنگه که ی ته واره کرد و نه مایه وه تاوه کو هاورپیکانی و خزم و که سه نزیکه کانی پیروزیایی لیبکه ن.

جیف چوویه وه ماله وه و پروانامه کەشی به دهسته وه
 بو، نه مدهست و نه و دهستی پیده کرد، پاشان که و ته
 قسه کردن له گه لیدا: باشه من چی به تو بکه م ؟ تو
 پله یه کی میژوویت به مندا له زانکو که دا و له ناینده شدا
 پۆستیکی بهرز چاره پروانی من ده کات، وه خه لکی و
 میدیاکان چاویان له سهرم ده بیست به هوئی نه و
 دهستکه و ته ی به دهستمه یناوه، به لام نه و به خته وه ریه که من
 ده یخوازم پیست نه به خشیم، من ده مه ویت له ناخی خو مدا
 به خته وه ریم، هه موو شتی له م دنیا یه دا پروانامه و پۆست و
 سهروهت و سامان و ناوبانگ نیه.

شتیکی تر هیه که پیویسته وامان لیبکات که
 به خته وه ریم... بیزار بووم له ئافره تان و عاره ق و
 سه ما کردن، شتیکم ده ویت ده روونم و دلم به خته وه ریم بکات...
 خوایه گیان من چیبکه م؟

روژگار تیده پهری و (جیف) یش زیاتر نا ئاسوده تر بو،
 بویه بریاریدا سنووریک و کو تاییه ک بو ژیا نی دابنیت،
 بویه بهرده وام هه ر بیری ده کرده وه هه تا بۆی ده رکه وت

باشترین ریځایه ک که کۆتایی به ژيانی خوۍ بهینۍ بریتیه
له وهی که له سر نه و پرده به نوابانگه خوۍ فریداته
خواره وه که ته مریکه کان نایکیان لینابو که له جیهاندا
نوابانگی ده رکړدبو ته ویش بریتی بو له (قۆلډن قیت)
یان دهر وازی زیرین که شکۆدار دیاره وه مامۆستایه کی
شارستانی ته مریکی و زور جار ته م و مژ دایپویشیوه و نه و
پرده داده نریت به گرنګترین نادګاری ته مریکی له
ته کنیکی و زانستیدا.

جیف که و ته ری و هه نګاوی دنا به ره و پردی زیرین و
پیش ته وهی بګاته ته وی له و که سانه ی که خوی گه وه
هه لیب ژارد بوون تا هه ستن به کۆمه لیک ته رکي
بانگه واز کړدن بولای خوی گه وه که لاوانیکی موسولمان
بون روشتبوون بول ته مریکا بول خویندن، شوینی نیشته جی
بوونیان له نزیك دهر وازی پرده که وه بو که له ژووریکدا و
له ژیر که نیسه که دا بوون.

راعیتن به هوۍ هه ژاری و نه داریانه وه شوینیکیان
دهست نه که و تېوو تیایدا نیشته جی بېن ته نها ته و ژووره

نەبیّت لە ژێر ئەو کەنیسە یەدا و هەروەها خەمی
 ھەمیشەییان بانگەواز کردن بوو بۆ لای خوای گەورە و
 میهرەبان، خەمی ئەوەیان بوو خەلکی بانگ بکەن بۆ
 شوێنکەوتنی ئایینی خوای گەورە، خەمیان ئەو بوو
 مرۆڤایەتی رزگار بکەن لە تاریکیەکانەوە بەرەو رووناکی،
 خەمیان ئەو بوو بانگەواز بکەن و بە دانایی و ئامۆژگاری
 چاک و بێنە نموونە یەکی جوان و شیرینی موسڵمانانی
 راستەقینە، ئەوان دەیانخوێند و بانگەوازیشیان دەکرد بۆ
 لای خوای گەورە و لە ژێر ئەو کەنیسە یەشدا نیشتەجێ
 بوون، ئەویان دەست کەوتبوو، ئەوانە یە خێری تیا بیّت
 بۆیان ئەو رۆژە چووبوونە دەرەوە تا بە ناو خەلکیدا بگەرێن
 و بانگیان بکەن بۆ موسڵمان بوون... پۆشاکی
 ئیسلامیانەیان لەبەردابوو، روخساریان رووناکی ئیمانی
 لێ دەرەوشایەو... تەوێلیان رووناکی ھەلگرتبوو بە ھۆی
 ئاسەواری کرنوش بردنیانەو.. لە کاتی پیاسەکردنی ئەو
 رۆژەیاندا و لە نزیک دەروازەی زیرینەو کورپێکی ئەمەریکی
 خەفەتباریان بینی، ئەو کورپەش (جیف)ی خوێندکار بوو

که به سهرسامیه وه ته ماشای لاهه کانی ده کرد، چونکه له
ژيانیدا کهسی بهو جل و پوښاکه وه و بهو سهروسیمایه و
بهو نور و رووناکیه وه و بهو سهرنج راکېشانه یانده وه که
سهرنجی ته میان راکېشا بوو نه بینیبوو.. بویه نزيك بوویه وه
لییان تا قسه یان له گه لدا بکات و پیتی وتن: (تایا ده توانم
پرسیاریکتان لیبکه م؟) یه کیکیان وتی: (به لئی فهرموو)
جیف وتی: (ئیوه کیڼ و بوی ته م پوښاکه تان له بهردایه؟)
یه کیکیان له وه لاما و تی: (ئیمه موسلمانین، خوی
گه وړه محمد ﷺ ی به په یامبه ر بو ناردوین تا ئیمه و
خه لکی تر دهر بهینیت له ناو تاریکاییه وه به وړه رووناکي و
به خته وهری و خوشی بینیت بو مرؤفه کان له دنیا و
قیامه تدا).

کاتې جیف گوئی له وشه ی (به خته وهری) وه بوو هاواری
کرد وتی (به خته وهری؟! من به دوی به خته وهریدا ده گه پریم،
تایا لای ئیوه ی موسلمان ده ستم ده که ویت؟!) ته وانیش
وه لامیان دایه وه وتیان: (تایینی ئیمه که ئیسلامه تایینی
به خته وهریه، تایینی که هه مووی خیر و چاکه یه،

له گه لماندابه به لکو خوی گه وره رینماییت بکات و تام
 وچیتړی به خته وهری بکه یت) نه ویش پی و تن: (من له
 گه لماندا دیم و تابزانم نایا نه و به خته وهری به من ده یخوازم
 که به خته وهری راسته قینه یه لای تیوه یه ... من پیش
 که میڼک ده موویست خوږم بکوژم، خه ریک بوو له م سهر پرده
 خوږم بڅمه خواره و و کوټایی به ژیانم بهیښم، چونکه
 به خته وهری شک نابم، نه له مال و سامان و نه له
 رابواردن و ثاره زووبازیدا و نه له پروانامه دا که به ده ستم
 هیناوه) نه وانیش پییان وت: (وهره له گه لماندا تا فیری
 نایینکه مانت بکه ین به لکو خوی گه وره نیمان و له زه تی
 خواپه رستی بخاته دلته و و ناشنا بیټ به به خته وهری و
 له زه ته که ی، چونکه خوی گه وره توانای به سهر هه موو
 شته کانداهه یه).

جیف له گه لاوه موسولمانه کانداه لوانی بانگخواز بؤ
 لای خوا روشت و گه شته نه و ژووره ی که نه وانی تیدا بوو
 که وهک نویژگه یه کی لیکرابوو بؤ خوږیان و بؤ که سیک که
 بیه ویت خواپه رستی بکات تیایدا، بویه باسی نیسلامیان

ڪرد ٻڙ جیڙف و مه بهست و ٿامانچ و بنه ما و جوانی
مه زنی ئیسلامیان ٻڙ روونکردهه.

ٺه ویش وتی: (به راستی ٺایینیکی جوانه ، به خوا لیڙه
ناجولیم هه تا نه یدمه ناو ٺاینه که تانه وه) ٻویه جیڙف
موسلمان بوونی خوی راگه یاند و ٺه و برا بانگخوازانهش به
ته وای ته عالیمه کانی ئیسلامیان فیڙکرد ، جیڙف دهستی
کرد به ٺه نجامدانی فهرز و ٺه رکه کانی ئیسلام و پوڙشاکي
ئیسلامیانهی پوڙشی و ریڱای راستی خوی دوزیه وه و ٻوی
ده رکهوت ٺه و به خته وه ریهی که به دوایدا ده گه پیت له
ئیسلامدا هدییه و له خوشه ویستی خوا و
پیغه مبه ره که یدایه .. به لکو جیڙف به خته وهر بوو چونکه بوو
بوو به بانگخواز ٻڙ ریڱای خوا له ٺه مه ریگا ، وه ناوی
خوی گوڙی ٻڙ (جه عفره) و وه کو ده زانین له کتیبه کانی
ژیاننامهی پیغه مبه ره ﴿﴾ که پیغه مبه ره به لیڙنی دابوو به
کورپی مامی (جه عفری کوری ٺه بو تالیب) که دووبالی
هه یدیه و له به هه شتدا پیڙی ده فریت و هه روه ها جه عفری
ٺه مه ریگی له خوشی و به خته وه ریدا و به هوی هڙگربوونی

به ئایینی ئیسلامه وه به دوو بالّ ده فیری.. بۆیه دهروونی و گیانی و مالّ و سامانی و ههولّ و تیکۆشانی وهقف کردبوو له پیتار بلاوکردنه وهی ئاین له نه مریکا دا.

ئه وه تا ناشنا بووین به به سه رهاتی جه عفر ئه و که سه ی که به خته وه ری خۆی له ئایینی خوا و پابه ندبوون به ته عالی می خوا و پابه ند بوون به سونه تی پیغه مبه رد ا بنیه وه، ئیتر بۆچی زۆریک له موسلمانان هیشتا له و بروایه دان که به خته وه ری خۆیان نایینه وه ته نها له لاسای کردنه وه ی جوله که و مه سیحیه کاند ا نه بیّت له خواردن و پوشاک و خواردنه وه و سواری و مه نزلگا و تیکه لید ا!!؟

به خوا به ختیاری و نه وه پیری به ختیاری له وه دایه که ئاده میزاد با وه پیری به خوا و به فریشته کانی و به پیغه مبه ره کانی و به رۆژی دوا یی و به قهزا و قه ده ر هه بیّت.

به ختیاری و نه وه پیری به ختیاری له وه دایه که خوا و پیغه مبه ره که ی خوشه ویستر بیّت له لای له مندا له کانی و

له دايك و باوك و مال و سامان و له خودى خوښى،
 به ختيارى و نه پهرى به ختيارى له وه دايه كه ئاده ميزاد
 بانگخواز بيت بۆ لاي خوا، خوڻى به خت بكات له پيڻسارى
 خوا بۆ ده رباز كردنى خه لكى له تاريكاييه كانه وه بۆ
 رووناكى و ريتمونيان بكات به ره و ريڭگاي راست و دروست.
 به ختيارى و نه پهرى به ختيارى له مونا جاتى خواى
 گه وه دايه له سييه كى شه ودا و به ختيارى و نه پهرى
 به ختيارى له وه دا به ده ست ديت ده ست به سه ره ته تودا
 به يڻيت و سيله ي ره حم به جي به يڻيت و چاك بيت له گه ل
 دراوسى كاندا و دم به خه نده بيت به رام به ره به رووخسارى
 برا كه ت و خيڻ و چاكه بكه يت به ده ستى راست و ده ستى
 چه پت پيڻى نه زانيڻت، ته مه به خته وه ري دنيايه نه ي نه يڻيت
 به خته وه ري روژى دوايى چۆن بيت.

جيف مووسلمان بو، چونكه نه و برايانه ي بينى كه
 پابه ندن به ئاينه كه يانه وه و بانگه واز ده كه ن بۆ لاي خوا له
 خاك يڻكدا كه مووسلمانانى تيدا نيه، به خوا ته گه ر نياز و
 نيه تمان يه كلايى بكه ينه وه و دلسۆز بين تيايدا و تيڭكۆشين

بۆ گەیشتنی ئەم ئایینە، ئەو دەگەشت بە هەموو جیهان،
بەلام ئەرکی بانگەوازکردنمان فەرماوێش کردووە.

وازیانمان لە بانگەواز بۆ لای خوا لە مەترسیدارترین
کارەکانە کە ئەنجامە کە زەلیلی و سەر شۆری و دووریە لە
خوای گەورە.

کوا ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ...﴾ (آل عمران)،

واتە: ئێوە باشترینی نەتەوێ نێردرا بۆ خەڵک، فەرمان
بە چاکە دەکەن و ریگری لە خراپە دەکەن و باوەڕتان بە
خوا هێنارە

کوا ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا
وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ (فصلت).

واتە: کێ و تەوی چاکتر و بەجێترە لەو کەسە بانگەواز
دەکات بۆ لای خواو کاری چاکەدەکات و دەڵێت: بێگومان
من لە پیروی موسلمانانم.

کوا ((بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً)) واته: په يامه کانی من بگه ینن با به نایه تیځیش بیت.

سبه ینی چی بلین به پوره د گارمان کاتی پرسیارمان لیده کات سهاره ت به که مته رخه میمان له بانگه واز کردن بو لای خوا؟ بلین مال و سامان و کس و کارمان سهرقالی کردین! بلین یاریه کانمان سهرقالی کردن! بلین جگړه کیشان و نیرگه له سهرقالی کردن! بلین یانه کانمان ژنه کانمان و گه شته کانمان بو خوشی و رابواردن سهرقالی کردن!! چی بلین له کاتیکدا نازیزانم جیهان چاوه رپی نیمه یه به تاییده تی له م کاته ناسکه دا که جیهانی پیادا تیپه ر ده بیت.

خوای گه وړه من و نیو هس بگیریت له وانه ی شوین ته عالمی خوای گه وړه ده کون و خوشیان ده ویت و شوین سوننه ت و ریپازی محمد ﷺ ده کون و نه وانه ی هله دهن به نه رکی بانگه واز بو لای خوای گه وړه و گه یاندنی په یامه که ی به هه موو خه لکی.. به راستی خوای گه وړه بیسهر و وه لامده و ده یه ﴿کُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ﴾

تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ
بِاللَّهِ... ﴿١١﴾ (آل عمران)،

واته: ئیوه باشتړین نه ته وړه بوون بو خه لکی هیترابنه دی
فهرمان ددهن به چاکه و ریځیری ده کهن له خراپه و باوهر
دینن به خوا.

قوتایه که بهر به ماده هوښه ره کان ددهات له ناو جانتای
خویندندا

ریځای ماده بیهوښکه ره کانی گرتنه بهر تاوه کو خه ونه
گه وړه که دی خو ی بیښتته دی که نه ویش کړینی
توتومبیلکی وهرزشی گه وړه بو.

نه هامة تیه که له وړیوه دهستی پیکرد که زانیاریه کان
گه یشته دهستی نه فسه ری لیکو لینه وړه کان که باس له وړه
ده کات یه کی له قوتایه کانه هه لدهستی به بهر ودانی ماده
بیهوښکه ره کان له ناو هره می قوتابخانه دا.

نه فسه ره که تیمه که دی خو ی راگه یاند چاودیری مائی نه و
قوتایه بکهن، وه هه وړه ها چاودیری هوجوله کانی، وه نه و
که سانه شی هاتوچوی ده کهن، و ده پړونه نه و ماله وړه که

ده که وېته يه کي له که نارېه کانه ي شاري کویتېوه، وه له
 نه نجامي چاو ديري کرده که دا، بويان دهر که وت که ته نها
 يه ک لاو شک دهبېن که ته مېنه ي له حقه سال تيپېر
 نابيت و هاتوچوي ماله که ي خوي ده کات و چنده شتيکي
 سه يري به ده سته وويه له کاتي هاتوچو کرده که دا، پياواني
 ليکولېنه وه کان نزيکه ي دوو هه فته چاو ديري ماله که يان
 ده کرد تا دنيا بوون له دروستي چاو ديري کرده که يان،
 پاشان موله تيان له (النيابة العامة) وهر گرت که نه و
 ماله بېشکنن که لاوه که نيسته جيپه تيايدا.. له کاتي
 ديارى کراودا پېنچ له پياواني ليکولېنه وه کانه چوونه ناو
 مالي گومانليکراوه که وه، چنده پياويکي ترېش ته وقي
 ماله که ياندا و نه فسه ري ليکولېنه وه کان چووه ماله که وه.

دايکي گومانليکراوه که ي بيني له گهل چنده خوشکيکي
 بچوکي، ليبي پرسين کوا برا که تان؟ له و کاته دا
 خوشکه کاني پوشتن به ره و ژوره که ي و بانگيان کرد،
 نه فسه ري ليکولېنه وه کانه گوپي له خوشکه کانيه وه بوو
 ده يان ووت: پياويکي نامو (غريب) له دهره وويه و نايناسين

نیشی به تویه، لاهه که هات که حه قده سالی تی
 نه په راندبوو، نیشانه ی شله ژان و ترس له روخساریدا دیار
 بوو... له وه که له نه فسه ره که ی پرسى نه وه چیه؟ تو
 کییت؟

نه فسه ری لیکولینه وه کانیش پیی ووت: پیش نه وه ی لیم
 بپرسیت که من کیم؟ بالی راستت بهرز بکړه وه پاشان پییت
 ده لیم من کیم؟ لاهه که ش بالی راستی بهرز کړه وه و
 نه فسه ری لیکولینه وه کانیش نیشانه و ناسه واری دهزی
 (هیژین) ی له سهر بالی لاهه که بینى، لیړه دا نه فسه ری
 لیکولینه وه کان له لاهه که ی پرسى نیستا دلنیا بوویت که
 من کیم؟ نیتر له و کاته دا تاوانباره که هاواری ده کرد له
 نه فسه ره که و ده پارایده وه که نه و مه سه له یه لای دایک و
 خوشکه کانی باس نه کات و به راستی نه و بیتاوانه، لیړه دا
 نه فسه ره که فرمانیدا به تیمه که که ژووری تاوانباره که
 بپشکنن، له نار دولا بى ژووره که یدا چه ندین له فافى
 بیټوشکه ر به ماده ی هیژینیان بینى، له گهل ترازوویه کی
 بچوک و که وچکیک و نه ندین له فافى تر له ماده ی

حەشيش، ئەفسەرى لىكۆلىنەۋەكان لە تاۋانبارەكەى پىرسى
كە چۆن ئەو مادە بېھۆشكەرەندەى دەست كەۋتوۋە.

تاۋانبارەكە ۋوتى: مەن ھەلدەستەم بە برەۋدان بەۋ مادە
بېھۆشكەرەندە بۆ پىساۋىكى تر لە بەرامبەر سودىكى
مادىدا، ھاكات لە گەل كوتانىكى خۆپاى ئەۋ مادە
بېھۆشكەرەندە بۆ خۆم.. ئەفسەرى لىكۆلىنەۋەكان پىرسى
لىكرد كە چ كارىك دەكات، ۋە ھەروەھا ئەۋ كىرپارەندەى كە
ئەم مادەى بېھۆشكەرەندەيان دەداتى.

تاۋانبارەكە ۋوتى: لە پۆلى سى ئى ناۋەندىدام، ۋ ئەم مادە
بېھۆشكەرەندە دەفرۆشم بە ھاپرىكانم لە قوتابخانە ۋە بە
ھەندى كەسى تىرىش كە نايان ناسم.

لاۋە تاۋانبارەكە دانى نا بەۋەدا كە ئاگادىرى ئەۋە نىيە كە
ئەم كارەى زۆر مەترسىدارە ۋ چارەنۋوسى خراپى لى
دەكەۋىتەۋە، ۋە تاكە خەمىشى ئەۋەيە پارەيەكى باشى
دەست بگەۋىت تا ئۆتۆمبىللىكى ۋەرزىشى پى بىرپىت، تا
كەشخەيى ۋ شانازى پىۋە بىكات لە نىۋ ھاپرىكانى
قوتابخانەيدا... ئەفسەرى لىكۆلىنەۋەكان داۋاى لىكرد كە

مالی تاونباری دووه می نیشان بدات که بره به ماده
 بیهۆشکه ره کانی ده دات، وه مه وعیدیکی بۆ دابنیت بۆ
 وه رگرتنی کالاکه ی له یه کی له بنکه کانی کۆمه لی
 هه ره وه زی له ناوچه که دا.. هه ره که گه یشته نه وی و کالاکه
 بسپیتریت به لاوه تاونباره که، پیاوانی لیکۆلینه وه کان
 ده ستگیریان کرد و که له پچه یان کرده ده ستی، نه و
 لاوه که یان سواری ئۆتۆمبیله که کرد،

به ره و پرووی بازرگانی ماده بیهۆشکه ره کان و لاوه
 تاونباره که بوویه وه، تاونباری دووه م که بازرگانی ماده
 بیهۆشکه ره کان بوو دانی نا به هه موو قسه کانی تاونباری
 یه که مدا، به لی به راستی نه و نه م لاوه ی به کاره ینا بوو وه
 نامرازیک و هۆکاریک بۆ بره ودان به ماده بیهۆشکه ره کان،
 وه که چۆن زۆربه ی بازرگانه کان لاوان به کارده هیئن بۆ
 بره ودان به ماده بیهۆشکه ره کان، چونکه وه کو پیاوه
 گه وه ره کان جیگای شک و گومان نین... وه ریک که وتوه له
 گه ل لاوه که بۆ بره ودان به ماده بیهۆشکه ره کان له
 به رامبه ر بریک پاره دا.

و له گهڼ دهرزیه کی هیڅین به خورایي... لیکولهرهوه دوو
تۆمه تی ناراسته ی تاوانباری یه کهم کرد، نهویش به دهست
خستنی ماده ی بیهۆشکه ر به مدهستی بازارگانی و
به کارهینانی له بارودوخیکدا که پیچهوانه ی یاسایه،
دهستی تۆمه تی دووهمیشی ناراسته ی تاوانباری دووهم کرد،
نهویش به دهست خستنی ماده ی بیهۆشکه ر به مدهستی
بازارگانی و به کارهینان، وه هدرهها تاوانی قاچاخ چیتی
که نهو مادانه ی باسکران به دهستی خستبون به بی
نهوه ی مؤلته ی گومرگی پی بیت و یاسایی بیت... له سر
نهو بنه مایه دادگا فرمانیدا به به نه دکردنی تاوانباری
یه کهم بۆ ماوه ی پینج سال، و غرامهش به بری ده هزار
دینار، وه به نکردی تاوانباری دووهم بۆ ماوه ی پازده سال و
نهویش به غرامه کردنی ده هزار دینار.

نهم پرووداوه دلته زینه ی که بۆمان باسکردن هاتوه به
سر لاویکدا که حه قده سالی تی نه پهراندوه، و قوتاییه له
پولی سییه می ناوه ندیدا و موعتاد بووه به هیڅینه وه،
نهویش به کوتانی بالی و له هه مان کاتیشدا بازارگانه ی

ده کات به ماده بیهوشکهره کانه وه، وه هه لده ستیت به دابه شکردنی به سهر هندی له هاوریکانیدا له قوتابخانه، مهینه تیه که له وه دا نیه که هم پرووداوه بووه هوئی ویرانه کردنی تایندهی خیزانیك به لکو مهینه تیه راس ته قینه که له وه دا یه که خیزانیك له ناو نه و پرووداوه دا دروست بوو، خیزانیك هه لوه شاهه، که شوینی هم و ناسایشی تیدانیه... و جیگای سه قامگیربوونی تیدا نیه... وه باوکی تیدا نیه که به راستی پوڅی پاسه وانی ده رگای خیزان ده بینیت... پوڅی پیښه نه گ و نمونه یه کی به رز ده بینیت بو منداله کان... لیږه دا ده پرسین... نه و خیزانه چون ده ژین... تایا باوک دلتیا نیه له کوره کدی له ماله وه بیت یان له قوتابخانه؟ تایا باوک هاورپی کوره کانی ناسیت؟ تایا ناسه واری ده رزی هیوین له سهر بالی کوره کدی نابینی؟ تایا هه موو پوڅی داده نیشیت له گهل ژن و منداله کانیدا تاوه کو پیکه وه نانی به یانی و نیوه پو و نیواره بخون... وه نه گهر گریمان پوڅی باوک له ناو خیزاندا دیار نه بوو... نهی پوڅی دایک له کوپیه؟ کوا چارودیږی و

سهرپه رشتی و سۆز بۆ مندا له کانی؟ به راستی نه مه
مهینه تیه کی قورس و گران و راسته قینه یه که کوړی کی
هه رزه کاری ته مه ن حه فده سال بیته قوریانی... به راستی
نه مه بهر پرسیاریتی بارکی کی دیار نه بوو و دایکی کی
که مته رخه مه.

كوټايی بيهودهيی

نازانم بۆچی هەر کاتیک ئەم چېړۆكه ده خوینمه وه کارم
تێده کات که هیشتا ماوه یه کی زۆره له ناو پەره رهش و
بلاوه کاندایا پارس توومه وه.

ئەم چېړۆكه ماوه یه که رویداوه که نزیک نیه، مانای
راسته قینه ده دات به دهسته وه که خاوه نه که ی ده گیریتیه وه و
باس له کوټاییه کی راسته قینه ده کات بۆ چېړۆکێک که
سهیر نیه ئەوه کوټاییه که ی بیت.

به ئێ به راستی وتانیکی کاریگهرن، له هه موو
لایه که وه خەم و په ژاره یی ده وه ی داوه، چه نده پرپه تی له
خەم و ناخۆشی و به راده ی ته وه ش په ند و نامۆژگاریه بۆ
کۆمه لێک که هیشتا پابه ند و هۆگرن به داوینپاکی
راسته قینه وه نه ک روپۆش.

چېړۆكه که ی ده گیریتیه وه و ده لێت (پیش دوو سال من له
مالێکدا نیشته جی بووم که له ته نیشتیه وه دراوسییه کمان
هه بوو که کچیێک بوو دوا ی ته وه ی په یوه ندی که وته
نیوانا مانده وه و منیش به ئینی هاوسه رگیرم پێدا، له

ته نجامدا تهویش شل بوو.. منیش به جارېك دلم راکیشا و
شهره فیم له که دار کرد له یهك روژدا، چهند روژیکي
نه خایاند بؤم دهر کهوت کهسکی بوو، بویه دهسته مۆ بوو
بؤم، منیش بیرم ده کرده وه.. ئایا به وه فام به رامبه ری یان نهو
کیتیوی سۆزداریه ی بیچریتیم؟

پاش ماوه یهك لهو مالده دا نه ما، منیش هیچم نه ده زانی
دهرباره ی، سالانیکی زۆر تیپه رین به سهر نهو روودا وه دا،
روژیکیان له گهل پۆسته یه کدا نوسراویکم بۆهات که
ته مه ی تیدا نووسرا بوو {نه گهر نویسنه که م به مه به سستی
نه وه بیته که په یمانی تازه بکه مه وه یان خو شه ویستی کۆن،
ته وه یهك دیرم پی نه ده نووسی و چونکه پیم وایه په یمانیك
وهك نهو په یمانه ناپاکه ی تۆو سۆزیک وهك نهو سۆزه
دروژنه ی تۆ، شایه نی نه وه نیه یادی بکه مه وه و بیته
بۆنه یهك لام یان ته سه فی بۆ بخوازم و داوای تازه کردنه وه ی
بکه م، تۆ ده ترانی کاتیك که ده سته رداری من بویت له
ناو سکمد ناگریك هیه و بلیسه داره و کۆرپه یهك
په له قازه یه تی و هیچ گویت به وه نه دا و راتکرد له من، تا

نه خيڙ... به لڳو ناتوانم ويښاي نهوه بځم که تۆ
 ناده ميزاديت! چونکه هدرچي سيفه تي وه حشيگه ري هديه
 له خوتدا کوټکړدوه تده و هه موو نه مانه تدها له بهر
 نه وي تۆ منت کرد به ريځايه ک بۆ رازيکړدني دهر وونت،
 بۆيه ته قهت دا له درگاي من و به ريځاي مندا هاتيت،
 نه گهر نهوه نه بوايه له درگاي منت نه ددها و منت
 نه ده بيني، ناپاکيت له گه لدا کردم.. چونکه به لښت پيډام
 به هاسه رگيري و په يمانه که ت شکاند، رازي نه بوويت
 نافرته ټيکي داوښ پيس بهښت، له کاتيکدا نه م تاوانه و
 نه م داوښ پيسيه به هوۍ تووه بووه، نه گهر تۆ نه بوويتايه
 من نه ده بوومه تاوانبار و داوښ پيس، هه وله کانت واپان له

من کرد بړوات پېښکم و له بهرده متا وه مندالتيکی
بچوک له بهرده ستی زۆرداريکی گه وردها چوک دابدهم.

داوینپاکی منت دزی، بویه زهلیل و دلشکاو بووم،
ژيان له سدرم قورس بوو و هدر له زهتیک بو ئافره تیک که
نه توانی بیته ژنی پیاوړیک یان بیته دایکی مندالتيک هیچ
تامیکی نییه، به لکو نه توانیت له کومه لگایه که له
کومه لگای مروځایه تی بژیت تهنه به سدرشوری و
چاوشوری نه بیته له ترس و تانه و تهری خه لکی.

نارامیت لی زهوت کردم، چونکه دواي نهو روداوه
ناچار بووم لهو کۆشکه دا راکم که له سایه ی نازی دایک و
باوکمدا بووم، نهو هه موو رۆزیه به رفراوانه م به جیهیشت و
نهو ژيانه خوښه، به رهو مالتيکی بچوک له گه ره کيکی دوور
که کهس نه یزانیته و کهس نه دات له ده رگام تا ژيانی پر
له کویره وهری تیدا به رمه سهر.

دایکم و باوکم کوشت، بیستم که هه ردوکیان وه فاتیان
کردووه، دلنیام که مردنه که یان به هو ی خه فته ی من و بی
نومید بوون بووه له بینینی من، تو منت کوشت.. چونکه

نه و ژيانه تالهي له پيڅي تودا خواردمه وه و نه و خمه
درېژه که چاره سر مرکړد به هوۍ تووه گه شته نه و پېرې له
له ش و دهر و غندا، و که و توومه ته نار جينگای مردنه وه وک
مريشکيځکی په روباڼ سوتاو که روژ به روژ دپوکيځته وه.

تو دروژن و فيتلباز بوويت، و دزيځي بکوژيت، بروانا که م
که خواي گه وړه ده ستبه ردارت بېت و هقي منت
لېنه کاته وه.

من نه م په يامدم بو نه نوسيويت تا په يمانېک تازه
بکه مه وه يان سوزېک بنوېنم چونکه تو زور له وه سوکتریت،
من نيستا به ره و گور هه نگو دهنيم و له حاله تيکدام که
خواحافيزی له هه موو ژيانم ده کم به خیر و شهريه وه و به
خوشی و ناخوشيه وه، هيچ نوميديکم به سوزداری نه ماوه و
هيچ بوارېک بو په يمان به ستن نه ماوه.

من نه م په يامدم بو نووسيت چونکه راسپارده يه کم
پييه بوټ، نه ویش نه و کچه ی خوته، نه گره نه ويان له
دلته جينگای نه ماوه و روشتووه نه وه به زه يی بارکايه تی بو
تو جيهيشتووه، و ره و پيشوازی ليېکه و وريگره بو خوت

تا تووشی ناره حه تی نه بیټ وهك چۆن دایکی تووش بوو {
 به راستی وتانیکې غه مبار بوون و کاریگه ریان زیاتره
 کاتیك كه سه كه خوی به سه رهاته كه باس بکات و
 شاردراوه کانی و یژدانی خوی دهر بخت، له بهر نه وه زۆر له وه
 راستگوتره كه كه سینك به پینوسه که ی گوزارشی لیبکات.
 نهم چېرژکه و هاو شتوه کانی زاده ی نه و یه کالابونه یه
 که تییدا ده ژین، به ره مه که شی دهر هاویشتنی نه و جوړه
 کیشانه یه که چاره سه رکردنی کاتیکی دریژی ده ویت.

پیاو هیرش ده کاته سه ر نافرته و هه موو شتی ناماده
 ده کات بو نه و هیرشه له په یمانی درو و قسه ی بریقه دار و
 سیحری و سهرنج راکیش، هه تا فریوی ده دات و له که داری
 ده کات و به هادارترین شتی لی ده ستینیتته وه، پاشان
 دهستی پیسی خوی پیدا ده سپریت و جیا ده بیته وه و ده لیکی
 نیتر هه رگیز یه کتر نابیننه وه .

نه و نافرته له سوچنکی ماله کهیدا به خه فته باریه وه
 دانیشته وه و فرمیسك به رویدا دیتته خواره وه و سه ری شور

کردووه ته وه بۆ سهر شانی، نازانی بۆ کوی ده پروا، و چی
ده کات و چۆن ده ژی.

داوای ژیان ده کات له ریځای هاوسه رگریه وه و کهس
شک نابات تا شوی پی بکات، چونکه پیاوه کان پیی
ده لاین داوین پیس

نه ی به ریزان.. پیویسته دلی ئافرهت بۆهیچ کهسیک
نه کریته وه پیش نه وه ی بۆ میرده که ی خوی بکاته وه، تاوه کو
بتوانیت له گه لیدا بژی و هیچ یادگاریه کی کۆن له گه لدا
هه لنه گریت و وینه و رهنه گه کانی نار میشکی نه شیونیت.
زۆر کهم ئافرهت ده توانیت به نهوینداری دهست پیبکات
و پاشان دوا ی نه وه ژیانیک ی خوش به ریته سهر.

نه و ئافره ته ی که رقتان لی ده بیته وه و سه رزه نشتی
ده کهن، گو ی ناده نی که چی ده کات به خوی و به ویزدانی،
بیگومان سبه ی دایکی مندا له کانی ئیویه و پایه ی
ماله کانتانه، مه نزلگای شه ر ه ف و ناموس و پیاوه تی
ئیویه، ته ماشا کهن سبه ی نی چۆن له گه لیدا و
منداله کانتان و خۆتان چۆن ده بیت له سه ر دهستی نه و.

چون ژنی چاک ده بیننه وه بو ټايندهی ژيانتان له
کاتيکدا ئیوه نه مړې کچه کانتان له که دار کردوه، و
منداله کانتان له چ کهش و هه وایه کدا ده ژي و بونی پاکي
ژيان هه لده مړیت له کاتيکدا ئیوه هه موو و
ده ورووبه ره که تان پیس و ژه هراوی کردوه.

له مړې به دواوه بانگه شوی نه وه مه کن که ناتوان
هاوسه ری باش و به شه رفتان ده ست بکه ویت که ناموستان
بپاریزیت و پاریزه ری به خته وه ری خوتان و مناله کانتان
بیټ، نه وه تاوانی خوتانه و به ری نه و کاره یه که خوتان به
دهستی خوتان چاندووتانه.

نه گهر ئیوه رابردوی نه و انتان بپاراستایه نه و انیش
نیستا و ټايندهی ئیوه یان ده پاراست، به لام ئیوه نه و انتان
له خشته برد و به هوۍ حه ز و ثاره زووه کانتانه وه نه و انتان له
ناو برد.

نه ی بانگخواز.. ټایا له مه په ند و ټاموژگاریتز هه یه
له یه کیټک له شاره کانی شانشیني سعودیه ټافره ټیک له
گه ل میړد و منداله کانیدا له یه کی له گه ره که کاند

ده ژيا، مزگه و ته که لکابو به ماله که يانه وه، به لام توو شي
بوو بوو به ميړد يکي سهر خو شه وه .

روژنيک يان دووان تينه ده پيري ده بووايه له ژن و کوړ و
کچه کاني خوی بدايه و ده ريبکړد نايه ته سهر شه قامه که و
زوړنيک له خه لکي گهره که که به زه ييان به ژنه که و کوړ و
کچه کاند ده هاته وه، ده چون بو مزگوت بو نو يژر کردن و
پاشان ده گه پانه وه بو ماله کاني خو يان، وه به ته نها
و شه يه کيش سه بووري و يارمه تيان نه ده دا، زوړ به ي جار نه و
تافره ته هه ژاره يان ده بيني که له گه ل کوړ و کچه
بچکوله که يدا له پال ده رگا که دا وه ستابوون و چاو پر واني
ميړده سهر خو شه که ي ده کرد تا ده رگاي بو بکاته وه و
بيان باته وه ژووره وه، دواي نه وه ي هه مووياني ده رکرد بوو،
نه گهر دلنيا بووايه که خه وتووه کوړ يکي خوی ده نارده سهر
ديواره که تا بروات و ده رگا که يان بو بکاته وه و بروات وه
ماله وه و ده رگا له سهر ميړده سهر خو شه که ي داجنات .

هەتا مەستی و سەرخۆشەكەى بەرى دەدات، ژنەكە دەستی دەکرد بە نوێژ کردن و بە گریان و دەپارایەوه لە خواى گەورە رێنمایى مێردەكەى بکات و لێى خوش بێت.

هیچ كەس لە هامۆشكەرانی مزگەوت نەیان دەتوانى قسە لە گەل ئەو پیاو سەرخۆشەدا بکەن و ئامۆژگارى بکەن، تەنانەت نىمامى مزگەوتیش، تەنها لەبەر خاترى ئەو ژنە مەینەتبارە و منداڵەکانى، چونکە پیاویكى سەرخۆش بوو، نكولى لە هیچ خراپەيەك نەدەکرد و هیچ چاکەيەكیشى نەدەزانی، وەكو بە زمانى عەشیارەى دەلێن (دیبیلۆمى هینابوو لە بەندیخانەدا) یان خوشەبووبوو تیايدا، چونکە هەر كە بەردەبوو لە بەندیخانە دیسانەو بەند دەکرایەوه.

ئەو ژنە داماوە دوغای بۆ مێردە سەرخۆشەكەى دەکرد لە سییهكى كۆتایى شەودا و لە خوا دەپارایەوه بە ناو پیرۆزەکانى و بە خوشەویستىنى کردارەکانى تا خواى گەورە رێنمایى مێردەكەى بکات بەرەو نىمان، زۆریەى رۆژەکان دوغای بۆ دەکرد، بەلام خۆى و منداڵەکانى بەو دەردەوه

ده تلانهوه و کهس نه بوو به زه یی پێیاندا بێتهوه لهو
ناره حه تیه بێجگه له خوا، نه برا و نه باوک و نه دایک
سۆزیان نه بوو بۆی، له لای دراوسێکانی و کهس و کاریشی
بێزراو بوو به هۆی هه ئسوکه وتی خراپی میرده که یه وه.

جاریکیان ژنه که کاتیك سهردانی هاوڕێیه کی ده کات
له گه ره کیکی تری ته نیشتیان و باسی خه م و خه فه تی
خۆی بۆ هاوڕێکه ی کرد و بۆی باس کرد چهنده ئازار
ده چێژێ و میرده که ی چی ده کات به خۆی و کوڕ و
کچه کانی کاتیك که سهرخۆش ده بیته ... ئافره ته ی هاوڕێی
به دل و به گیان سۆزی خۆی ده ربهری و ووتی: (دلنیا به و
هیمن به ره وه، من به میرده که م ده لێم تا سهردانی بکات و
نامۆژگاری بکات.. میرده که ی گه غیچی صالحي دانا بوو،
حه زی به خێر و خۆشی ده کرد بۆ هه موو که سیك، قوئانی
له بهر ده کرد و فه رمانی به چاکه ده کرد و قه ده غه ی
خراپه کاری ده کرد، رازی بوو به مه رجی که پێی نه لێ که
ئه و ئه و داواکاریه ی کردوه تا میرده که سهرخۆشه که ی
تووړه نه بیته و لێی نه دات و ده ری نه کاته وه بۆ سهر شه قام

جاریکی تر، بویه ژنه که ی تر رازی بوو که نه م کاره به
نهینی بیت له نیوانیاندا.

میردی هاورپکه ی دوا ی نویژی عیسا راسته وخو چووه
لای میرده که ی و ته که ی دا له ده رگا و کابرا به
سدرخوشیه ده رگای لینکرده وه و بینی مرؤقیکی پوخته وه
په رداخه و ریشیکی ره شی دریژی پتویه و رووخساری
پریه تی له نوور و جوانی و تهمه نی نه گه شتووه ته بیست و
پینچ سال، پیاوه سدرخوشه که ش تهمه نی چل سال بوو، له
رووخساریا نیشانه ی توورپه ی و دوور له خوایی دهینرا،
ته ماشیکرد و پی ووت: تو کییت و چیت دهویت؟

ته ویش پی ووت: من فلانی کوړی فلانم، تو م خوش
دهویت و له بهر خوا هاتووم سدردانت ده که م.

پیاوه که قسه کانی ته واو نه کرد نه م تفیکی کرده
رووخساری و لومه و سهرزنشتی کرد و به زمانیکی
ساده و زورناخوش پی ووت: نه فره تی خوات لیبت، سه گی
پیس نه مه کاتی نه وه یه تا سدردانی خه لکی بکه یت، برؤ

لاچۆ به لکو خوا تو و نهو برابیه شت نه پارێزی که باسی ده که یت.

بۆنی عاره قی لێده هات، ته نانه ت وای هه ست ده کرد که هه موو گه رپه که که نهو بۆنه ناخۆشده ی لێوه دیت، تفه که ی سه ر روخساری سه ری و پیتی ووت: خوا جه زات بداته وه، پی ده چیت هه لده م کرد بیت و له کاتیکی گونجاودا نه هاتم بۆ لات، به لام جاریکی تر دیمه وه بۆ سه ردانت پشت به خوای گه وه.

پیاوه سه رخۆشه که وه لامی دایه وه: من نامه ویت جاریکی تر روخسارت بیهنم، نه گه ر بیته وه سه رت نه شکینم، بۆیه ده رگا که ی داخست به رووخساری نهو لاوه سالحه دا، لاوه که گه راپه وه بۆ ماله وه و وتی سوپاس بۆ نهو خوایه ی که وای لیکردم له پیناوی خوا و له پیناوی ناینه که یدا تفم تیبکریت و سه رزه نشت بکریم، وا هه ست ده که م دنیا هه مووی به روویدا ده کریته وه نه گه ر نهو خیزانه لهو تیاچوونه رزگار بکه م، بۆیه ده ستی کرد به دووعا کردن بۆی له ساته کانی دوعا کردن و له کاتی

وه لآمدانه وده دا و داواي له خواي گه وره کرد که ياره مه تي بدات بۆ رزگار کردني نه و خيزانه له مهينه تيه کاني بۆ هه تاهه تايي، خه م و په ژاره دلّی گوشي بوو، هه موو خه ميکی نه وه بوو روژيک بيّت و نه و پياوه سه رخوشه ببينيّت ريّنمايي کراوه.

بۆيه هه وليدا چهند جاريک سهرداني بکات و له چهند کاتيکی جياوازا به لآم، وه کو جاري يه که م ده ست نرا به روويه وه تا جاريکيان برياريدا که له پالّ مائياندا نه جو ليّت تا قسه نه کات له گه ليّدا.. روژيکيان ته قهي دا له ده رگا، پياوه سه رخوشه که هات به ده ميه وه و ده ستي کرد به غه لّبه غه لّب و وتي: نايّا من چهند جاري توّم ده رنه کرد، بۆچي هه ر ديّته وه له کاتيکدا من ده رم کرديت؟!!!!.

پيّي وت: نه مه راسته به لآم له بهر خواي گه وره توّم خوش ده ويّت و ده مه ويّت بۆ چهند ساتيک دانيشم له گه لّتا و خواي گه وره له سه ر زاري پيغه مبه ره که يه وه فه رمويه تي: (نه وه ي له بهر خواي گه وره سهرداني برايّه کی بکات

بانگخوازی له ناسمانه وه بانگی ده کات تو پیرۆزیت و
روښتنه که شت پیرۆزه و جیځایه کت له به هشتدا بو خوت
دیاری کردوه).

پیاره سهرخوښه که له به ردهم زورلیکړدنې نه و لاوه دا
تهریق بوویه وه، هه چهنده نه م خراپیش بوو له گه لیدا بویه
پی و ت: به لام من نیستا عاره ق ده خومه وه و توش له
روخساردا دیاره که چاکه خوازی و له خوا ترسیت و ناتوانم
ریځگات بدهم که سهرمیژه کدی من ببینیت که رازاوه ته وه به
مه شروبات.. به هو ی ریژمه وه بو تو.

لاوه که وتی: بمبه ره نه شوینه ی که عاره قی تیدا
ده خو یته وه و با پیکه وه قسه بکه ین و توش عاره قی خوت
بخوره وه، من نه هاتووم تا ریځای عاره ق خواردنه وه ت
لیبگرم، به لکو ته نیا هاتووم سهر دانت بکه م.

سهرخوښه که وتی: نه گه ر کاره که به و شیویه بیت
فه رموو و هره ژووره وه، بو یه که م جار لاهه که روښته
مالیانسه وه، دوا ی نه وه ی دهرکی به دوو شت کرد له

پیشوازی نه کړدنی و دهر کړدنیدا و دلنیا بوو که خوای
گه وره کاریکی دهویت له م پیاوهدا.

بردی ه نه و ژوور هی که عاره قی تیدا ده خوارده وه، باسی
مه زنی خوای گه وره ی بو کرد و باسی نه و ناز و نیعمه ته ی
خوای گه وره که له به هشتا دایناوه بو باوه پداران و نه و
ناگر و سزایه ی دایناوه بو بیباوه پان له رژی دوا پیدا و
باسی ته و به ی بو کرد و خوای گه وره به نده توبه کاره کانی
خوش دهویت نه گهر داوای رینمایی بکن.. پاشان باسی
خیر و پاداشتی سهر دانی بو کرد و خوای گه وره دلخوش
دهویت به ته و به ی به نده ی ته و به کار و نه گهر به نده ی صالح
داوا له خوای گه وره بکات خوای گه وره یه ک جار
ده فرمویت (لَبَّيْكَ عَبْدِي) وه نه گهر به نده ی تاوانبار و
سهر پیچیکر بپاریته وه له خوای گه وره خوای گه وره
ده فرمویت (لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ عَبْدِي) سی جار.

ته ماشایکرد روخساری پیاوه سهر خوشه که ده گه شیتته وه
که به هه موو نه ندامه کانی گوئی گرتبوو، وه هیچ
باسیکی عه رق حرام بوونی بو نه کرد له کاتیکیشدا که

دهيزانی له گوناوه گه وره كانه، پاش نه وه هاته دهر بئ
نه وهی يهك وشه باسی عاره قی بؤ بکات.

بؤیه داوای مؤلته تی لیئکرد و خواحافیزی لیئکرد و
داوای لیئکرد ریگای بدات جارنا جارئك سهردانی بکات،
نه ویش ره زامه نندی نواند.

پاش چهند روژئك هاته وه بؤ لای، بینى سهرخوش و
مهسته، تنهها به تهقه دان له دهرگاكه پئشوازی لیئکرد و
بردی بؤ نهو شوینهی كه عاره قی تییدا ده خواره وه، لاهه كه
باسی به ههشتی بؤ كرد و نهو پاداشتهی كه دانراوه بؤ
تهوبه كاران و په شیمانه كان.

تهماشای كرد پیاره سهرخوشه كه خهريكه عاره ق
خواردنه كهی كه م ده كاته وه له كاتی قسه كردنی نه مدا و
وای ههست ده كرد كه خهريكه نزيك ده بیته وه لیى، بؤیه
دهستی كرد به شكاندنی په رداخه كان له دلیدا و ورده ورده
به رده وام نه بوونی له خواردنه وه به لگه یه له سهر نه وهی كه
نهو قسانه ی ناراسته ی ده كریئ وه ریده گریئ، بؤیه لاهه كه
له گیرفانیدا بؤنیكى گرانبه های دهرهیناو پئشكه شی كرد

و به خیرایی هاته دهره وه و دلخوش بوو بهو دهستکه وتدی
له م سهر دانه یدا دهستی که وتبوو، ههستی به
پیشکه وتنیکی باش ده کرد.

دوای چهند روژیکی تر گه پرایه وه بؤ لای پیاوه که، بینى
له حاله تیکی زور جیاوازاویه به ته وای، هه چهنده
سه رخوش بوو کاتیک لاره که باسی به ههشت و روژیه کانی
بؤ ده کرد پیاوه سه رخوشه که وه کو مندالیکى بچوک
دهستی کرد به گریان و وتی هه رگیز خوای گه وره له من
خوش نابیت، هه رگیز خوای گه وره له من خوش نابیت،
چونکه من رقم له پیاوچاکان و پیاوانی نایینی و رقم له
راسته ریگا و رقم له هه موو که سیکه و رقم له خومه و
من ناژه لیکى سه رخوشم و خوای گه وره ناوړم لیناداته وه و
ته و بهی من قبول ناکات، با ته و بهش بکه م نه گهر خوای
گه وره منى خوش بويساتیه وای لینده ده کردم عاره ق
بخومه وه و منى بهم شیوه لینده ده کرد، بهم خراپه کارى و
تاوانباریه وه که سالانیکى دریژه بهم شیوه ده ژیم.

لاوه صالحه که له نامیزي گرت و پیی وت: بیگومان
 تهوبه که ت ودره گیرئ، چونکه توبه کار له گونا هه که نه و
 که سه وایه که گونا هی نه کردییت و به راستی دهر گای
 تهوبه کراوه یه که س له نیوانی تو و خوی گه ورده نیه،
 به راستی هه رچی به خته وهری هه یه له م ناینه دایه، و که سی
 گه پاره بو لای خوا زور جواتره نه گهر داوای رینمایی له
 خوی گه وره بکات به دلئیکی پاکه وه، ته نه نهنه ونده ی
 له سه ره که به دلسوزیه وه داوای رینمایی بکات له خوی
 گه وره، خوی گه وره ش لیست ودره گریست و به های نه و
 تهوبه کردنه لای خوی گه وره زور مه زنه..لاوه که پیی وت
 که ئیستا نیازی وایه گه شتیک بکات له گهل کومه لئ
 هاوړییدا بو مه که ی پیوژ.. پیشنیاری بو کرد له
 گهلاندا بیست، پیاره سه رخو شه که ش به دلئیکی شکاوه وه
 وتی: من سه رخو شم وه برا ناینیه کانت لیم قبولنا که ن من
 هاوړییده تیان بکه م.

گه نجه که وتی: هه قت نه بیست نه وان وه کو من وان، تو یان
 خوش ده ویت و ناساییه به لایانه وه نه گهر به و شیوه یه ش

هاورپیه تیان بکهیت، کاری نیمه نه وه یه برؤین بؤ
مه ککه ی پیړز بؤ عه مره، که ته وایش سووین
له به جیه تیان عه مره جاریکی تر نه گه پینه وه بؤ شاری
خومان، له میانې گه شته که ماندا دلخوش ده بین که تؤ
له گه لماندا بیت.

سرخوشه که وتی: نایا ریگام پیده ده ن که پیکه که م
له گه ل خومدا بهیتم، چونکه من بؤ یه ک سات ناتوانم
ده سته رداری بېم.

لاوه صالحه که به وپه ری دلخوشیه وه وتی: نه گهر زؤر
ناچاریت بیهینه له گه ل خوت، تیروانینی نه و لاه زؤر زؤر
دوورینه نه بو، هه رچنده هه لگرتنی شوشه ی عاره ق له
تؤتمبیله که یدا زؤر مه رسیداره و پاشان سه رخوشیک
له گه ل خویدا هه لگرتیت و له هه مان کاتیشدا سه رخوش
بیت، ریگای مه ککه پریه تی له ده وریه ی پولیس، به لام
بریاری موجه افه کردنی دابو له پیناو رزگار کردنی نه و
نافرته و مندا له کانی.. نه وه ی هه ول بدات بؤ نامانجیک
که وره شته بچو که کان ناسان ده بیت لایه وه.

لاۋەكە يېنى ووت: ئىستە ھەستە و غوسل دەرېكە و دەست نوژ بگرە و ئىحرام بېۋشە.. خۆى رۆشت بۆ لای ئۆتۆمبىلەكەى و پۆشاكى تايىبەتى ئىحرامى خۆى پىدا تا دوايى بۆ خۆى بىكرېت و پاشان بىردىۋە ھەتا بەردەم مالى خۆيان.. كاتىك كە سەر سى دەدا و بە ژنەكەى وت: من لە گەل كۆمەللى برادەرى ئىماندار دەرۆم بۆ مەككە بۆ ەمرە، ژنەكەى لە خوشىدا خەرىك بوو پالەفەر دەبوو.. جانتاكەى ئامادەكرد و رۆشت بۆ گەرمار تا خۆى بشوات و بە پۆشاكى ئىحرامەۋە ھاتە دەرەۋە.. ھەرچەندە ھىشتا ھەر سەرخۆش بوو، لاۋە سالىحە پالەۋانەكە پەلەى لىدەكرد ھەتا پەشىمان نەبىتەۋە لە قسەكانى و نەرۋات لە گەلىاندا و برۋاى نەدەكرد ئەم فرسەتە مەزنە دىتە پىشەۋە بۆى، تا چەند رۆژى دوورى بختەۋە لە مەست بوون و ھارپى خراپ، چونكە ئەگەر ھۆشى بىتەۋە لەۋانەيە نەرۋات لە گەلىاندا و شەيتان لە چەندىن دەرگساۋە برۋاتە ناخىدەۋە و نەھىلىت ھارپىيەتيان بىكات.. كاتى بىردىە دەرەۋە و ناردى بۆ ناو ئۆتۆمبىلەكەى و بە خىرايى رۆشت ھەتا

گەشتە لای ھارپى صالھەکانى كە ئايندارى و تەقوا لە
روخسارياندا دياربوو، وە بيبات بۆ مائەکانيان و بيبتە
ھارپيان لەم گەشتە ميژوويەدا.

ئۆتۆمبيلە كە بەرەو مەككە كەوتە رى، لاوە سالھە كە
ئۆتۆمبيلە كەى لیدەخورى و لە پال پياوہ سەرخۆشە كەدا و
دو ھارپىكەشى لە دوواوہ دانىشتبون كە چووبون بۆ
لايان و ھەليگرتبون لە گەل خۆيدا... بە دريژايى ريگا كە
سوورەتە كورتە كانيان دەخويند لە گەل ھەندى لە
فەرموودە صەحيحەكانى بوخارى، ھەموويان سەبارەت بە
تەوبە كردن و ھاندان و ترساندن بوون كە ئەوہى لە لاين
خواوہيە لە خيى نەبراوہو فەزلى كارەكان.

پياوہ سەرخۆشە كە نەيدەزانى سوورەتى فاتيحە بخوينت
و تيكەلى دەكرد و بە ناتەواوى دەبخويند، كاتى سەرەى ئەم
دەھات.. پيش ئەوہى ئەم بخوينت سى جار ئەوان دەيان
خويندەوہ ھەتا ئەو ھەلانەى بۆ راست بکەنەوہ كە
تييدەكەويت بە بى ئەوہى پيى بلين تۆ ھەلەتكرد، چونكە
ناگوئجى كەسيك لە سوورەتى فاتيحەدا ھەلە بكات بەر

شیوه یه .. هه تا چه ندين جار سوورته کورته کانيان
 ده خوینده وه و چه ندين جار فهرمووده جياوازه کانيان
 سه باره ت به فزلی کرده وه کان ده خوینده وه، نه ویش گوئی
 ده گرت و نقه ی لیوه نه ده هات.. پیش نه وه ی بگه نه شاری
 مه که که، هه رسی هاوړیکه برپاریاندا که نه چنه ناو
 مه که وه تا به ته وای هاوړیکه یان مه سستی نامینیت و
 سه رخوشیه که ی به ری ده دات، بویه برپاریاندا له یه کی له
 جیگا کانی هه وانه وه ی سهر ریگا که لابه دن، به به لگه ی
 نه وه ی که ماندووبوون و ده یانه ویت بغه ون، هه تا به یانی،
 پاشان ده ست بکه نه وه به گه شته که یان، وه نه میش زوری
 لیده کردن که ده توانیت ئوتومبیله که یان لیبخوړیت و
 نه وانیش با بؤ خو یان بغه ون، چونکه نه وه هرگیز خه ونه ی
 ده برده وه.

نه وانیش وتیان خوا پاداشتی خیرت بداته وه، ئیمه
 ده مانه ویت له هاوړیه تی تو له زه ت وه ریگین و زورترین
 کات له گه ل یه کتردا به رینه سهر، بویه نه ویش رازی بو،
 روشتن بؤ جیگایه کی هه وانه وه که له سهر ریگا که دا بو،

بویه جیگای هاورې سهرخوښه که یان له نیوان خویندا
داخت تاوه کو ته مان بینیت که چی ده کهن، نه وان
دهستیان کرد به باسکردنی نادابه کانی خه و تن و چوڼ
بخه ون و به پی سونه ته کانی پیغه مبه ر ﷺ بیت، نه میش
ته ماشای ده کردن و لاسایی ده کردن وه، چه ند خوله کیکی
نه خایاند پیاره سهرخوښه که که و ته ناو خه و کیکی قووله وه.

سیانه که پیش بانگی به یانی خه بهریان بوویه وه و له و
کو تایی نیوه شه و ده ده ستیان کرد به نویژ و دووعا و پارانه وه
بو هاوریکه یان که به هوی کاریگری کحوله وه له
خه و کیکی قولدا بوو... سوجه دیان ده برد و ده گریان تا خوای
گه وره رینمایی بکات به جوانترین شیوه و بگه ریته وه سهر
نایینه که ی، کاتی نهم خه و تبوو، خه بهری بوویه وه نه وانی
بینی پیش بانگی به یانی نویژ ده کهن و ده گرین و
ده پارینه وه له خوای په روه ردگار.. که میک ترس چووه ناو
دلپه وه، به ره به ره خه ریک بوو مه ستیه که ی به ریده ده، له
ژیر نوینه که یه وه چاودیری کرده و ی نه و لارانه ی ده کرد به و
نیوه شه وه، وه به نوینه که ی خوی و خمه گه وره که ی

شاردېوويه وه، زور شهرمی له وان و له خوی گه وره ده کړد،
له خوی پرسى چوڼ له گه ل که سانيکى ته وا صالحدا پرؤم
که شهوانه هه لده ستن و له ترسى خوا ده گرین و ده خوڼ و
ده خوڼه وه به پټى سوننه ته کانى پينغه مېهر عليه السلام، منيش تاوا
سه رخو شم، بويه پرسى ار گه ليکى زورى به ميشکدا هات،
تا وای ليها ته نه يده توانى بخوږته وه، دواى چنه د ساتيک
بانگى به يانى درا و نه وانيش وه هاورپکه يان شهو خهوتېن
چنه د ساتيکى نه خاياند هه ستانه وه بو نوږى به يانى و
نه يانده زانى هاورپکه يان له ژير جيگاوه چاوږپريان ده کات،
بويه نه ویش هه ستايه وه و ده ستنوږى گرت و له گه ليان
روشت بو مزگه وت و نوږى به يانى کړد.

روالته تى له جاران زور باشتېوو، به شيويه که نيشانه کانى
سه رخوشى به ته واوى له سه ريده نه مابون، بويه نوږى
به يانى نه خاچمدا له گه لياندا و له گه ل هاورپکى کانى که
خوشى ده ويستن، به هوى ئاکاره جوانه کانيانه وه و پابه ند
بوون به ئايينه که يانه وه و ريژگرتن له نهم و مامه ليه يان له

گه لیدا به شیویهك که پیشتر شتی وای نه بینووه و
گه پرایه وه بؤ شوینی حه وانده وه که ی.

دوای ئه وه ی نانی به یانیان ئاماده کرد ئه وان ههستان به
خزمه تکردنی و وهك ئه وه ی ئه میر بیّت و ئه وانیش خزمه تی
بکه ن و ریژی بگرن و به سۆزبن له گه لیدا و به راوردی
ده کردن له گه ل دروسیانیه ی که ده یوت رقی لیانه ، ته واو
سه رسام بوو پییان... بویه ئه وان له گه ل یه کتردا باسی
ئادابه کانی خواردنیان ده کرد و خواردنیش له به رده ستیاندا
بوو، ئه ویش گوئی له و قسانه بوو.. خواردنیان خوارد و
دانیشتن هه تا خۆر هه له ات و ههستان و نوژی
چیشته نگاریان کرد و جاریکی تر روشتنه وه خه وتن تا
کاتژمیر ده ی به یانی تا دلیابن هاوړیکه یان به ته واوی
مه ستیه که ی نه ماوه و چووه ته دؤخی سروشتی خۆی، بویه
هاوړیکه ی بانگ کرد و که میك قسه یان کرد: چۆن منت
هیئا به م سه رخوشیه له گه ل ئه م پیاره چاکه به ریژانه دا،
خوا جهزات بداته وه، پاشان من شوشه عاره قه که م له
سه یاره که مدا بینی، کی هینا بووی، لاوه صالحه که ش پی

وت من هیئام!! دواى نهوى که تۆم بینى سووریت له سهر
هیئانی و به شوشه عاره قه که وه نه بیئت نایه بیت له گه لمان،
نهویش وتی: ئایا هاوړیکانت بینیان، وتی: نه، نه وان
نه یان بینى، چونکه له کیسیکی ره شدایه و به هیچ
شیویه که دیار نیه بویه وتی: سوپاس بؤ خوا نه یان
بینیوه.

دواى نهوه که وخته ری به ره و مه که و هاوړیکه یان له
گه لدا بوو له سهره تای گه شته که یاندا چیان کرد نه نجامیان
دایه وه، چند سوره تیکی کورتيان خویندنه وه و له گه ل
چند فهرموده و پند و نامۆژگاری له کاتى
گه شته که یاندا، به لām ثم جاره یان هاوړیکه یان هه ولده دات
کورت سوره ته کان به شیویه کی باشت له پیشووتر
بخوینیتته وه، له میانی ریگا که یاندا شتى زوریان خویندنه وه،
پاشان گه شتنه مه که و روشتن بؤ (بیت الحرام) و ریزیان
ده گرت له هاوړی سهرخوشه که یان و که هندی جار
زیاده ریزیان ده کرد له ری زگر تنیدا به نومیدى
رینمایکردن... ته وافیان کرد و روشتن بؤ (السعی) و له

ناوی زه مزه میان خوارده وه و نه ویش موله تی لیوهرگرتن
 بروات پؤ (الملتزم).. نه وایش موله تیاندا و نه ویش رؤشت
 و دهستی گرت به (الملتزم) ه وه به کول دهستی کرد به
 گریان... لاوه صالحه که که له گه لیدا و له ته نیشته وه
 بوو، وای هه ست ده کرد که پایه کانی که عبه به هوی
 گریان و لاوانده وهی نه مه وه ده لهرزن فرمیسه کانی
 ده بارینه سهر گزړه پانی ده وری که عبه.

لاوه صالحه کهش به هوی گریانی نه وه وه ئوقره ی لیبا و
 به کول گریا، گوپی له دوعا و پارانه وه کانی بوو، به
 راستی دیمه نیکی خه مناک بوو، که دیمه نیک به و شیوه یه
 بینیت، داوای له خوای گه وړه ده کرد که ته و به که ی قبول
 بکات و په یمانی ددها به خوای گه وړه که جاریکی تر
 نه گه پیتته وه سهر عاره ق خوارده وه و دامه زراوی بکات و له
 دوعا کرده کانیدا نه و نده ی ده زانی بلیت: په وړه دگارا ره حم
 پیبکه، خواجه گیان زیاده پړی زورم کرد، دهی ره حم پیبکه
 نه ی په وړه دگاری ناسمانه کان و زوی، نه گهر له ره حمه تی
 خوت دهرم بکه یت تیر په نا پؤ کوی به رم، نه گهر لیتم خوش

نه بیت بیجگه له تۆ کی ره حم پیده کات.. په روه رد گارا،
به راستی دهرگا کانی به زهیی و ره چی تۆ کراوه یه، منیش
تکا ده کم و لیت دپاریمه وه خواجه گیان بی نومیدم
مه که.

دوعاکه ی زۆر کاریگر بوو تا نه و راده یه ی هه موو
نه وانه ی هیڼایه گریان که به دهریه وه بوون، گریانه که ی
زۆر به سوئ بوو، وات هه ست ده کرد کاتی تکا ده کات له
په روه رد گار گیانی بهرز ده بیته وه بؤ ناسمان، هه ر ده گریا و
داوای فریا که وتنی ده کرد تا نه و راده یه ی هاوړیکه ی وا
گومانی ده برد که دلّی خه ریکه په رت ده بیټ... به رده وام
بوو له سه ر نه و شیوازه و بؤ زیاتر له سه عاتیک ده پارایه وه
له خوای گه وړه و هاوړیکه شی له دوايه وه له گه لیدا
ده گریا... به راستی دیمه نیکی کاریگر بوو، به تایبه تی
دیمه نی به کول گریان پیاوړیک چل سالی ته مه نی
تیپه راند بیټ و ده ستی به دیواری که عبه وه بیټ، نه و
شته ی زیاتر مرؤفی ده هیڼایه گریان نه و بوو که ده یووت:
خواجه گیان کاتیک مه ست و سه رخؤش ده بووم له ژنه که مم

دهدا و دهرم ده کرد، دهی خواجه گيان لهو کرده وانه م خوشبه
به رامبه ر به نهو، خواجه گيان رحم و به زهی تو هه موو
شتیکی گرتووه ته وه و داوات لیده که م خواجه گيان که
رحمت و به زهیت منیش بگریته وه...

خواجه گيان من له به رده می تودا راوه ستاوم و نائومی دم
مه که، خواجه گيان نه گهر رحم پی نه که یت، بیجگه له
تو کی رحم به من ده کات، خواجه گيان من ته و به م
کردووه، دهی لی م وهرگه و پی م بفهرموو نهی
په روه ردگار (لیک لیك لیك عبدي) خواجه گيان من
داوات لیده که م روو له من وهر نه چه ریخی، خواجه گيان
ته ماشامکه نه وه تا زویم پر کردووه له فرمی سک، خواجه
گيان من له به ر دهستی تودام و میوانی تو م له ماله که تدا،
وه کو مامه لهی مروقه کان مامه له م له گه لدا مه که.

خواجه گيان نه گهر داوایان لیبکه م ریگریم ده کهن و
نه گهریش تکایان لیبکه م به سووک ته ماشام ده کهن،
خواجه گيان سینم فراوان بکه و بینایم رووناك بکه ره وه و
خواجه گيان با رووناکیت بگریته وه و خوشه ویستی عه ره قم

لا ببوغزینه تا زیندوم له ژياندا.. پهروهرد گارا تووره
مه به لیږم و رقت لیږم نه بیټ، ئای چهنده توږم تووره کرد به
گونه و تاوانه کانم که ناژمیږدرین، کاتئ که سهرپیچی
توږم ده کرد و توش ته ماشاات ده کردم.

هاورپیکه ی له م کاته دا داوای لیکرد دوعای بۆ بکات..
بویه گریانه که ی زیادی کرد و دهیوت پهروهرد گارا نایا
داوای دوعا له که سیکی وهک من دهکات!!؟.

خوايه گيان من ماوهی بیست و پینچ سالة سهرپیچی
تو ده که م و دهستبهرداری من نه بویت، مه هیله له
گونه کانه کانه بگه وزیږم، خوايه گيان من فاسق و خراپه کارم
و له بهردهم ده رگا که تدا وهستاوم و بمگیره به پیاوچا که کانی
خوت، خوايه گيان من داوای رینماییت لیږده که م و نه وهی
نزیکم ده کاته وه له تو له گوشتار و کردار، وه من ملکه چم
و زه لیلیم له نیو دهستی تو دا و شکاومه ته وه، پهروهرد گارا
به راستی گونه که کانم زهوی و ئاسمانه کانی پرکردوه، نهی
به به زه بیترینی به زه بیان له هه موو گونه که کانم خوشبه
نهی پهروهرد گاری ئاسمانه کان و زهوی...

هه ده گریا و ده لایه وه هه ندی جاریش گریان زال
 ده بو به سهریدا و تهنه گویت له گریان وه ده بو...
 بانگیژ بانگی عه سهریدا و دانیشن بؤ نویژ کردن، پیاوه
 سه رخوشه توبه کاره کهش هیشتا خوی هه لواسیبوو به
 دیواری که عبه دار ده گریا هه تا هاوریکه ی به زهیی پیدای
 هاته وه و بردی بؤ ریزی نویژ گهران تا نویژ بکات و
 بجه ویته وه له گریان... له گه ل خویا بردی و باوهشی پیدای
 کرد بو وه ک دایکی یان وه ک باوکی... دوو رکات نویژی کرد
 پیش نویژی عه سر، نویژه که ی هه مووی گریان بو به
 ده نگیکه هیواش که دلی ده پچراند و سوئی له دلی
 ده ورو به ری ده هینا.

به راستی دوعای ژنه که ی له شه ودا خوا وه ریگرت و
 دوعای لاوه صالحه که به سوود و به ره مداربوو... دوعای
 هاوریکانی له شه ودا بؤی له سه فهره که یاندا مه به ستی
 خویی پیکا، به راستی دووعا و پارانه وه له میانی شه و
 روژی کدا مروژیکه تری سازاند، نه وه تا هاوریکه یان کاتی
 هه ست به شیرنی ئیمان ده کات، له ترسی خوی گه و ره

ده له رزيت، به راستي دوعا ڪردن به پنهاني ته نجامي خوي
 پيڪا و رينمايي نيشاندا... هاورپڪاني لهو گهشته ياندا
 به زهريان پيادا ده هاته وه به هوي گريانيه وه.. نوڙ ته واو
 بو، هاتنه دهره وه به دواي ئوتيل ٿيڪدا ده گه ڀان ڪه نزيڪي
 حهره م بيٽ، هيشتا فرميسڪ به روو خساريه وه بو،
 يه ڪيڪيان ڪه هه موو قورئاني له بهر بو ڪه زور
 پاريز ڪار (المتواضع) بو تا ته و راده يه ي هه رده م ده م به
 خنده ده تبيني، ڪاتي ته وبه ي هاورپڪه ي بيني زياتر ريڙي
 ليده گرت و زياده رڙي ده ڪرد له ريڙ گرتني دا و سوور بو
 له سر ته وه ي پيلاوي ته و ته وبه ڪاره هه لگري و له
 به رده رگاي حهره م دا بيخاته ژير خوي ته م هه لويسته ي ته و
 حافيزه ي قورئانه شتانيڪي له دلي ته م دا شڪوفه پيڪرد
 ڪه ڪه س نازاني بيڄگه له خوا و به لڪو خه ياليش
 ده سته وسانه له وه سفڪردني.. به لئي پيلاوه ڪاني خوي و
 ته وي هه لگرت و تا دهره وه ي حهره م بردني و ڪردنيه پي و
 به و ڪرده وه ي خوي زور دلخوش بو، چونه ئوتيله ڪه وه ڪه
 ده پرواني به سر حهره م دا، پيڻچ روڙ له وي مانه وه،

هاورپیکه یان بۆ هه موو نوێژی ده چوو بۆ مزگهوت و دهستی ده گرت به (الملتزم) سهوه و ده گریا و نهوانه ی ده ورووبه ری خوی ده هینایه گریان، شه وانیش هه لده ستا بۆ عیبادت و خواپه رهستی و ده گریا و هاورپیکانی و دیواره کانیش له گه لیدا ده گریان.. نهت ده بین ی هه رگیز بجه ویت، به رۆژ له نه ردهم ده گریا ز شاریشی زینداز ده کرده وه به نوێژکردن و پارانه وه له خوی گه و ره به دهنگیکی پر له گریان وه.

داوی نه وه ی گه شته که یان ته و او بوو، گه رانه وه بۆ شاره که ی خویان، کاتی له ریگادا بوون داوی له هاورپیکه ی کرد که مێک ئۆتۆمبیله که راوه ستینیت، نه ویش به هۆی داواکاریه که یه وه وه ستاند ی و تۆبه کاره که ش شوشه عاره قه که ی له کیسه ره شه که ی به ردهم هاورپیکه یدا ده رهینا و هه مووی رژاند و پیتی وتن: تو خوا له رۆژی هه شه ر و زیندوو بوونه ودا شایه تیم بۆ بدن که من جاریکی تر ناگه ریمه وه سه ر نه م کاره.

کاتیک که ددیر ژاند ده گریا بۆ نه و گونا هانه ی که کرد بوونی به هۆی نه و عاره قه نه فره تیه وه، چاری

هاوړېکانیشی پرېوو بوون له فرمیسک و وشانیک له
چاوانیانوه گوزاره شتی ده کرد که نه یانده توانی چوڼ به
زمان دهری بېږن، چونکه به پراستی نه سرین و فرمیسک
کاریگه رتره تا وتهی سهرزار، بویه دهستیان کرد به گریان،
دوای نه وه که وتنه ری و نه وانیش وه نه وه ده گریان ..
بیډهنگی تیکه لای لاوانده وه بوو بوو، گریان نه کان تیکه لای
یه کتری ده بوون، پیش نه وهی بگه نه شاره کیان، پییان وت:
نیستا ده پوښته وه بو مالی خوټان و رووگهش و به سوژ و
میهره بان به له گه لیاندا، و ناموژگاریان کرد سه بارت به
چوښه تی هه لسو که و تکردن له گه ل ژن و مال و مندالدا..
دوای نه وهی خوای گه وړه رینمایی کردیت و هه میسه
پابه ند بیت به نویژی جه ماعده ته وه له مزگه و تا و خوی
فیږی کاروباری نایینی بکات له زانا خواناسه کانه وه،
چونکه خوای گه وړه توبه ی توبه کار وهرده گریټ و دلخو شه
پی، به لام بهرده وام بوون له سهر رینمایی و ته و به کردن له
باشی ره حمهت و هیدا یه ته، نه ویش ده بووت به خوا نیت

هه رگيز سه رپيچي خواي گه وره ناکه م و ته وانيش ده يانوت
(انشاء الله) فرمي سکيش به چاوانياندا ده هاته خوار.

گه يشته ماله وه و گه شت به ژن و کور و کچه کاني له
شيوازيکدا که نه و شيوازه نه بوو که روشتبوو، ژنه که ي
هه و لي نه دا دلخوشي و ناسوده يي خو ي به بينيني نه و
ديمه نه بشاريته وه، بويه ده ستی کرد به گريان و له ناميزي
گرت و نه و يش گريا و سه ري ماچ کرد و به دهم گريانه وه
يه که يه که کچ و کوره کاني ماچ کرد، پاش چهند ساتيکي
که م هه ستايه وه تا وه کو بچيت بو نو يژکردن له
مزگه وته که ي ته نيشتيان.. نيشانه کاني چاکه کاري له
رووخساريدا دياربوون، ريشي هيشتبوويه وه که مووي سپي
تيکه وتبوو، له رووخساريدا نيشانه ي ناسوده يي و
به خته وه ري ده بينرا، وه ک ته وه ي تازه له دايک بووييت.

به م شيوازه ماويه کی زور تيپه ري، داوای له ئيمامي
مزگه وته که کرد که يارمه تي بدات له بانگداني روژانه دا،
نه و يش ره زامه ندي نواند داوای ته وه بوو به بانگبيژي
فه رمي مزگه وته که، داوای ته وه ي بانگبيژه که ي تر

وهفاتیکرد، پاشان ئاماده ده‌بوو له بازنه‌کانی فی‌ربوونی
قوئان و زانست و وانه‌کانی مزگه‌وتدا، پاشان ب‌پاریدا
قورئانی پی‌ۆز له‌به‌ر بکات، ده‌ستی کرد به‌ له‌به‌رکردن و
هه‌موو قورئانی پی‌ۆزی له‌به‌رکرد.. له‌و ماوه‌یه‌دا هاو‌پ‌ی
گه‌نجه به‌سۆزه‌که‌ی به‌به‌رده‌وامی سه‌ردانی ده‌کرد و که‌سانی
چاکه‌ خوازی پ‌ی‌ ئاشنا نه‌کرد. تا بو‌یه‌یه‌ کی‌ک له‌
بانگ‌خوازان بۆ ری‌گای خوا و له‌سه‌ر ده‌ستی ته‌م زۆری‌ک له‌
هاو‌پ‌یکانی ری‌نمایکران، نه‌وانه‌ی که‌ پی‌شته‌ له‌ گه‌لیدا
عه‌ره‌قیان ده‌خواره‌وه، پاشان بوو به‌ ئی‌مامی مزگه‌وته‌که‌ و
تا ئی‌ستاش به‌رده‌وامه‌ و سوپاس بۆ خ‌وای گه‌وره‌یه‌ کی‌که‌
له‌ بانگ‌خوازان و ئی‌مامی مزگه‌وتی ته‌و گه‌ره‌که‌.

تی‌بینی: ته‌م چیرۆکه‌ له‌ چ‌ن‌روای ته‌ندیشه‌ و خه‌یال‌ نیه‌ و
ده‌مانتوانی ناوه‌کان بلا‌وبکه‌ینه‌وه، به‌لام خ‌اوه‌نه‌کانیان
حه‌زیان به‌وه‌ نه‌کرد.

سایتی (موسوعة القصص الواقعية) له‌ ئینته‌رنیته‌وه

چېرۆکی کور و کچکی لاوی ئیماندار

ده گێر نه وه که له سه ده ی یه که می کو چیدا کور پکی
که نجی خواناس داوی زانستی ده کرد و خوی یه کلایی
کرد بوه وه بۆی، به لām هه ژار و نه دار بوو.

رۆژێکیان به هۆی برسیه تیه وه له مال چووه یه ده ره وه،
چونکه هیچی شک نه ده برد تا بیخوات بۆیه له نه نجامدا
رێی که وته باخی که پر بوو له دره ختی سیو، لقی
دار سیوێک شۆربوو بوویه وه بۆ سهر رینگاکه، نه میش که وته
وتویژ له گه ل خویدا که ئایا نه و سیوه بخوات و
برسیه تیه که ی نه می نیت و خو که س نایبینیت و نه و
باخه ش به هۆی یه که سیوه وه که م ناکات، بۆیه سیوێکی
لیکروه وه و دانیش و خواردی تا برسیه تیه که ی نه ما،
کاتی که گه رایه وه بۆ ماله وه ده روونی لۆمه ی ده کرد ئایا نه وه
پیشه ی ئیماندا ری راسته قینه یه، دانیش و بیر ده کرده وه
و ده یوت چون نه و سیوه م خوارد و نه وه مالی موسلمانه و
من مۆله تم و نه گرتوه لی، داوی گه ردن ئازادیم
لینه کرد.. بۆیه رۆشت و گه را به دوا ی باخه وانه که دا هه تا

دۆزیه وه و لاوه که پیی ووت: مامه گیان من دویئی
برسیه تی زۆری بۆ هینابووم و منیش سیویکم له باخه که ت
خوارد به بی ئه وهی تۆ بزانیته وه تا تا ئه مپۆ من هاتووم
گهردنم ئازاد بکهیت.

باخهوانه کهش پی ووت: به خوا گهردنت ئازاد ناکهم و له
رۆژی قیامهتدا بهرۆکت دهگرم.

کورپه گهغجه کهش دهگریا و دهپارایه وه تا گهردنی ئازاد
بکات و پیی ووت: من ئاماده م هه ر کاریکت بۆ بکه م به
مه رجی لیم خوش ببیت و گهردنم ئازاد بکهیت.. و هه ر
دهپارایه وه له خاوه ن باخه که و خاوه ن باخه کهش زیاتر سوور
دهبوو له سه ر قسه ی خۆی، بۆیه رۆشت و به جیی هیشت،
کورپه لاوه کهش کهوته دوا ی و دهپارایه وه لیی هه تا
باخهوانه که رۆشته مالی خۆیان، لاوه کهش
له بهردهرگا که یاندا وه ستاو چاوه پروان بوو تا بۆ نوێژی عه سر
پیاوه که بیته دهروه و کاتی که باخهوانه که له مال هاته دهر و
بینی هیشتا لاوه که وه ستاره و فرمی سک به ریشیدا دیته
خواره وه و زیاتر نور و رووناکی به خشیوه به روخساری..

لاوه كه به باخهوانه كهى وت: مامه گيان من ئامادهم وهك
جوتيارىك له باخه كه تدا كارېكه م به بى كرى و به درى ژاى
ژيانم يا به هدر شيويهك تۆ پىت باش پىت به لام به و
مه رجى لىم خوش بيت.

له و كاته دا باخهوانه كه كهوته بىر كردنه وه و پاشان وتى:
كوپى خۆم من ئامادهم لىت خوش بىم به لام به مه رجىك،
لاوه كه گه شايه وه و به روويه كى گه شاه وه و خوشه وه وتى:
مامه گيان چ مه رجىكت هيه بىلى.

باخهوانه كه وتى: مه رجى من نه وه م هيه كچه كه م
بخوازيت!!!

لاوه كه ش زۆر سه رسام بوو به و وه لامه و هه رگىز نه و
مه رجى به مېشكدا نه ده هات، پاشان باخهوانه كه وتى:
به لام كوپى خۆم حه ز نه كه م كه بزانيت كچه كهى من كویره
و كه ره و لالېشه و ههروه ها ئىفلىجېشه و ناتوانى جووله
بكات، منىش ماوه يه كى زۆره ده گه رېم تا مېردىكى بۆ
پهيدا بكه م و متمانه م هه پىت پى و رازى پىت و به و
هه موو ناته واويهى باسكرد، نه گه ر تۆ رازى بيت پى نه وا

لێت خوش دەبم، لاوه که جاريکی تریش تووشی سه رسامی بوویه وه.

پاشان هه ر بیری ده کرده وه که چۆن له گه ل ئه وه سه موو ناره حه تیه دا بژی به تایبه تی ئه م هیشتا له هه ره تی لاویه تیدایه ؟ و چۆن ئه و ئافره ته هه لده ستیّت به کاروباری خۆی و به ریوه بردنی مال و گرنگیدان به م، له کاتی که دا به وشیه یه بیّت؟

هاته وه به خۆیدا و به خۆیی وت، ئارمبگره له سه ری له دنیا دا و با رزگارت بیّت له تاوانی ئه و سیو خواردنه !!
پاشان روویکرده باخه وانه که و پیتی وت: مامه گیان ئه وه من رازی بووم به کچه که ت و داواکارم له خوا ی گه وره پاداشتی نیاز و نیه تم بداته وه و به هۆی ئه وه وه به خیر قه ره بووی بکاته وه بۆم.

باخه وانه که وتی: زۆرباشه کۆری خۆم ژوانی ئیمه پینچ شه مدی داها توه .. ده بیّت بیّت بۆ مالی خۆمان و ده عه تیّت بۆ ژن هینانه که ت و منیش ماره ییه که ت ده گر مه نه ستۆی خۆم، رۆژی پینچ شه مه لاوه که به

له شیکې قورسه وه و به د لښکاو په وه هه نځای د هـا بهـره و
لای مالې پیاوړه که ، نه ک وه زاوای تر به د لڅو شې و
شادیه وه له روژی زه ماوړندا ، کاتې له دهر گایدا باوکی
کچه که دهر گای بو کرده وه و بر دیه ژوړه وه و دواى نه وه
که و تنه و تووړ پېی و ت: کورې خو م فهرموو برؤ ژوړه وه بو
لای ژنه که ت ، یاخوا پېوړتـان بیت و خواى گهـوره بهـره که ت
و خو شې بخاته ژیا نـتـانـه وه و له سـهـر خـیر و چا که کو تـان
بکاته وه .

باوکه ده ستی لاره که ی گرت و بر دیه نه و ژوړه ی که
کچه که ی له وې دانیشـتـبو و ، کاتې کوره که دهر گاکه ی کرده وه
بینی ته ماشا ده کات ثافره تیکی سپی پیسته و جوان وه
مانگ وایه و قژی وه کو ئاوریشم به سهـر شانیـدا شوړ بو وه ته وه
و پاشان کچه که هـه ستایه وه و به بالایه کی شوخ و
شه نـگـه وه بهـره و لای کوره که روشت و سلاو ی لیکرد و وتی:
سلاوت لیبت میړدی به ریزم ..

لاره که له شوینی خو ی حه په سا و هـهـر سهـرنجی ددها ،
وه ک نه وه ی له بهـر دهم خوړیه ک له خوړیه کانی به هـه شـتا

وهستاييت، که دابه زیتته سهر زهوی.. بپروای نه ده کرد بهو
 دیمه نه و نهیده زانی چی رویداوه و بۆچی باوکی کچه که
 نه و قسانه ی کرد، بۆیه کچه که تیگه یشت که چی دیت به
 خه یائی میرده کهیدا و چوو بۆ لای و تهوقه ی له گه ل کرد و
 دهستی ماچ کرد و و وتی: به لئی ئیستا تۆ سه رسامیت
 سه باره ت به قسه کانی باوکم، راسته من کویرم له ناست
 ته ماشا کردنی حه رام و لالم له ناست قسه کردنی حه رام و
 که یرم له ناست بینینی حه رام و قاچه کانم به ره و شتی حه رام
 ههنگاو نانین، وه من تاکه مندائی باوکم و چه ندین
 ساله باوکم ده گه رپیت به دوای میردیکی صالحدا بۆ من،
 کاتیك تۆ هاتیت و داوات لی کرد که لیت ببوریت و
 گریایت له بهرده میدا باوکم وی: نه و که سه ی له خواردنی
 سیۆیک بترسیت که مافی ئه وه ی به سه ره وه نیه، نه وه باشتر
 له خوا ده ترسیت به رام بهر به کچه که م، پیۆزبایی له باوکم
 ده که م که تۆی به نسیب بوو.

دواى سالتك تهو ژن و ميړده مندا لتيكيان بوو كه له ناو
 هم نه ته وه يه دا نمونه ي كه مه تايا ده زاني تهو مندا له كي
 بوو؟

تيمامي ته بوو حه نيفه خاوه ني مده بهي فيقه ي
 به ناوبانگي حه نه في كه به مده بهي حه نه في ناسراوه
 خواى گه وړه ده فهرمويت ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ تَجْعَلْ لَهُ

مُخْرَجًا﴾ ﴿وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ﴾ (الطلاق).

واته (تهو ي له خوا برسي ت و پاريز كار بيت خواى گه وړه
 ده رووي ليده كاته وه و روزي ده دات به شيو هيك كه به
 خد يا لدا نه هاتو وه)

سدرچاوه: (واحات الصعبة الصالحة).

لاويك! نهك ورك لاوانی تر

ره یان... لاويك بوو هیشتا تمه نی نه گه شتېووه پانزه
سال، به ده نگیکی پچر پچره وتی: باوکه بؤکوی ده چیت؟
باوکه بیرت نه چیت دایکم دهوی... دایکم دهوی
باوکی به چاوی پر له فرمیسه که وه له مال رۆشته
دهره وه و کوره کهش هدر دهیوت دایکم دهویت... دایکم
دهویت؟

کورې خوم دایکت به دهستی نه و دوژمنه سته مکارانه
کوژرا، روخساری ره یان سوور هه لگه را و لیوی شین بوویه وه
و به هوی بیستنی نه و قسانه وه هاته له رزین و پاشان
هه ناسه یه کی قولی هه لکیشا و به کول دهستی کرد به
گریان و باوکیشی هیوری ده کرده وه.

ره یان که مینک هیمن بوویه وه و له کۆشی باوکیدا خهوی
لیکه وت و باوکه ش مندا له که ی به چاوی پر له
فرمیسه که وه هه لگرت و خستیه سدر جیگا که ی خوی و له
پالیدا خهوت و بؤ سبه ینی ره یان له باوکی پرسى:
- نه و دوژمنه ی دایکمی حوشت کی بوو؟

باوکیشی وتی: رۆڵه گیان ئهوانه دوژمنی ئیسلامن...
جوله که کان... به وردی باسی جوله که کانی بۆ کرد.

چهند سالتیک تیپه پری و ره یان له لای مامه ئیبراهیمی
گهوره بوو، دواى ئهوهی باوکی له یه کێ له چالاکیه
فیداکاریه کاندای شههید بوو، ئهه کاته تهمهنی ره یان
که میك له سهرووی ده سالانهوه بوو، شههید بوونی باوکی
کاری تیینه کرد و هه میشه ئهم ئایه تهی دهوتهوه ﴿وَلَا
تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ

رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ﴾. (آل عمران)

واته: وا مه زانی ئهوانه ی له پیناوی خوای گهوره دا دهمرن
(شههید ده بن) ئیتر مردوون، نه خیر به لکو ئهوانه لای
پهروهرد گاریان زیندوون و رۆزی پیدراون.

ره یان گهوره بوو، بووه لایکی صالح و جوامیر و
خه می تاین و نه تهوه که ی هه لگرتبوو، وه خۆی نه زرکردبوو
بۆ به زرکردنه وهی وشه ی (الله) به هه ر نرخیك بیست،
په یوهندی کرد به که تیه کانی سه ره به رزی فیداکاریه وه له

سې يه کی کۆتایی شه وی کدا که میژوو هه رگیز بیرى
ناچیتته وه، خه لکی خه به ریان ده بیته وه به دهنگى
ته قینه وه یه کی زۆر گه وره که کاریکی خوشه هید کردن بوو.
تایا ده زانن کى بوو پالنه وانه کهى؟!

ره یان بوو که زهوى فه له ستینی به خوینی خوئى پاراو
کرد و بیست جوله کهى کوشت و لاپه ریه کی نویی
فیدا کارى تۆمار کرد.

سه رچاوه (واحات الصحبة الصحابة)

دوو هه تیوه که

له شاکاره کانی شیخ (الطنطاري) رَحِمَهُ اللهُ.

ماجید هه ستیکرد که هیج تیناگات له
خویندنه وه کهی خوی، چاوی ته نها پیت و وشه کان
ده بینیت، به لام بیر و هوشی له مانا کانی تیناگات، نهو بیر
له وانه کهی ناکاته وه، نهو بیر لهو تاوانباره ده کاته وه که
چۆن ژیا نی خوی و خوشکه هه ژاره کهی تیکدا و کردی به
دۆزه خ، ته ماشایه کی سائنامه کهی کرد و بینی ته نها یه ک
هه فته ی ماوه بو تاقیکردنه وه و پیویسته خوی ناماده
بکات و سه عی بکات، نه ی باشه چۆن خوی ناماده بکات
و چۆن سه عی بکات؟ له کویی نهو ماله دا شوینیکی
نارامی ده ست بکه ویت به هو ی نهو ژنه خراپه ی که نازاری
ده دات و نایه لیت بو ساتیک پشو بدات و کاتیکیش واز
له م دینی ده چیت به روکی خوشکه کهی ده گریت، نایا رازی
ده بیت به خوی که له یه که م سالیدا که چووه ته ناوه ندی
بکه ویت... نهو له قوناغی سه ره تاییدا هه می شه پیشه نگی
هاورپکانی و یه که می پوله که ی بو.

بڙيه هر بيرى ده كره وه له پر گوى له دهنګى
 ره شه بايه كه وه بو، نو ره شه بايه ى له مانگي كدا جاريك
 هه لده كات بڙ كي لگه و ريشك له بن دهر دينيت و لق و
 پږ په كان ده شي نيت، پاشان باران د هباريت و زهوى پاراو
 ده كات، خوړ هه لديت و نه ولقانه ى شكاونه ته وه سر له نوى
 گه وړه دهن و لقي نوى ليده دهن، به لام ره شه با و گهرده لولى
 هم ماله هم موو سه عاتيك هه لده كات و دلى هم و دلى
 خوشكه ته من شش ساله كه ى ده شي نى.

ده لى گهرده لولى كي لگه به به زه ى تر و دلناسكتر و
 مرؤقانه تره له و نافرته ى كاتى كه ده ىنى جوان و ريك و
 پيك دياره... به لام وه كو مار وايه له سيفهت و مه كو و
 جولهدا.

گوږى له جنيو و دهنګى ده ستیه وه بوو شه كهت بوو،
 پاشان ده ستى كرد به لي داني كچه بچكوله كه، هم
 نه ىتوانى هه ستيتته وه و نه ىشيتوانى به رگرى له
 خوشكه كه ى بكات له ترسى باوكى، نو باوكه ى كه
 هاوكارى هم نافرته ى ده كرد و كومه كى ده كرد بڙ لي داني

ئو مندالې به سته زمانانه و ناشرين كړنى ژيان له
لايان، پيش نهوې بزانه كه ژيان مانای چیه.. له
په نڅه ره که وه و سته بوو، خوشکه که ی بینى دهستی به
دیواره که وه گرتبو و زهره ه لگه راو و پوښاک دړاو و
خوشکه که شی له پالیدا به دل شکاویه وه، له دلی خویدا
دهیوت هم داماره گوناوی چیه تاوا سزا ده دریټ؟ تایا
جیى نومیدی باو کم نه بوو؟ تایا نازیزترین مروۍ نه بوو له
لای.

نه ی بچی نیستا تاوا زه لیل و بیژراوه... له و ماله دا
ته نها جنیو و لیدان و سوکایه تی ده بینرا، به لام لاوانده وه
و نازییدان بو ئو خوشکه ی که دوو سال له م کچه منالتر
بوو وه که نهوې تاقانه بیټ، نه میس وه کو کاره که ری مالې
باو کی و ابوو، به لکو خراپتر له کاره که ر، کاره که ر زور جار
خزمه تی که سانیك ده کات که دلیان هیه و خوا ده ناسن و
وه کو کچی خو یان مامه له ده که ن له گه لیدا... خوی گه و ره
له چاره ی هم کچه ی نووسیوو که هه تیو بیټ و بی دایک

و باوک بیت، دایکې وهفاتیکرد بوو، باوکیشی ویژدانی
مردبوو، بویه باوکیشی نه مابوو.

گوږی له دهنګی باوهژنیه وه بوو بانګی ده کرد: وهره نهی
بهراز له گهل تومه.. بهو ناووه بانګی ده کرد (بهراز) تنهها
بهو ناووه بانګی ده کرد، کاتیکیش باوکی ده گه رایه وه پیی
دهوت: کچی وهره، کچی برؤ.. به لام خوشکه کهی زور نازیز
و خوشه ویست بوو.. دهیوت: تو له کوږی نازیزم؟ وهره
نازیزم... دهنګیک له ناکار بهرز بوویه وه: گویت لی نییه
خوشکه کهت ده گری؟ بزانه چی دهویت بیده ری؟ نه وه
که ریت؟ بلای چیت دهوی؟

نه و کچه دامارهش به دهنګیکی کپه وه وه لامی دایه وه:
نهسته لهی دهویت..

- نهی بوچی وه کو ورچ وه ستاویت، برؤ چی دهویت بیده ری،
نهو داماره وه ستا و نهیده زانی چون بووی روون بکاته وه که
نهو پارچه نهسته لهیه ی که ماره ته وه هی نه وه.. دوینی
باوکی پاکه تیک نهسته لهی کړی و دای به کچه بچوکه کهی
و نهو خواردی و نه میس هر ته ماشای ده کرد، کچه

بچووکە که زۆری بۆهات له ته ماشاگردنی نهسته له که و پارچه یه کی له نهسته له که بۆ هه لدا و وهك چۆن مرۆڅیک شتیك بۆ پشیلەیهك هه لده دا، که کاتی شت ده خوات و هه ر سهرنجی ده دات، کچه داماوه کهش پارچه نهسته له که ی به دلخۆشیه وه هه لگرت و نه یویرا به و حه زه زۆره یه وه له ویدا بیخوا، بۆیه به شار دیه وه هه موو سه عتیك جاریك ده رۆشت تا بیبینیت و دلنیا ییت، جاریکیان زۆر حه زی لی کرد و ده ری هینا و به دانه کانی گازیکی لیگرت و خوشکه نازیپندراوه که شی بینی و داوای نهسته له که ی ده کرد...

- کچه تیو نهسته له که؟

ئه ویش بیده نگ بوو... به لام منداله که وتی: دایه ئه وه تا لای ئه وه، له وێیه ئه و له منی سه ند! بۆیه ئافره ته که منداله که ی خۆی و مندالی میړه که ی برد بۆ لیکوئینه وه، کاتی باوه ژنه که بینی نهسته له که لای ئه وه کاره سات روویدا.

- هه‌ی دزی نه‌فره‌ت لێ‌کراو، دایکت ئاوا فی‌ری کردو‌یت.. شتی ده‌دزی که ه‌ی تو نیه، ماجید به‌رگه‌ی هه‌موو شتیکی ده‌گرت ته‌نها به‌رگه‌ی سوکایه‌تی نه‌ده‌گرت به‌ دایکی کاتی بی‌نی باسی دایکی ده‌کات، نه‌یتوانی خو‌ی بگری‌ت و هاواری‌کرد: من ری‌گات پی‌ نادهم به‌و شی‌وه‌یه قسه به‌ دایکم بلی‌ی.

هه‌میشه باوه‌ژنی تووره ده‌بوو لی‌ی و نازاری ده‌دا به‌ به‌رده‌وامی، ئه‌ویش بی‌ده‌نگ ده‌بوو، نه‌یده‌توانی هیچ بکات و باوه‌ژن ئاواتی ده‌خواست که شتیکی بکردایه تا ئه‌وه‌نده توره‌بی‌ت لی‌ی به‌ دلی‌ خو‌ی، ئه‌وه‌تا به‌هانه‌ی بو‌ پیدابوو، ری‌گا به‌ من ناده‌یت؟ تکات لی‌ ده‌که‌م به‌گم که ری‌گام پی‌ بده‌یت... ئاه! ئایا ئه‌وه‌نده به‌س نیه که ماندوو ده‌م و خواردنت پیش‌که‌شه ده‌که‌م و خزمه‌ت ده‌که‌م و تۆش بو‌ هیچ شتی ناشی‌ت، ته‌نها نویسنه‌وه نه‌بی‌ت له‌و ده‌فته‌ره ره‌شه‌دا، هه‌رچی ماندوو‌بوونی من بوو به‌رامبه‌ر به‌ تو‌ به‌زایه چوو ئه‌ی نه‌فره‌ت لێ‌کراو، به‌لام هیچ سه‌یر نیه تو‌ کو‌ری دایکتی‌ت.

- پېم وتیت باسی دایکم مه که ، نه گینا بیډهنگت ده که م.
لیی نزیك بوویه وه و قیژاندى به سهریدا و دراوسیگان
گویان لی بوو: ده ته وی له من بدهیت؟ نهی ناپاک، نهی
سپله ، نهی خه لکینه فریا که ون..

دراوسیگان کوږوونه وه، ماجید به ره و ژوره که ی خوی
روشت یان به ره و نه و گوښه یه ی نایان لینا بوو ژورر..
جیا یان کردبویه وه بو نه و، تاوه کو باوه ژنی هه می شه
نه بینیت، باوکی نیواره گه رایه وه، هه روه ک نه ریتی جارانی
مؤن و گرژ دیار بوو، به دهم مندا له کانیه وه پینه ده که نی،
تاوه کو زال نه بن به سهریدا و په روه رده کردنیان و رهوشتیان
تیک نه چیت.. جاران وانه بوو، به لام له وه ته ی نه و ژنه
نه فره تیه ی هی نا بوو وای لی هات بوو، نه و نه ژدیه یه
ژه هری شی کردبویه له شی نه وه وه و خستبویه می شکى که
ماجید و خوشکه که ی دوو مندا لی نازیږدراوی خراپن و
ته نها توندوتیژی له گه ل نه و اندا سووی هه یه .

نه و نافرته زور پیس بوو، نه گهر کاتی هاتنه وه ی
می رده که ی به اتایه پوښاکه کانى داده که ند و پوښاکى نویی

له بهرده کرد.. وهك چؤن رووخساره شه يتانيه كهى خؤى
ده گؤړى بؤ رووخساريكى پاك و مندا لانه، مه كر و
پيسيه كهى زال بووبو به سهر ميړده كهيدا، نه وه شمان له بير
نه چيټ كه دوو كچه كهى پاك و ته ميز ده كرد و پؤشاكى
وهك يه كى له بهر ده كردن تا ميړده كهى هه ست نه كات
فه زلى كچه كهى خؤى ددها به سهر كچه كهى تردا.

ميړده كهى هاته وه و زؤر به سؤز و جوانى و
رووخؤشيه وه پيشوازي ليكرد و به لآم له روخساريدا جورىك
له نازارى بيتاوانانه دياربوو، وهك نه وهى كه داماو بيت و
زولمى ليكرا بيت، ميړده كهشى هه ستى پيكرد و زؤرى
ليكرد تا رازى دلى بدر كيټيټ، نه و يش به سهر هاتيكي
درؤينه ي شيواوى بؤ گيړا يه وه و سينه ي ميړده كهى پر كرد
له رق و كينه به رام بهر مندا له كانى، بؤيه چووه دهر وه و
هيچى نه ده بينى له بهرده ميدها، بانگى كچه كهى كرد و
نه و يش به ترس و له رزه وه هات واى ده زانى به ره و مردنى
ده بن، له بهرده ميدها وهك نه وهى كاوپريك له بهرده م
پلنگي كدا وه ستا بيت، باوكه له سهر كورسيه كى به رز

دانیشت، وهك ئه وهی داد گایکردن بیّت و كچه كه شی له بهردهم خۆیدا وهستاند وهك ئه وهی تاونبارێك بیّت، كه به لگه ی له سه ر كۆكرا بیته وه، باوكه باسی قیزه ونی و ناشیرینی دزی بۆ ده كرد و سه رزه نشتی كرد و قسه ی پیوت، وه به چاوی سه رزه نشته وه ته ماشای ماجیدی كوری ده كرد و ته ماشا كردنه كه ی توله و هه ره شه ی لیڤه بینرا.

بۆیه ماجید نه یتوانی بیدهنگ بیّت له كاتیكدا كه خوشكه كه ی تۆمه تبار ده كریّت به دزیکردن، له راستیشدا بیّتوانه .. بۆیه داوای له باوكی كرد كه ئه وه مه سه له یه ی بۆ روون بكاته وه، ته نها به وه لۆیسته ی گۆبه نی تۆشی خۆی كرد.

بوركانه كه ته قیه وه و باوكیان ده ستی كرد به نركه ر و ناله و به توورده یی و ئۆقره لیبرانه وه وتی: ده ته وی له باوه ژنه كه ت به دیت، هه ی بی ئه ده ب، هه ی بی ته ریبه ت، هه ی نه فره تی، وا ده زانی كه گه شتیته ته مه نی چواره سالی ئیتر بوویت به پیاو، ئایا پیاو له باوه ژنی خۆی ده دات؟ به خوا ده ست ته شكیتم هه ی سه ره ره ی.

+ به خوا باوکه نه وه راست نيه...

- ئای لهو بې ته ريه تيه، نه لئی شهرم و حهيات نه ماوه،
باوه ژنه کدت به درؤ ده خه يته وه.

+ به خوا من به درؤ ناخه مه وه به لام شتانيک ده لیت که
راست نيه.

له وکاته دا باوکه هه ستايه وه و بهو په پری رق و توره یی و
هیزه وه به ربوه کوره کدی و به هه مو هیزیکه وه وهک
شتیکی بیگیان، که وته لیډانی و تنه ها به لیډان سوکنایی
بؤ نه هات و به لکو هه لمه تی برده سهر ده فته ره گه وره کدی
که وانه کانی تیډا نووسی بوویه وه و به ته واری دراندی و
پاشان خوشکه کدی کرده گو شه یه که وه و نه یه یشت نانی
ئیواره بخوات، وهک سزایه ک و سوکایه تی پیکردنیان.

ژن و میړده که و تاقه کچه که یان نانی ئیواره یان خوارد
و پاشان چوونه سهر نوینه کانیان و کوره کهش له جیی
خوی حه په سا بوو.. ته ماشای نه وه ده فته ره ی ده کرد که
شه ونغونی پیوه کی شا بوو.. که له پیناویدا خه و و خوراکی
له خوی تال کردبوو، که وای ده زانی رووناکی چاری و

به هاری ته مه نیه تی و ئومید و ئاینده ی خو ی له سه ر بنیات نابوو... پاشان هه ستا و پارچه کانی کو کردوه وهك چو ن دایک په لو پو ی مندالی کو ده کاته وه کاتیك بؤمبیك ده ته قیته وه پیایدا.. به لام تازه بی که لک بو، کو کردنه وه ی سوودی نیه و نابیته وه به ده فته ریك که سه عی تی دا بکات، مه گه ر کاتیك په لوپو ی مرو قیکی پارچه پارچه بوو بیته وه به مرو قیکی ساغ و قسه بکات و بروات به ریوه... بویه دلنیا بوو که نه مسال ده که ویت و ده رنا چی ت و نه مسالی ده فه ویت... کاره که زور گه وه بوو به لایه وه.. می شکی به رگه ی نه وه موو زولمه ی نه گرت و وای هه ست ده کرد که دنیا ده یسورینیته وه و گیژی ده دات.. روزه کانی ژیا نی وهك فیلمی کی سینه مایی ده هاته پیش چاوی.

روخساری سۆزداری دایکی بینی، خه نده ی دایکی که ناسۆریه کانی دنیای له بیر بردبوویه وه، و سینه ی که له کاتی ناره حه تیدا په نای بو ده برد، بینی دایکی گه نجه و ته ندروسته و ماله وه ی بینی که زور هیمنه و پره له سۆز و خوشه ویستی و باوکی خو ی بینی باوکی کی راسته قینه که

گیانی پرېوو له سۆزی باوکایه تی و له چاوانیدا دهینرا، و دهسته پر له سۆز و نهرمه کانی و زمانه شیرینه کهی و قسه به تام و شیرینه کانی...

فیلمه که گوړا و دایکی بینى نه خوښه و گوږ نادات به نه خوښه کهی دایکی و وای دهزانی نه خوښه کی سادهیه، پاشان مالى بینى که ته و او تیکچووه و هه مووان ماته م و غه مبارن و گوږ له دهنگی شین و گریان بو، دهی بینى که نه م دور ده خه نه وه و هه والى پینادهن، به لام تیگه یشت که دایکی وه فاتى کردوه و مردوه.. وشه یه ک بو که زور گوږی پینه دا، پیشت و شه ی مردنى بیستبو، له کتیبه کاندا خویند بوویه وه، به لام له نریکه وه و له مالى خویندا نه بینیبو، تامی مردنى نازیزیکی خو ی نه کردبو، به لام روژگار به خیرایى فیتریکرد که مردن چیه، کاتى سبه ینى به گریانى خوښکه نازداره که ی لای دایکی خه به یرى بوویه وه که له و روژانه دا خوښه ویستى باوکیشى بو، کاتى کوره که چاوی کرده وه، دایکیشى له

ته نیشته خۆیه وه نه بینى که خوشکه که ی بنى به سنگیه وه ..

کچه که زیاتر ده گریا، کوره که هاواری کرد:

- دایکه .. دایکه .. پاشان له جیگا که ی ههستا و گهرا

به دوایدا .. باوکی بینى له گهڻ کۆمه لێک خزمى تریدا،

ئهوانیش هه موویان ده گریان .. لێ پرسین:

- کوا دایکم؟!.

وه لāmیان نه دا یه وه .. کاتى وىستى بروت بۆ قوتابخانه،

بانگی دایکی کرد، به لām دایکی دیار نه بوو تا جانتا که ی

بۆ ناماده بکات و پۆشا که کانی له بهر بکات و له پشت

دهرگا که وه نه بوو تا خوا حافیزی لیبکات و ماچی بکات و

نامۆژگاری بکات، که شهر له گهڻ که سدا نه کات و له

کۆلندا یاری نه کات و پاشان خه ریک بوو دوورده که و ته وه و

دووباره بانگی ده کرده وه تا ماچی بکات و نامۆژگاری

بکات .. کاتی که ی که گه رایه وه له قوتابخانه ئافره تیکی

نامۆ بینى، شیرى دهدا به خوشکه که ی ... بۆچی

ئافره تیکی نامۆ شیرى پیده دات نه ی کوا دایکم!؟

فیلمه که گؤړا، باوکی سۆزداري بينی، که هاورپیه کی به سۆز بوو بوی و ههولئ ده دات که بییت به باوک و به دایکیش، بؤ ئەم و خوشکه که ی، به لām ئەو باوکه لهو رۆژه شوومه وه گؤړا.. بویه ئەو رۆژه شوومه ی بينی، ئەو رۆژه ی پی ووت: ماجید دایکیکی تازه دیت بؤ لات... دایکیکی تازه !!!؟

ئوه وشه یه ک بوو پیشت نه ییستبوو، ئەو دهیزانی چۆن خوشکیکی تازه دیت بؤ لای، بیگومان له سکی دایکیه، به لām دایک له کوپوه له دایک ده بییت؟ چاوه پوانی کرد.. دایکه نوییه که هات و جوان و خوشه ویست بوو.. کۆلمه کانی و لیوه کانی سوور بوون.. نه ک وه ک لیوی کهسانی تر.. سه رسام بوو له رهنگی لیوه کانی به لām خوشی نه ده ویست و گوئی پینه ده دا.. له رۆژانی یه که میدا سۆزدار و هیمن بوو.. وه ک کیلگه یه کی بچوک و لاواز به لām رۆژگار تیپه ری و جیگیر بوو له زه ویدا و تووی خوئی تیدا چاند، وه ک بیابان وشکه لāن بوو.. هه رچه نده فیلی له بینه ران ده کرد به گه لā ناسک و ٬ له جوانه کانی کاتیکیش ئەو

کچه له دايک بوو، نهو شهيتانه له شيوه مارېکدا
دهرکوت له پيستی نافرته تکی جواندا.

وینه و فیلمه کانی رابردو ته و او بوون و تنهها نه وینه
ناشرینه ییستا دهاته بهرچای، دهیینی گه وره دهیت و
هموو ژيانی داگیر دهکات، هرچی یادگاری و رووناکي و
نومیده لایبرد له بهرچای.. گوئی له قاقار پیکه نینه وه
بوو، راپهړي و وای هه ست ده کرد نه وانه فیشه کن و دهنرین
به سر دلی نه موه، پیکه نینی نه و نافرته بوو که جیی
دایکی گرتبوویه وه له گه لیدا پیکه نینی باوکیشی تیکه لی
ده بوو... بیده نگ بوو، گوئی له گریانیکي هیواش و
خه فتبار و بهر ده واموه بوو، خوشکه که یی رکه و ته وه که
فهراموشی کرد بوو، برسیده تیه که یی هاته وه یاد که به بی
شیو ماوه ته وه، نه و تاوانبار به دریژایی روژ خزمه تی خوی
و مندا له که یی پیده کرد، ده چوو دهرگای مه تبه خی لی
داده خست و تنهها نانیکي ده دایه و به دزیه وه خواردنی ده دا
به کچه که یی خوی، باوکیشی نیواره دهاته وه له بهر ده م
نه ودا باوه ژنه که پوشاکي بی تاوانی ده پوشی و باسی لاوازی

و نه خوښی کچه که ی بۆ ده کرد ئەم کچه داماره، نان ناخوات و ته ماشای له شی بکه، نه یهین بۆ لای پزیشک؟ به لām پزیشک چی بۆ ده کات، ئەمه خوێ سهرسهخت و بێ ئەده به، بانگی ده کهم بۆ ناخواردن، که چی نایهت نان بخوات ئەم سهرسهختیه ی له ناوی ده بات..

باوکیشی بانگی ده کرد و پێی ده وت کچه هه تیو ئەم سهرسهختیه ت له چیه؟ بخۆ ئەگینا لیت ده ده م، ده هاته پێشه وه تا نان بخوات، ئافره ته که ی ده بینى له پشتی باوکیه وه ته ماشای ده کرد و هه ره شه ی لیده کرد، ده بینى که ده موچارى گۆراوه ده لێ ده موچارى که متیاره و تۆقینه ره.

ژنه کهش ده یوت به میرده که ی: پیم نه وتیت ئەو سهرسهخته پێویستی به ته ربیه ته، پیاوه کهش سه ری راده وه شانده و یه ک زله ی ده کیشا به روخساریدا و گوێی کاس ده کرد و فری ده دایه ژووره که ی خوێ، نانی خواردنی ئیواره شی به و شیوه یه بووه.. ماجید خوشکه که ی هاته وه یاد و چووه لای و به رزی کرده وه و نای به سینگیه وه:

- نه وه چيته؟ بۍچى ده گريت؟ نازيزم بیدهنگ به؟
 + برسیمه، برسیمه... له کوی خواردنی بۍ بینیت، ههستا
 دهستی کرد به گهړان، بهختیان هه بوو، ده رگای ژووری
 مه تبه خه که کرابوویه وه، چونکه هه میسه قفلۍ ددها،
 له سهر سفره که پاشماوه ی خواردنی ئیواره مابوویه وه و بۍ
 هیئا و نه ویش به دلخوشیه وه خواردی، وهك نه وه ی
 هه ره هه مان کچی نازیندراوی پیشوویت، که داوای هه رچی
 بکردایه بۍ ناماده ده کرا و هیچ داوایه کی فهراموش
 نه ده کرا.. کوره که پیی ناخوش بوو که خوشکه که ی
 دلخوشه، نه گهر پاشماوه ی خواردنی خوشکه که ی و باوکی
 بخوات و له ژووری مه تبه خ خواردنی دزی بینیت بۍ و
 وینه ی رابردووی هاته وه پیش چاوی هیرشى ده کرده سهری..
 وینه ی دایکی هاته پیش چاو بانگی ده کرد... نه و خه یا له
 بهرجه سته بوو بوو له بهرچاوی.. هه میسه له پیش چاویدا
 ده بیینی تا بر دیه وه بۍ رابردوو.. وه ئیستای له بیر برده وه..
 خوشکه که ی به هه تیوی و زولم لیکراو نه ده بیینی به لکو

وای دهبینی که مندالیکی خوشه ویسته و دایکیکی ههیه که به سۆز بیته له گه لیدا و خوشی بویت.

دهفته ره دراوه که ی و ئاینده له دهست چووه که ی و ژیا نه تاله که ی له بیر چوویه وه و گوپی له بانگکردنی رابردوه وه بوو که ده هاته بهر گوپی.. دهنگی دایکی:

- ههسته نازیزم ئایا گویت له دهنگی دایکته وه نیه ههسته با بچین بۆ لای دایکم.

کچه که راجله کی و دلی داخو ریا، چونکه نه یده زانی که دایکیکی تری ههیه بیتجگه له و ئافه رته نه گریسه، بۆیه ترسا و رازی نه بوو بروات بۆ لای، تارانی ئه و ئافه رته ئه وه بوو جوانترین وینه ی له دهروونی ئه و منداله دا ناشرین کردبوو، که ئاده میزاد تا ئیستا ئاشنا بوو بیت پیی ئه ویش وینه ی دایکه !!.

- وه ره با بچین بۆ لای دایکی نازیزمان، دایکت ئه و له شوینیکی زۆر خوشه له به هه شتایه، ئایا گویت له دهنگیه وه نیه ؟

هه‌لیگرت و ده‌رگای کرده‌وه و بردی به‌ره‌و ئه‌و ده‌نگه‌ی
که له گویدا ده‌زرنگایه‌وه و به‌سۆز بوو به‌لایه‌وه، بردی بۆ
ئه‌و شوینه‌ی که دایکی له‌وی بوو.

سبه‌ینی خه‌لکی له‌ رۆژنامه‌کاندا هه‌وائی ئه‌وه‌یان
بیست که پۆلیس شه‌و له‌سه‌ر قه‌بران منداڵیکی له‌پ و
لارازیان دۆزیوه‌ته‌وه که ته‌مه‌نی شه‌ش ساڵه‌ و له‌گه‌ڵ
کورپکی چواره‌ ساڵ، بردیان بۆ نه‌خۆشخانه‌ چونکه
کچه‌ که له‌ گیاندا بوو، برسیه‌تی و سه‌رما و ترس کاری
تی‌کردبوو، رزگاری نه‌ده‌بوو له‌ مردن مه‌گه‌ر به
سه‌مه‌ریه‌ک له‌ سه‌مه‌ره‌کانی قه‌ده‌ر... به‌لام کۆره
هه‌رزه‌کاره‌ که که قسه‌کانی ده‌چۆراند یادی تاقیکردنه‌وه و
ده‌فته‌ره‌ گه‌وره‌که‌ی ده‌کرد و دایکی بانگ ده‌کرد و ئه‌و
ئافه‌ته‌ی که له‌ ئه‌ژدیهای ده‌کرد.

چیرۆکی خزمانی میژد مردنه

خالید له نویسنکه کهیدا به خهفه تباریی و غهم و پهژارهوه دانیشتبوو.. (صالح) یش که هاوړیی بوو له سهر کار ههستی بهو ماته می و پهژارهیی به کرد له روخساریدا، له نویسنکه کهی ههستا و نزیک بوویهوه له خالیدو پیی ووت: خالید ئیمه هاوړی و برای یه کترین پیش نهوهی هاوړیی سهرکارین، ههستم پی کردویت نزیکه ی ههفته یه که دهییت تو هه میشه بیر ده که یتهوه و زور بیزاریت و نیشانه ی غهم و پهژارهیی له روخسارتا دیاره، وه که نهوهی غهمی هه موو دنیات هه لگرتیییت.. تو باش ده زانییت خه لک بۆ خه لکه و هه مووان برای یه کترین بۆ خوا.

خالید که می که بیدهنگ بوو، پاشان ووتی: (صالح) ی هاوړیم سوپاست ده کهم.. نه مه ههستیکی جوانه... بیگومان من ههست ده کهم پیویستم به که سی که هه یه غهمه کانم و کیشه کانمی لا باس بکهم.. به لکو یارمه تیم بدات له چاره سهر کردنیدا..

خالید له دانیشتنه که یدا رېک بوویه وه و کوپې چای بو
 صالحی هاوړې تیکردو و پاشان ووتی: (صالح) گیان خوټ
 باش ده زانی من نزیکه ی هه شت مانگه ژنم هیناوه و خوټ و
 خیزانم له مالیکدا این پیکه وه به تهنها ده ژین.. به لام کیشه که
 له وه دایه برا بچو که که م (حه مه د) که ته مهنی بیست ساله..
 دواناوه ندی ته وار کردوه و له زانکو وهرگیراوه لیږه، دوی
 هه فته یه ک یان دوو هه فته یه ت بو تیږه..

تا دریږه به خویندنه که ی بدات، له بهر نه وه دایکم و
 باوکم زور به توندی داویان لیکردم که (حه مه د) له مالې
 نیمه بیت له بری نه وی له گدل هندی له هاوړیکانی
 له شوقه دا بیت، چونکه ده ترسان سهره رپو بیت و له ده ست
 ده رچیت.. وه خوټ ده زانیت نه و شوقانه هه موو جوړه
 مرؤقیکی تیادا کوږووه ته وه له باش و خراپ و بهر وشت و
 فه و تاو.. وه که ده زانیت هاوړې سهرنج راکیشه.. منیش زور
 به توندی رازی نه بووم، چونکه وه که ناشکرایه له لات
 که غیچی هه رزه کارو بوونی له مالې مندا مه ترسیه کی
 که وره یه.. هه موومان به قوناغی لوی و هه رزه کاریدا

پوښتوین.. باش ده زانین چونه.. هندی جار له مال
 دهرده چم نهو له ژوره کهیدا خه وتووه.. وه هندی جار بو
 چند پوښی له مال دهرده چم به هو ی بارودوخی کاره که موه..
 و هندی جار.. و هندی جار.. نایشارمه وه له لات من
 پرسیاری زانیه کی به پیزی ثانییم کرد له م باریه وه..
 تهویش ناگاداری کردم که ریگا به هیچ که سیګ نه یه م با
 برایشم بیت.. تا بمینیتته وه له گه ل من و له گه ل ژنه که مدا
 له مالته که دا.. وه باسی فدرمووده یه کی پیغه مبه ر ﷺ ی بو
 کردم لهو بواره دا که ده فدرموئی (الْحُمُو الْمَوْتُ) واته (هیوهر
 - شوبرا - مردنه) واته مترسیتین شت بو سهر ژن
 خزمانی نزیکی میړده کهن، وه کو برای و مامی و خالی و
 کوره کانیان چونکه نهو که سانه زور به ناسانی ده چنه
 مالته وه و که سیش گومانیان تی نابات.. نا لیړه وه
 سهرگردان بوون پییان مه زنترو مه ترسیدارتره.

پاشان شارواه نیه له لات کاک (صالح) که پیاو ده یه وی
 له گه ل ژنه کهیدا به ته نها له مالیکدا بی.. تا به ته واری
 بجه ویته وه به شیوه یه کی باشر بژین پیکه وه.. نه مهش

دهسته بهر نابیت ته گهر (حه مه د) ی برام لهو ماله دا بیټ،
 خالید که میټک بیده نگ بو، پاشان قومییکی له چاکه یدا
 که له بهرده میدابوو.. پاشان ووتی: کاتی ته مه م پروونکرده وه
 بۆ باوکم و دایکم و بۆچونی خۆم بۆ شیکردنه وه سویندم
 بۆ خواردن به خوای مه زن من هه موو کاریکی خیر و چاک بۆ
 براكه م ده خوازم.. ئه وان تو به بوون لی م و لای خزمان
 هیرشیان کرده سهرم، تۆمه تباریانکردم به وه ی که مافیانم
 نه داوه، وه به وه وه سفیان کردم که دلم پیسه و نیه تم خراپه،
 چونکه گومانی خراپ ده به م به براكه م، له کاتی کدا نه و
 ژنی من وه کو خوشکی گه وره ی خۆی ته ماشا ده کات.. وه
 به که سیکی ئیره یی پی بهر وه سفیان ده کردم و من چاکه ی
 براكه م ناویت و نامه وی خویندنی زانکۆی ته واو بکات..

خراپ تریش له وه (صالح) گیان باوکم هه ره شه ی لی ده کردم
 و ده یوت: ئه مه فه زاحه تیکی گه وره یه له ناو خه لکی دا..
 چۆن براكه ت له گه ل بێگانه دا بیټ و تۆش مالت له وی
 بیټ.. به خوا ته گهر (حه مه د) له ماله که ی تۆدا نه می نی ته وه
 من و دایکت له مرۆ به دوا وه تا ده مریت ده ت بوغزینین و

ناتدوینین و نه ماندوینیت.. ئیمه له دنیاو له قیامه تا بئ
 بهرین له تۆ.. (صالح) به هیواشی کیښای به سه ری خویداو
 پاشان ووتی: بېگومان تۆ رای منت ده ویت له م
 مه سه له یه دا و زور به راشکاوانه و ناشکرا.. له بهر
 نه وه (خالد) رینگام بده پیت بلیم تۆ که سیکی دوودلیت و
 نه گهرنا پیوست به و هه موو کیښه و ناکوکیه ناکات
 له گهل دایک و باوکت.. نایا نازانیت په زامه ندی خوا له
 په زامه ندی دایک و باوکه وه یه، وه توره بوونی خوا
 له توره بوونی نه وانه وه یه، چی پرووده دات نه گر براکت
 له یه ک مالدا له گهل تودا بژی؟ کاتی تۆ له وی نیت
 هه لده ستی به کاروبارو پیداویستی مال وه به هر
 هو یه که وه بیت، کاتی تۆ له وی نیت ده بیته پیاوی مال وه که.

پاشان صالح که میځ بیدنگ بوو تا کاریگه ری
 قسه کانی ببینیت له سه ر پوخساری خالد، پاشان ووتی:
 من لیت ده پرسم بۆچی گومانی خراپ ده به یت به براکت؟
 بۆچی بئ تاوانان تۆمه تبار ده که یت به بئ به لگه؟ نایا
 بیرت چو که په روه ردگار ده فه مروی یتایها الذین ءامنوا

أَجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ ﴿١٧﴾
(الحجرات).

واته: ﴿نهی ته وانهی باوړتان هه یه زور دوور بکړه ونه وه
له گومان، بېگومان ه نهی له گومانه ګان تاوانن﴾.
پیم بللی ئایا متمانته به ژنه کت نیه؟ ئایا متمانته
به براهته نیه؟

(خالد) پټی پچړی ووتی: من متمانهم به ژنه کم و
براکم هه یه، به لام..

(صالح) پټی بری و به لومره ووتی: ګه راینه وه بو
ګومان و خه یاللی خراب..

دلنیا به خالد، (حمده) ی برات ده بیته شوانی کی
ده سټپا کی مال ه کت کاتی تو له ویت و کاتی کیش
له مال ه ویت..

هر ګیز براهته ریګا به خوی نادات نزیك بیته وه له
براژنی خوی، چونکه وه کو خوشکی خوی ته ماشای ده کات.
تو له خوت پېرسه (خالد).. نه ګر (حمده) ی برات ژنی

هه‌بوايه، ئايا تو بىرت له‌ده‌ستدرىژى ده‌كرده‌وه بۆسه‌ر
ژنه‌كه‌ى يان زيانى پىبگه‌يه‌نيت؟

پىم وايه وه‌لامه‌كه ناشكرايه له‌لات؟

خالىد بۆچى براكه‌ت و باوك‌ت و دايكه‌ت له‌ده‌ست
ده‌ده‌يت و خىزانه‌كه‌ت په‌رته‌وازه ده‌كه‌يت له‌پىناوى
ئه‌ندىشه‌و خه‌يال و گومان و ئه‌گه‌رانىكه‌دا كه‌ بونيان
نیه.. عاقلبه‌و باوك و دايكه‌ت رازىكه‌، تاوه‌كو خواى گه‌وره
لىت رازى بىت.. وه‌ بۆنه‌وه‌ى گومان و دوودلىت نه‌مىنيت
رپىناىيت ده‌كه‌م كه‌ (حه‌مه‌د) له‌به‌شى پىشه‌وه‌ى ماله‌وه
نىشته‌جى بكه‌يت، وه‌ ئه‌و ده‌رگايه‌ى به‌شى پىشه‌وه‌و
ژووره‌كانى تر جيا ده‌كاته‌وه‌ دايبخه‌يت.. (خالىد) رازى بوو
به‌ قسه‌كانى (صالح)ى هاوړپى.. چاره‌ى نه‌ما‌بوو رازى بوون
نه‌بىت به‌وه‌ى كه‌ (حه‌مه‌د)ى براى بىنيت له‌لاى خوى..

دواى چهند رۆژى (حه‌مه‌د) گه‌شته‌ فرۆكه‌خانه‌و خالىدش
پىشوازى لى‌كردو پاشان پىكه‌وه‌ چوون بۆ مالى خالىد
تاوه‌كو (حه‌مه‌د) له‌به‌شى پىشه‌وه‌ نىشته‌جى بىت.. كار
به‌وشىويه گوزه‌را.. رۆژگار به‌وىستى خواى گه‌وره

به سه رچوو که ههر زاتی خوئی زانا بوو به هه مووشتی..
ئیستا ئیمه چوارسائمان تیپه پاندووهو (خالید) ته مه نی
گه شتووه ته (۳۰) سال و بووه به باوکی سی مندال..

(حه مه د) یش له دوا هه مین قوناغی زانکو دایه و
خه ریکه خویندن ته و او ده کات.. خالیدی برای به لینی
پیداوه که له زانکو بیكات به فەرمانبەر له شوینیکی
گونجاودا.. وه ههر له مایاندا بمینیتته وه تا ژن دینیت و
له گهل ژنه کهیدا بچنه مائی خو یانه وه.

ئیواره یه کیان خالید به ئوتومبیله کهی دوا ی نیوه ی
شو ده گه پرایه وه بو مال.. به یه کی له ریگا کانی گه ره که کی
ته نیشتی ماله که یاندا ده رۆشت... له دووره وه دوو تارمایی
رهشی بینی که له ته نیشته ریگا که دابوون.. نزیک بوویه وه
لییان.. بینی پیره ژنیکی به ته مه نه له گهل کچی کدا که
که و توه به زه ویداو کچه که ده نالینی و هاوار ده کات، پیره
ژنه کهش هاوار و واوه یلایه تی: (خه لکینه پیار چاکان
فریامانکه ون، پرگارمانکه ن)، خالید سه ری سورما له و
حاله ته.. هه زی ده کرد زیاتر نزیک بیتته وه لییان و

پرسیاریان لێ بکات بۆچی له قهراغ نهو رینگایه دان،
 پیره ژنه کهش ووتی، که نهوان خه لکی ته م شاره نین ته نها
 هه فته یه ک نابیت نیشه جین لیره که سیش لیره نانس و
 ته م کچه ش، کچی خۆیه تی و میرده که ی سه فهری کردوه
 بۆ دهره وه ی شار بۆ ئیش کردن.. نازاری ژان و مندال بوون،
 پیش واده ی دیاریکردنی خۆی زۆری بۆهیناوه و کچه که ی
 خه ریکه له تاو سه ختی نازار دهریت، و که سیش شک
 نابهن بیانگه یه نیتته نه خوشخانه تا له وی کچه که ی مندالی
 بیت، پاشان پیره ژنه که به چاوی پر فرمیسکه وه لیتی
 ده پارایه وه و ده یوت: تکات لێ ده کم، قاچه کانت ماچ
 ده کم چاکه مان له گه لدا بکه و کچه که م بگه یه نه ره
 نزیکترین نه خوشخانه، خوی گه وه خیزانت و مناله کانت
 له هه موو ناخۆشیه ک بپاریزیت.. فرمیسکی پیره ژنه که و
 هاواری ئافره ته که که که و تبوو به سه ر زه ویدا کاریان کرده
 سه ر دلی خالید، بۆیه به هۆی پیاوه تی و جوامیتری و
 یارمه تی لیتقه و ماوانه وه به زه یی پیااندا هاته وه و رازی بوو
 که بیانگه ی نیتته نه خوشخانه، هه ستا به هاوکاری

پیره ژنه که ئافره ته که یان خسته ناو ئۆتۆمبیله که وه پاشان
به په له گه یاندنیه نزیکترین نه خوشخانه ی منداڵ بسون..
پیره ژنه و ئافره ته که به در یژایی ریگا که دوعای خیر و
سه رکه وتنیان بؤ ده کرد که خوی گه وره به رکه ت بخاته
مال و مندا لیه وه.

دوای که میڤ گه شتنه نه خوشخانه، دوای ته و او بوونی
رپتو ره سمی یاسایی له و جوړه حاله تانه دا ئافره ته برا بؤ
ژووری نه شته رگه ریی بؤ نه نجامدانی نه شته رگه ری، چونکه
به سروشتی مندا له که ی نه ده بوو..

به هو ی جوامیری و پیاو هتی و خاکی بوونیه وه خالید
حه زی نه ده کرد بروات و نه و پیره ژنه هه ژاره جی بیلیت
له گه ل کچه بیچاره کهیدا به ته نها، تا دئیا نه بییت
له سه رکه وتنی نه نجامی نه شته رگه ریه که و له دایک بوونی
مندا له که به سه لامه تی.. به پیره ژنه که ی ووت: من
چاوه پروانی ده که م له هو لی چاوه پروانی پیاوان.. و داوای
لی کرد نه گه ر نه شته رگه ریه که ته و او بوو، مندا له که ش
به سه لامه تی له دایک بوو مژده ی پیبدات.. بۆیه په یوه ندی

به ژنه که یه وه کرد له ماله وه وه والی پيدا که که میك
دوا ده که ویت و دلنیا ی کرد که دلی هیچ نه کات.

خالید له هوئی (چاوه پروانی پیاوان) دانیشت و پستی نا
به دیواره که وه.. بویه خه و زال بوو به سه رید او ههستی
به خوی نه کرد.. خالید نه ی زانی چه نیک به سه ر کاته که دا
تیپه پریوه که خه وتو وه.. به لام نه وه ی که به ته واوی له یادی
نه مدا نه بوو که هه رگیز له بیرو هو شیدا ناسرپته وه که
به هوئی دهنگی قیژ وه به خه بهر هات.. بین ی دوو پیاری
ناسایش لیی نزیك ده بنه وه پیره ژنه که هاوار ده کات و
به دهسته کانی ناماژه بو نه م ده کات و ده لی: نه وه تا.. نا
نه وه تا... خالید سه رسام بوو له وه لویسته و له شوینی
خوی هه ستایه وه به په له چوو بولای دایکی کچه که و
ده ست پیشخه ری کرد و به تاسه وه ووتی: نایا مندا له که
به سه لامه تی له دایک بوو.. پیش نه وه ی پیره ژنه که هیچ
بلیت.. نه فسه ری ناسایش لیی نزیك بوویه وه پیی ووت:
تو (خالید) یت ووتی: به لی.. نه فسه ره ناسایشه که پیی
ووت: ده مانه ویت پینج خوله ک بییت بو ژووری به پریوه بهر..؟

ھەموان چوونە ژوورى بەرپۆبەر، دەرگاگەيان
 لەسەرداخستن.. لەوى پيرەژنەكە ھاوارى دەکرد و دەيكيشا
 بە پروخسارى خۆيداو پرومەت و قژى خۆيى دەپنى و
 ھاوارى دەکرد: ئەو تەوانبارەكەيە، داواتان لى دەكەم
 دەستبەردارى مەبن با نەپوات.. ئاى داخى گرانم بۆكچى
 خۆم... خاليدىش سەرسام بوو بوو.. ھىچ تىنەدەگەيشت چى
 پروودەدات.. ھەر سەرسام و ئەبلەق بووبوو، تەئەفسەرەكە
 پىيى ووت: ئەم پيرەژنە دەلييت: تۆ زىنات لەگەل
 كچەكەيداكردوو و بە زۆر شەرەفت تكاندوو و سكى لەتۆ
 بوو و پاشان كاتى كە ھەرەشەي لى كردوو يەكە
 نەيتىيەكەت ئاشكرا دەكات و ھەوال بە پۆليس دەدات،
 تۆش بەلييت پى داو كە بىخوازيت، بەلام پاش ئەو كە
 مندالەكەي بىيت، پاشان مندالەكە دابنيت لەبەردەم
 دەرگاي يەكى لەمزگەوتەكاندا تەخىرخوازيك بىبات و
 بىگەيەننە دەست خانەي چاودىرى كۆمەلايەتى!!! خاليد
 بەبىستنى ئەم قسانە راچلەكى.. دنيا لەبەرچاوى رەش بوو..
 ھىچى نەدەبينى لەبەردەم خۆيدا.. قسەكان لە قورگيدا

وښك بوو بوون.. نه يده توانی قسه بگات و كهوت به زه ويداو
له هوش خوې چوو، دواى كه ميښ (خاليد) هاته وه هوش
خوې و دوو پياوې ناسايشې بينى له گه ليدان له
ژوره كه داو نه فسه ره پسپوره كه پيې ووت: خاليد راستم پي
بلي: روخسارت و سيمات و انيشان ددهن كه تو كه سيكي
به پريزيت و رواله تت به لگه يه له سهر ته وې تو له و كاره
قيزه و نانه ت نه نجام نه ياوه..

خاليد له كاتيځدا نازار سوې به دلي بردبوويه وه
ووتی: خه لكينه نايه نه مه داپاشتي چاكه يه، نايه به و
شيويه پاداشتي چاكه ددرېته وه، من پياوېكي شريف و
داوینپاکم، من ژم هه يه و سې مندالم هه يه، دوو كورم
هه يه، سامی و سعود و كچيكيش و نيسته جيې ئيرم
له گه په كيكي ناسراودا.. خاليد نه يتواني خوې بگريست و
فرميښك به چاوانيدا هاته خواره وه.. نه وانه فرميښكي زولم
و بيزارې بوون.. فرميښكي داوینپاکي و په وشت جواني
بوون.. پاشان كاتي خوې هيور كرده وه.. خاليد

به سهراته کهی خوۍ به ته و اوۍ بو ته فسه ره کان گيړايه وه
له گهل نهو پيره ژن و نافر ته دا..

کاتۍ خاليد له قسه کانی بوييه وه.. ته فسه ره که پيۍ
ووت: نارامبه.. من دلنيام که تو بيتاوانۍ، به لام پيوسته
کيشه که به ريگای ياسايی چاره سر بکريت و پيوهسته
به لگهۍ بيتاوانی تو دهر که ویت و کاره کهش ناسانه له م
جوړه حال تهۍ تودا.. نیمه ته نها هله دستين به هندی
شیکاری پزیشکی تاییه ت که راستیمان بو دهرده خات!
خاليد پيۍ بچري: چ راستيه ک، راستی نه وهۍ که من
بيتاوانم و شريفم و داوینپاکم.. نایا بروام پیناکه ن..
سه گیش چاکهۍ له گهلدا بکهیت چاک ده بیت له گه لت،
به لام زوريك له خه لکی ناپاکۍ ده که ن و خراپه کار ده بن
به رامبه ر که سی که چاکه یان له گهل بکات.. بو به یانی
دهستیان کرد به پشکینۍ بریک له (سپيرم) ۍ خاليد و
ناردیان بو تاقیگه بو پشکین و نه نجامدانی تاقیکردنه وهۍ
پيوست.. (خاليد) له گهل ته فسه ره سپوره که دا دانیش ت
که له ژوریکۍ تر دا بوو.. به رده وام دووعای ده کرد و په نای

ده گرت به خوا كه راستى ده ربكه ویت! دواى نزيكهى دوو
سه عات نه نجامى سه رسام هاته وه.. شيكاره پزيشكيه كان
ده رياخست كه خاليد له و تاوانه بۆ هه لبه ستراوه بىتاوانه..
خاليد نه يتوانى له خوشياندا خۆى رابگریت و له سه ر
زهويه كه سوجهى شوكرى برد بۆ خواى گه وه ره، كه
په روه ردگار بى تاوانى نه مى ده رخست، نه فسه ره كه داواى
ليبوردينى كرد كه بوونه هۆى ناره حه تكدردنى و پيره ژنه كه و
كچه سۆزانيه كه يان نارد بۆ پۆليسخانه بۆ به دوا داچوونى
كىشه كه و گرته به رى رى و شوينى ته واو...

خاليد پيش نه وهى بپرواته ده ر له نه خوشخانه، سوور
بوو له سه ر نه وهى خوا حافيزى له پزيشكى پسپۆر بكات كه
هه ستابوو به كار ه كه، بۆيه چوو بۆ ژووره تاييه ته كهى تا
خوا حافيزى لى بكات و سوپاسى هه ول و ماندوو بوونى
بكات.. به لام پزيشكه كه پيى ووت: نه گه ر زه حه مت نه بيت
چهند خوله كيك كارم پيته بۆ شتيكى تاييه ت.

پزيشكه كه كه ميك په شو كابوو، پاشان خۆى را گرت و
ووتى: له راستيدا له ميانى پشكنينه كاندا كه نه نجاماندا

گومان ده بهن كه تۆ نه خوشيه كت ههيه!! به لām د لنيا نيم له وه، له بهر نه وه ده مه وي هه ندی پشكنين بكه يت له سه ر ژنه كه ت و منداله كانت تا وه كو گومانه كه بييت به راستی؟؟

خاليد كه ميك ترسی لی نيشت و ووتی: تكات لی ده كه م دكتور پيم بللی چيمه.. من رازيم به قه ده ری خوا، به لām گرنگتر لای من منداله بچو كه كانه، من ناماده م له پیناوياندا قوربانی بدهم، پاشان دهستی كرد به گريان، پزیشكه كه دهستی كرد به هيمن كردنه وهی و د لنيا كردنه وهی و پاشان پیی ووت: من له راستيدا ناتوانم ئیستا هيچت پیی بلیم.. تا د لنيا نه بم له كار كه.. له وانه يه گومانه كانم له جيی خوياندا نه بی، به لām به خیرایی ژنه كه ت و هه رسی مناله كه ت بيته.

دواي چهند سه عاتيک خاليد ژنه كه ی و منداله كانی هینا بۆ نه خوشخانه.. پشكنين و شيكاری پيويستيان بۆ نه بجامدرا.. پاشان به ئۆتۆمبیل ره وانه ی کردنه وه و خاليد خوی گه رايه وه تا كه ميک قسه له گه ل پزیشكه كه دا بکات..

کاتی پیکه وه قسه یان ده کرد، مۆبایله که ی خالید جه ره سی لیدا، نه میش هه لیگرت و چند خوله کیک قسه ی کرد و دا یخسته وه، دووباره که وته وه ووت و وویژ له گه لیدا و پزیشکه که پیی ووت: نه وه کی بوو پیّت ده وت نه که ی ده رگای شوقه که نه شکینیت!!

خالید ووتی: نه وه (حه مه د) ی برام بوو.. له هه مان شوقه دا له گه ل مندا نیشته جییّه، کلله که ی خو یی وون کرد و وه داوام لی ده کات به خیرایی برۆمه وه تا ده رگا که ی بۆ بکه مه وه.. پزیشکه که به سه رسامیه وه ووتی: له که یه وه نه وه له گه ل نیوه دایه ؟

خالید ووتی: چوار ساله وه نه و نیستا له قوناغی کۆتاییدایه له زانکۆ.. پزیشکه که پیی ووت: نایا ده توانی بانگی بکه یت تا هه ندی پشکنینی بۆ بکه ین تا دلتیا بین نایا نه خوشیه که زکما که یان نا؟! خالیدیش ووتی: زۆر به دلتشادیه وه، سبه ینی دینه وه بۆلات!!

له کاتی دیاریکراودا خالید و (حه مه د) ی برای ناماده بوون له نه خوشخانه و پشکنین و شیکاری پیویست

بؤ (حه مه د) ته نجامدرا، پزیشكه كه داوايكر د له خاليد كه
دواى ههفته يه ك سهردانى بكا ته وه تا ته نجامى كوتايى بؤ
دهرده كه وى و دلتيا ده بى له هه مووشتى..

خاليد به دريژايى ته وه هفته پاراو بيتاقت بوو.
له كاتى دياريكراودا هاته وه بؤلاى پزیشكه كه كه
به گهرمى پيشوازيى ليكرد.. داواى شهربه تيكي ليموى بؤ
كرد تا ميشكى هيور بيته وه.. پاشان وورده وورده باسى
نارامگرتنى بؤ ده كرد له سهر نه هامه تى و كوسته كان و
دنيا هه ر به و شيويه بووه!! خاليد پتي برى و ووتى: تكات
ليده كم دكتور له مه زياتر ده مارم مه سوتينه، من ئاماده م
هه ر نه خو شيه كم تووش بووييت، چونكه نه وه قه ده رى
خوايه، راستيه كه م پي بلى؟

پزیشكه كه كه ميك سهرى له قانندو پاشان ووتى:
زورجار راستيه كان نازاراوى و تال و ناخوشن!!
به لام ده بى بزانيڼ و به رهنگاريان ببينه وه!!
راكردن له به رهنگاريوونه وه چاره سهرى كي شه ناكات و
واقيعيش ناگوريت..

پزیشکه که که میځ بیده نگ بوو.. پاشان بۆمبه کهی
ته قانده ورو ووتی:

- خالید تو نه زۆکیت و مندا لټ ناییت!! نه و سئ
مندا لټش مندا لټی تو نین به لکو مندا لټی (حه مه دی
براتن... خالید نه یتوانی گوی له و قسه جه رگ پرانه
بگریټ... هاواریکی به رزی لیوه هات که نه خوشخانه که
دهنگی ده دایه وه، پاشان کهوت و له هوش خوی چوو.

دوای دوو ههفته خالید هاته وه هوش خوی تا هه موو
شتیځ بینیت له ژیانیدا که دارما وه تیځشکا وه.. خالید
تووشی تیفلجی نیوه یی بوو بوو، عه قلیشی له ده ست
دابوو، به هوی سه ختی کاره ساته که وه، وه په وانده ی
نه خوشخانه ی نه خوشیه دهرو نیه کان کرابوو، تا ژیان ی
له وی به سر به ری هه تا مردن.

ژنه کهشی په وانده ی داد گای شه رعی کرابوو بۆ دان
پیانانی تاوانه کانی و نه غامدانی سزای په جم کردنی هه تا
مردن.

(حه مه د) ی برایشی ره وانهی بهندیخانه کرابوو، چاوه پروانی
سزای شهرعی ده کرد، تا هه قی خوی وه ریگریت.
سی مندا له کesh ره وانهی خانه ی چاودیری کومه لایه تی
کران تاله وی له گهل دوزراوه کان و هه تیوه کاندای بژین.
وه سونه تی خوا (الحمالموت) هه ده می نییت وهیچ
گوپانیکی به سه ردا نایه ت.. ﴿وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا﴾
(الأحزاب).

واته: (نابینیت گوپان به سه ر سونه تی خوی گه ورده دا
بییت).

والحمد لله رب العالمین

چیرۆکی نازاردانی دایک و باوک

﴿ ١ ﴾

ئەم چیرۆکه یه کیك له زهرنگهره کان گیرایه وه و وتی
پیاویك له گهل ژنه کهیدا هاتنه دوکانه که یه وه له دوايشدا
دایکه پیره کهی مندا له بچکه کهی هه لگرتبوو، وتی: ژنه که
دهستی کرد به هه لگرتنی ئالتون... پیاوه که به
زهرنگهره کهی ووت: پاره کهی چه ند ده کات؟
زهرنگهره که ووتی: بیست هه زار و سه د ریال
پیاوه که ووتی: نه و سه ده هی چیه؟
ووتی: دایکت موستیله یه کی هه لگرت که به سه د ریاله..
کوره کهشی موستیله کهی له دایکی سه ند و فرییدایه وه
به سه ر زهرنگهره که دا و ووتی: پیره ژن ئالتونی ناویت!!
کاتی دایکی گوپی له م قسه یه بوو گریا و رۆشته
ده روه بۆ لای ئۆتۆمبیله که
ژنه کهشی ووتی: نه وه چیت کرد؟ له وانیه له مه ودوا
مندا له که ت هه ل نه گریت؟
په نا به خوا وه ک خزمه تکاریان وابوو..

زه رنګه ره که سهرزه نشتی کرد و پیاوه کهش رۆشت بو لای
تۆتومبیله که و به دایکی وت ئه و ئالتونیهی که دهویت
هه لیبگره، نه گهر ده تهویت موسیله که هه لگره.

دایکیشی وتی: نه به خوا نامه ویت... به خوا موسیله م
ناویت، به لام ویستم دلم شاد که م به جهژن، وهک چون
خه لکی دلیان شاد دهییت، به لام تو شادی منت مراند،
خواییت بپورییت ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ
وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾ إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ
كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَفٍّ وَلَا تَهَرَّهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا

کَرِيمًا ﴿١٢٣﴾ (الاسراء).

واته: په روهر دگار بریاریداوه بیجګه له ئه و هیچ شتیکی تر
نه په رستری وه چاکه کار بن له ګه ل دایک و باوکتان نه گهر
یه کینکیان (باوکت یان دایکت) یان هه ردوکیان لای تو پیر
بوون، قسه ی ناخوشیان پی مه لئ، ته نانه ت ئوفیش و
تییان مه خوړه و پیا یانا هه لمه شاخی به لکو به ووته ی نهرم
و شیرین له ګه لیا نا بدوی.

﴿ ۲ ﴾

نهم پیاوړه څراپه کاره و سهرپیچي خوا ده کات و
نازاري باوکی ددهات و ناوی (مونازل) ه روژیکیان باوکی
هات بولا و فهرمانی پیدا که گویرایه لی خوا بیټ و
چاکه کار بیټ و وه لامي په روهردگار بداته وه.

نه زانی چیکرد!! چه پوکیکی کیشا به روخساری باوکیدا
و باوکیشی ده گریا و ده یوت: به خوا ده چم بولا مائی خوا و
لهوی دووعات لیده که م.. باوکه روشت بولا مائی خوا و بولا
نه نجامدانی حه ج و دهستی گرت به دیواری که عبه وه و
پاشان دهستی به رز کرده وه و وتی:

یا من الیه اتی الحجاج قد قطعوا
ارضا کلاۃ من قرب و من بعد
هذا منازل لایرتد عن تحقی
فخذ بحقی یا رحمن من ولدی
وشک منه بحول منك بارحه
یالیت یابنی لم یولد ولم ألد

باوکه دهستی دانه گرت له دوو عا کردن خوی گه وره
 کوره که ی ئیفلیج کرد و ئیفلیج بوو هه تاوه کو مرد.. په نا به
 خوی گه وره.

﴿ ۳ ﴾

ئهم پیاوړهش بهم شیویه نازاری باوکی ده دات... باوکی برد
 و خستیه سهر حوشتريک له ناوه پراستی بیابانیکدا و باوکی
 وتی کورې خوځم ده ته وی چی به من بکه یت؟

کور: بیزار بووم لیټ

باوک: ئه ی چیت ده ویت

کور: ده مه ویت سهرت بېرم، باوکه بیزار بووم لیټ

باوک: ئه گهر هه ده ته وی وا بکه یت له پال ئه و بهرده دا

سهرم بېره،

کور: بوچی باوکه،

باوک: چونکه منیش له پال ئه و بهرده دا باوکم کوشت،

توش له ویدا من بکوژه ئه و کاتهش یه کی له مندا له کانت

تو ده کوژن له ویدا.

خه لکینه له خوا بترسن، له خوا بترسن، له خوا بترسن.

ئەي بەندەي خوا له خوابترسه پاشان تەماشاکه بزانه چیت
بۆ سبهينى ئاماده کردووه... سبهينى نزيك... لهوانهيه
نەمە شەوی کۆتایی بێت،
لهوانهيه سبهينى نەبينیت،
لهوانهيه خۆر نەبينیت هەلبێت بەسەرتدا،
لهوانهيه نەگه‌رێستەوه بۆ لای کەس و کارت،
لهوانهيه نەتوانیت ئەم چەند دێرە بخوینیتەوه،
نزيكتره له چاو تروکانیك... بەلکو ئەي بەندەي خوا مەرگ
له‌پەر دیت، دەي له خوابترسه، هەست بە دايك و باوكت
بکه... لااله الاالله

سەرچاوه: (واحات الصحبة والصحابة)

نۆتۆمبیل و قورئانی بیرۆز

تەم لاهه له گەڵ باوکیدا دهژیا دواى وهفاتى کاتىک که
منداڵ بوو به تهنیا دهژیا له گەڵ باوکیدا
باوکى له دهولهمه نترينى پياوانى نهو شاره بوو، بهلام
زۆر دهست قوچاو بوو له ئاست کورپه کهى و زۆر کهم و بۆ
پتويستى خهرجى دهدايه، لاهه که ههزى له جوړىک له
مۆديله کانى نۆتۆمبیل بوو که زۆر گران بوو هه مېشه
خهوهنى پتوه دهبينى.. روژتيکیان نهو داواکارىهى ئاراستهى
باوکى کرد.

باوکيشى وتى: دواى نهوهى له تاقىکردنه وهکاندا پلهيه کى
بهرز به دهست بينيت دياريه کى به هادارت پيشکهش ده کهم
که به ها کهى زۆر له به هاى نهو نۆتۆمبيله زياتره.

دواى ده رچوونى به سه ره که وتووى و پلهى باش، کورپه که چوه
لاى باوکى و وتى بار که کاتى نهوه هاتوه که دياريه کهم
پى بدهى.. باوکيشى پاکه تيکى پىچراوى له
کتىبخانه کهيدا ده رهینا و پيشکهشى کورپه کهى کرد.

كورپه كەش وەريگرت و خەندە بە لیوانیەو دياربوو.. كاتی
كرديهو بینی قورئانیکی پیۆزه.

كورەكە تووشی شۆك بوو، پاشان فرییدا بەسەر باوكیدا
و وتی ئەو چیه؟ ئەم هەموو ماندووو بوون و شەوئونیە
بۆچی ئەی...؟

كورپه كە لەمال چوویه دەرەو ئیتر نەگەرایەو و دواى
نزیكەى بیست سال دواى وەفاتی باوكی كورپه كە گەرایەو
بۆ مالهو و ماله كە بووبوویه مولکی ئەو، رۆژیکیان
تەماشای كەلوپەلەكانی باوكی دەرکرد، قورئانەكەى بینی
بەخەفەتەو تەماشایکرد و پاشان گرتی بەدەستیهو و
كرديهو و لەناو قورئانەكەدا كلیلی ئەو ئۆتۆمبیلەى بینی
كە داوايکردبوو لەباوكی... بۆیه دەستی كرد بە گریان و
شین و تووشی شۆك بوو!!.

لەو رۆژهو ئەو لاو نەیتوانیو تەكە وشەیهك بیّت بەزاریدا.

سەرچاوه: (واحات الصحبة والساحبة)

چیرۆکی سلیمان لە گەل ژنە چاکەکیدان

لە شەقامی کورنیش بە ئۆتۆمبیلە کەمی وەک پێشەوی
 ئاسایی پیاسەمی دەکرد، کاتیەک کە بیویستایە لە ئاست
 پەستانی ژیاڵی رۆژانە پشوو بدات، لەو ساتەدا لە رادیۆی
 ئۆتۆمبیلە کەمیەوه گۆیی لە دەنگی ئەو گۆرانییێژە کچەوه
 دەبوو کە حەزی لە دەنگی دەکرد و دەبیوت (یا فۆادی لا
 تسل این الهوی) وەک شیت حەزی لە دەنگی (أم کلثوم)
 دەکرد، زۆر دەگەشایەوه بە گۆرانیه کانی، کاتی گۆیی لە
 دەنگی بوو گۆرانی دەلێت، خەیاڵ و ئەندێشەمی دەفەری بە
 ئاسماندا کە بنچینه کەمی خەوهـنـهـ کان و
 مەبەستە کەشی (هیچ) بوو.

ئاساییە کە گەپان و پیاسەکردن کۆتایی نایەت، ئەمە
 پێش گەشتن بە ژمارەیه لە سەنتەرە بازەرگانیەکان...
 گەپانی ئەجارەیان دیاریوو کەمیەک جیاواز بوو لە
 گەپانەکانی پێشووتر، چونکە ئەم جارە سلیمان چاوی
 نەدەبریه کچەکان تا یەکیکیان بگریّت و گالتهیان پێ
 بکات، بەلکۆ ئەم جارە تەماشای ئەو پیاوانەمی دەکرد کە

له گهل څيزانه کانيانندان... که نيشانه ي تازهي
هاوسه رگريان پيوه دياربوو!! ته نانه ت بيرکړنه وه ي
نه مړوشي وه کو روژان نه بوو، هر که پياويکي دهيني له
گهل ژنه کهيدا به خوي دهوت (ماشه لالا... به خوا ژن
هينان شتيکي خوشه، نيسته نه وان له زهت له يه کتري
دهينن).

بيرکهي ژن هينان ماوه يه ک بوو ميشکي سليمني ته ني
بوو، زور به ليبراوانه يري ليده کړده وه، به تايه تي دواي
نه وه ي وه زيفه يه کي باشي دهست که وتبوو، داهاتيکي
جيگري باشي هه بوو، نه و روژه گه پايه وه بو مالنه وه و
دايکي بيني و داواي ليکړد که بيت بو ژووره تايه ته که ي
خوي.

داواکاريه که سدير نه بوو به لاي دايکيه وه، چونکه نه و
پيوستي به وه هه بوو که سه قامگير بيت و ژياني هاوسه ري
پيک بينيت، پيش نه وه ي به هه لدير دا بروات له م
سهرده مه دا که پريه تي له خراپه کاري و ناره زووبازي.

کاتی دایکی لی پی پرسی که مهرجه کانی چیه بو نه و
ژندی که ده یخوازیت؟ سلیمان وتی: دهمه ویت دیندار بیت و
روالته تی هه بیت.

دایکی پیش نه وه پیی دهوت: سلیمان ئابین له مهرودا
گرنه گرتین شته بو ئافرهت و من دایکی تۆم.. نه و کچه ی له
پهروه ردگاری خو ی نه ترسیت خیر ناداته وه، سلیمانیش
ته نها سه ری راهه شاند که نیشانه ی ره زامه ندی بو به
قسه کانی دایکی به لام تینه ده گه یشت له مانای نه وه که ژن
ده بیت (دیندار و به ره وشت) بیت.

سلیمان گه نجیکی صالح بو، به لام نه وه ی بیناسیایه
ده یزانی که لایکی مام ناوه ندیه و جگه ره ناکیشیت.. و
هاورپیه تی خراپ ناکات به لام له گه ل نه وانه شدا بی گونا ه
نه بو.

دوای چهند مانگیك له گه ران به دوای ژندا بو سلیمان
دایکی چوه ژووره که یه وه و پیی وت: نه و ئافره ته گونجاره ی
که نه م ده یه ویت ئاماده یه و خویندکاری زانکویه و دیندار
و به ره وشته و خه ریکی کاری بانگخوازیه له زانکودا یان

له رێکخواهه خێرخوازیه کانی خوشکان له گهڵ ههموو تهوانه شدا ئافرهتییکی زۆر جوانه.

سلیمان رازی بوو زه ماوه ند له گهڵ تهو ئافرهته دا بکات و زه ماوه ند تهواو بوو سلیمان چوه که ژاوهی هاوسه رگریه وه و ژیا نی خوۆشی و شادی دهستی پێکرد و وهك چۆن خوۆی خوازیاری بوو، نیشانه کانی گۆران له ژیا نی دا ده بینرا، هه ر له سه ره تای دهستی پێکردنی ژیا نی نوییه وه، له شهوی یه که مدا.. کاتی که دهو تبه وه ناو خهوی کی قو له وه... ئای که خهوی قورس بوو.. ههستی به دهستی کی ناسک کرد که رانه هات بوو پیتی، شانی راوه شاند: سلیمان سلیمان، ههسته نویژی به یانیه بانگی یتر بانگی دا.

سلیمان به خوۆیی وت: ته م به لایه چیه؟ ده ترسم هه ر له یه که م شه وه وه ده ست بکه یین به نا کو کی.

سلیمان هه ستا بو نویژ، به پالنه ری شه رم کردن له ژنه که ی، چونکه ده ترسا هه ر له یه که م شهوی هاوسه رگریانه وه گومانی خراپی هه بی ت لیتی، سلیمان نویژی به یانیانی نه ده فو تا به لام به جه ماعه ت له کاتی

خۆیدا نهیده کرد، کاتیك ده یکرد که له خه وه لدهستا،
هیچ رۆژیک نوێژی نه فیه وتاوه.

سلیمان دهستنوێژی گرت و رۆشت بۆ مزگهوت بۆ نوێژ
کردن، لهوێ له ریگادا ههستی به جیهانیکی سهیر کرد!
له زووهوه نوێژی بهیانی به جهماعهت نه نجام نه داوه! نهو
هیمنی و بیدهنگیهی که ههستی پێ ده کرد له ریگادا
سه رنجی نه میان راکیشا، کاتیك به ریگادا ده رۆشت
پرسیاریك به رۆکی گرت: من به رامبه ر به م فه رزه چیم
نه نجام داوه؟

پرسیارانیکی زۆر که له که بوون له میشکی سلیماندا،
وهك نهوهی که سیك له متبونیکی درێژخایه نهوه به ناگا
هاتیتهوه و ته نهها له متبوونی هاوه لانی نهشکهوت دهکات
له نهشکهوته که یاندا.

ژیانی سلیمان به هیمنی و ئارامی تیده په ری..
رۆژیکیان که ناله کانی سه ته لایتی ده گوری به کۆنترۆله که،
به رنامه کانی هه وال سه رنجی نه میان راکیشابوو.. به لام
دیاره نهوهی نهو که ناله ده گۆیت ری ده که ویت له شتی

بی ئه رزش و هه ندی جار به هۆی زۆریی بهرنامه
 بی که لکه کانه وه که سه که ناچار ده بی ت ته ماشای ئه و شته
 بی که لکه کانه بکات.

سلیمانیش هه ر به و شیویه بوو... روژیکیان ژنه که ی
 هاته ژووره وه و ئه می ش ته ماشای بهرنامه یه کی بی که لکی
 ده کرد، بۆیه ئه و فرسه ته ی قۆزته وه و دهستی کرد به ووته
 سه رنج راکیشه کانی و بیرو که جوانه کانی و شیوازه
 سحرایه که ی و میرده که ی رازی کرد دهستبهرداری ئه و
 ئامیره نه فره تیه بی ت و ته نها ته له فزیونی ناوخوی
 سعودیه یان به سه ، ته نها بو ته ماشا کردنی ئه و شتانه ی
 شایه نی ته ماشا کردن.

سلیمان پیش ژن هینانی هاوپییه کی نزیککی من بوو..
 هه موو شتی کمان ده باره ی یه کتری ده زانی، هه ر له
 مندالیه وه وا راهاتبووین، به لام دوا ی ئه وه ی سلیمان ژنی
 هینا دوور که وتینه وه له یه کتر، به هۆی سه فهر کردنی بو
 کار کردن بو شاریکی تر.

تازيزان.. به سليمانيان دهوت (ابو ابراهيم) باوکی
ئىبراهيم وه ئیستاش ئه و ئيمامی مزگهوتیکه له و شاره دا
که کاری تیدا ده کات و خه ریکی چالاکی بانگخوازیه له و
شاره دا.

130

پیغهمبه درووی خوی له سهر بیت دهموویت
(تنکح المرأة لأربع، لِمَالِهَا وَحَسْبِهَا وَ لِحَمَالِهَا وَ لِدِينِهَا،
فاظفر بذات الدين تربت يداك)
واته ئافرهت له بهر خاتری چوار شت ده خاوریست بو
ماله که ی و نه ژادی و جوانی و نایینه که ی ده ی تو
نایینه که یان هه لېږیره ده ست پاراو ده بیت).

سهرچاوه : (واحات الصعبة الصالحة)

ناتوانی له من بدهیت

مندالیک له پوښی دووه می بنه پرتیدا بوو، به کومه کی
خوای گه وره و پاشان به ناراسته و په روره دی صالحانه ی
دایک و بارکی هیچ نویژیککی به یانی نه ده فو تا و به
جه ماعت (کومه ل) له مزگه و تا نه نجامی ده دا.. به داخه وه
نهم دروشت بو نه نجامدانی نویژ و بارکیشی خه و تبوو..
روژیکیان و له کاتی وانه یه کدا له قوتانجانه ماموستا که
برپاریدا که سزای هه موو قوتابیه کانی پوله که بدات و
به هو ی شتی که وه بوو.. بویه ماموستا که یه که یه که
دهستیکرد به لیدانی قوتابیه کانه، تا که یشته سهری نهم
منداله.

ماموستا: ده ست بکه ره وه! (ده یه ویست لی بدات).

قوتابی: نا، لیم نایه یت.

ماموستا: نایا گویت لی نیه، ده ست بکه ره وه.

قوتابی: ده ته وی لیم بیه یت؟

ماموستا: به لی.

قوتابی: به خوا تو ناتوانی له من بیه یت!!

ماموستا: بۆچی؟

قوتابی: به خوا ناتوانیت له من بیهیت، نه گهر نه تهوێ
خۆت تاقیکه رهوه!!

ماموستا کهش له هه ئویستی نهو قوتابی به سهرسام بوو..

ووتی: نهی بۆچی ناتوانم لیت بدهم؟

قوتابی: نهی گویت له فهرمووده کهی پیغه مبه ره ﷺ وه
نه بووه که ده فهرمووی: (مَنْ صَلَّى الْفَجْرَ فِي جَمَاعَةٍ فَهُوَ
فِي حِفْظِ اللَّهِ).

واته: (تهوهی نویژی به یانی به کۆمهله بکات تهوه له
پاریزگاری خودادایه).. وه منیش نویژی به یانیم به کۆمهله
کردوه، له بهر تهوه من له پاریزگاری خودادام و تاوانیکم
نه کردوه تا تۆ سزام بدهیت!!

ماموستا که وه ستاو هه ئویسته یه کی کرد و ملکه چیی
زال بوو به سهریدا و سهرسام بوو له دانایی نهو منداله
بچوکه و تهنها نهوه نهی له توانادا بوو که ههوا له بدات
به ئیداره تا بارکی منداله که بانگ بکهن و سوپاسی
بکهن له سهر باش پهروه ده کردنی منداله کهی... کاتی

باوکی مندالّه که هات، مامۆستا کان سه رسام بوون به
بینینی، چونکه که سیکی لاموبالات بوو، وه هیچ
نیشانه یه کی چاکه و نیصلاخ له روخساریدا نه ده بینرا..
هه موان سه رسام بوون و لییان پرسی: ئایا تو باوکی
ئه م مندالّه یت؟

ووتی: به لّی!

به مندالّه که یان ووت: ئایا ئه مه باوکی تو یه؟

ووتی: به لّی، به لّام له گه ل ئیمه دا نو یژ ناکات!!!

له و کاته دا یه کیك له مامۆستا کان هه ستا و
به سه رهاته که ی بو باوکی گیرایه وه، که بووه هو ی رینمای
کردنی باوکی

(منتديات المسافر)

چیرۆکی لاویکی سهیر

ئه مه چیرۆکیکی سهیره و په ند و ئامۆژگاری تێدایه
بۆ هه موو لاویك، یه كێ له مامۆستا به رێزه كان بۆی
گیرامه وه.. كه به سه ره هاتیکی لاویکی ناسراوه و هه موو
لاوه كانی تر ده یناسن.. به سه ره هاتی خۆی گیرایه وه بۆیان و
وتی: من كه مه تر خه م بووم له نوێژ كردندا، یان با بلیتین
رێگای مزگه وتم نه ده زانی.

پێش ره مه زانی سالی (١٤٢٠)ك، له ماله وه خه ت بووم و
له خه ونمدا خه ویکی سه یرم بینى، بینیم له سه ر جیگا كه م
خه تووم و ژنه كه م هات و ده یویست خه به رم بکاته وه،
منیش وه لامم دایه وه چیت ده ویت؟ به لام مو فاجه نه كه
له وه دا بوو كه ئه و گوێی له قسه كانی من نه بوو، پاشان
چه ند جارێ ویستی خه به رم بکاته وه منیش هه ر ده مووت
چیت ده ویت؟ به لام ئه و هه ر گوێی له قسه كانی منه وه
نه بوو. پاشان به تر سه وه رۆشت خوشك و برا كانی بانگ
كرد و پزیشكیشیان له گه لدا بوو، پزیشكه كه ده ستی كرد
به پشكنینم.. پێم ووت چیت ده ویت؟ به لام پزیشكه كه ش

گوئی له منه وه نه بوو، هه والیدا به براکانم که من
مردووم، نه وانیش توقین و دهستیان کرد به گریان و له
کاتی که دا من نه مرد بووم، به لām نه مده زانی بۆچی گوئیان له
قسه کانه وه نیه، چونکه حاله تی من زۆر ناره حهت بوو،
ژنه کهم و خوشک و براکانم ده بینى و قسه م له گه لدا
ده کردن و ته ماشام ده کردن، به لām نه وان قسه یان له گه لدا
نه ده کردم، پاشان من گویم لییان وه بوو، باسى
نه سپه رده کردنى میان ده کرد و په لیه یان ده رد له
ناشتنمدا، میان برد بۆ گۆرستان منیش هه ر که سیکم
بینیایه له ریگادا پیم ده ووت من زیندووم و نه مردووم،
به لām کهس وه لāmى نه ده دامه وه، پاشان که میان گه یانده
گۆرستان پۆشا که کانیاں دا که ندم و شوژد میان و کفنیان
کردم و برد میان بۆ مزگه وت و من قسه م له گه ل ئیمامى
مزگه وته که دا کرد و وتم من زیندووم و نه مردووم، به لām
ئیمامى مزگه وته که وه لāmى نه دامه وه، ته نانه ت من گویم
له وانه وه بوو که ته ماشام ده کردن و پاشان نوژیان له سه ر
کردم و دواى نوژه که برد میان بۆ لای گۆره که، منیش

ته ماشای خه لکه که م ده کرد و نه وانیش ده یانویست دفنم
بکه ن و بمشارنه وه ..

قسم له گه ل یه کیکیاندا کرد وهك نه وهی دوستایه تی
هه بیټ له نیوانماندا پی م وت من نه مردووم و زیندوم و
دفنم مه که ن، به لام نه ویش وه لامی نه دامه وه و پاشان
خوله که یان به سهردا کردم و دایان پوشیم، منیش
فه رموده که ی پیغه مبه ر ﷺ بیر که وتده وه که
ده فه رموویت: (إِنَّ الْمَيِّتَ يَسْمَعُ قَرْعَ النِّعَالِ). واته (به راستی
مردوو گوئی له دهنگی نه عله کانیشه وهیه)، منیش
به راستی گویم له دهنگی نه عله کانیشه وه بوو، کاتی له ناو
گوره که شدا به جییان هیشتم دواي نه وه دلنیا بووم که من
نیستا له شوینیکی تاریکدام و له به رده م لیپرسینه وهیه کی
گه وره دام، دواي نه وه دوو پیاوی گه وره هاتن، به لام ترسینه ر
بوون، یه کیکیان لای قاچمه وه هستا و و نه ویتیشیان لای
سهرمه وه، پرسپاری په روره دگاریان لیکردم، منیش
ده مه وت: په روره دگارم... په روره دگارم... من نه مزانی
په روره دگارم کییه!! به لام نه مزانی چؤن له بیرم چوویه وه،

پاشان لیئی پرسیم: پیغه مبهرت کییه؟ منیش هەر ده مهوت: پیغه مبهری من... پیغه مبهری من... پاشان لیئی پرسیم نایینی تۆ چیه؟ منیش ده مهوت: نایینی من... نایینی من... ته نها ژنه کهم و دوو کانه کهم و مناله کانم و تۆتۆمبیله کهم ده هات به خه یالما، پاشان گورزیکی گه وری تی سره واندم و منیش پر به بینم هاوارمکرد و نه وری له مالمندا خه وتبوو خه بهرم کرده و، ژنه کهشم بهرده وام هەر ده یوت بسم الله.. بسم الله.. بسم الله.

ده یوت بۆچی قیرانت و هاوارت کرد دواى نه وه بۆم ده رکوت که نه وه خه ون بوو، راسته قینه نه بوو، پاش کهمیک بانگی به یانی دا و ژیانیکی نوئ نوسرایه وه بۆ من... به راستی نه وه خه وه بووه هۆی رینوو مایی و پابه ند بوون و ملکه چی من و سه ته لایته کهم شکاند و هه رچی شتی تری نابه جی بوو شکاند من.

سو پاس بۆ خواى گه وری، رووم کرده باره گای په وری دگار و په رستنی خواى گه وری، ئیستا من له گه ل ژنه کهم و

مندالہ کانم و براکانم ژیانیکی خوش و کامهران به سهر
ده بهین..

له خوای گه وره داواکارم که له سهر گویرایه لیکردن خوی
بمیرینیت.

سهرچاره: (الشباب بین العادة و العبادۃ)

شیخ عبدالله بن جبرین

چېرۍ کیکی سیر یو هه موو جگه ره کیښنک

پیش ده سال شوومکرد به کورپکی جگه ره کیښ، به بی
تهوهی که بزائم جگه ره کیښه.. هه چهنده روښنیر و بهریر
و ناکار جوانیش بوو، پاریزگاری نویښه کانی ده کرد و که
تهمه وای لیکردبووم خوښم بویت، به لام به هوئی
جگه ره کیښانی و بونی ناخوښی و خوئی و پوښاکه کانی
هه ستم به دوزه خیک ده کرد، هه ولما که واز له
جگه ره کیښان بینیت، تهویش به لینی پیده دام به لام پشت
گوی ده خست و که مته رخم بوو... کاره که بهو شیویه
دریښه کیښا هه تا رقم له خوم ده بوویه وه، له ناو ئوتومبیل
و له مال وه و له هه موو شوینیک جگه ره ی ده کیښا، تا تهو
را ده یه ی من بیرم له ته لاقدان کرده وه به هوئی جگه ره وه.

دوای چهند مانگیک خوای گه وره مندا لیک پی
به خشین که ریگر بوو له بهردهم ته لاقدا، مندا له که مان
تووشی ره بو بوو پزیشکه کهش وتی هوکاری ته وه
ده گه ریته وه بو جگه ره کیښان، به تایبه تی ته وانه ی
ده وروبه ری، چونکه باوکی له پالیدا جگه ره ی ده کیښا،

میرده کهم ده سته رداري جگه ره کيشان نه ده بوو.. شه ويکيان به ده م کۆکه ي سه ختي مندا له که مه وه خه به رم بوويه وه، به هوی ره بۆکه يه وه، منيش به دياريه وه بۆخۆم و مندا له کهم ده گريام و برپارمدا به هر نرخیك بیت کۆتايی به م مه سه له يه بېنم، به لām له ناخدا بانگه وازيک بانگي ده کردم: بۆچی په نا نابه يت بۆ خوی گه وه؟ منيش هه ستام ده ست نوێژم گرت و چهنده توانيم نوێژم کرد و له خوی گه وه پارامه وه رينمايم بکات بۆ زال بوون به سه ر نه م مه ينه تيه دا و رينمايي ميرده کهم بکات بۆ وازه ينان له جگه ره و برپارمدا چاوه ري بم.

شه ويکيان سه ردانی خزمي کمان کرد که نه خوش بوو، وه له نه خوشخانه ي شاري (رياض) که تبوو، دوی ده رچوونمان له سه ردانی نه خوشه که و کاتي رۆشتنمان به ره و گه راجي ئۆتۆمبيله کان، ميرده کهم جگه ره ي کيشا، منيش بيري دو عاکه م کرده وه بۆي و له نزيك ئۆتۆمبيله که مانه وه پزيشکي کم بيني به دوی ئۆتۆمبيله که يدا ده گه را له پر پزيشکه که نزيك بوويه وه له ميرده کهم

و پيی ووت: من له ساعات هوتی به یانیه وه له گهڼ
تیمیکی پزیشکیدا هه ولده دم یه کیڅ له قوربانیه کانی هم
جگه ره نه فره تیه رزگار بکه یڼ له نه خوشی شیرپه نجه
سیی!! نه ویش لاویکه له ته مهنی تودا و ژن و مندالی
هه یه!!

خوزگه ئیسته له گهڼ من دهاتیت تا بزایت نه و
نه خوشه چنده گرفتاره، خوزگه ده تبینی حالی منداله
بچوکه کانی و ژنه گه نجه که ی چنده گرفتارن، خوزگه
هه ستت به فرمیسک و نه سرینی نه وان ده کرد، هه موو
سه عاتیڅ لیی ده پرسن ته ندرووستی باوکیان چونه، خوزگه
هه ستت به حالی نه و ده کرد که له ژووری چاوودیږی
وردا یه، کاتی منداله کانی ده بینیت که ده گرین و
فرمیسکه کانیان ده تکیته سه ر ماسکی ئوکسجینه که،
ریگامدا به منداله کانی که سه ردانی بکه ن، چونکه به
هوی پسپوریمه وه ده مزانی که له ماوه ی چنده سه عاتیڅی
تردا ده مریت و وه فات ده کات، مه گه ر ویستی خوی گه وره
وانه بیټ و ره می پی بکات... خوزگه هه ستت به وه ده کرد

که چوڼ وه کو منډال ده گری، چونکه ده زانۍ له چ
مه ترسیه کدایه و بو هه تاهه تایی خواحافیزیان لیده کات،
نایا حه ز ده کدیت توژ وه کو نه وت لیبت، ینجا هه ست
به مه ترسی جگه ره کیژان بکه یت!!؟ برای به ریزم نایا دلّت
نیه، نایا ژن و منډالّت نین!!؟ بو کیان جی دلیت!!؟ نایا
ته وان له جگه ره یه ک بی نه رزشتن که سوودی نیه، ته نها
نه خوژی و مه ینه تی نه بیّت.

میرده کم گوئی له و قسانه وه بو، چهند ساتیکی
نه خایاند میرده کم جگه ره کدی فریډا و پاشان
پاکه ته که شی فریډا.. پزیشکه دلّسوژه که ش پیی ووت:
ده خوازم که تم ره فتاره ت روو که ش و موجه له نه بیّت،
به لکو به راستگو یانه بیّت و له و کاته یش ژیان و
به خته وه ریی ده بینیت.

پاشان روژت بو لای ئوتومبیله کدی و منیش قسم بو
نه ده کرا و حه په سابووم، میرده کم ده رگای ئوتومبیله کدی
کرده وه و منیش چوومه ئوتومبیله کوه و ده ستم کرد به
گریان و نه متوانی خوم بگرم.. نه متوانی هه ستم بشارمه وه

و به دهست خوم نه بوو، هدر ده گريام، وهك نه وهی من ژنی
نهو پياوه داماره ېم كه خهريكه دهریت.

میږده كشم بیډهنگی زال بوو بوو به سه ریډا و نهیده توانی
نوټومبیله كه بخاته نیس، تا ماوه یهك بهردهوام سوپاسی
نهو پزیشكه دلسوژهی دهكرد، و ستایشی دهكرد و دهیووت
نای كه پزیشكیكي دلسوزه... من نه متوانی به شداری
قسه كانی بكم، تا پاش ماوه یهك.. نه مه كوټایی
به سه رهاته كهی نهو بوو له گهل جگه ره كیشاند.. من
ستایش و سوپاسی نهو پزیشكه دهكهم و شایه نی هه موو
ریژیكه و لهو روژه و له هه موو نویژیكدا دوعای خیری
بو دهكهم كه به راستی ژیانی نیمه ی سپی كرده وه و رزگارم
بوو لهو كویړه وریه و من دووعا بو نهو و بو هه موو
پزیشكیكي دلسوزی وهك نهو دهكهم.

لهو رووداوه و فیری فه زلی دووعا و توانای خوای گه وړه
بووم بو گوړانی بارودوخه كان و فیری فه زلی نارامگرتن
بووم له گهل دوعا و پارانده و ستایشدا و فیری نه ندازه یی
نیعمه تی خوا بووم كه هدر ذاتی خوا خوای ریڼمایي

هه‌رکەسی ده‌کات که بیه‌وێت و فی‌ری فه‌زلی د‌ل‌سۆزی بووم
 له‌ گو‌فتار و کرداردا له‌و پزیشکه‌وه که چۆن هه‌ستا به
 رو‌لی خو‌ی له‌ کاتی‌کیشدا له‌ گه‌راجی ئۆتۆمبیل‌ه‌کان بوو
 .. رای ئیوه چۆنه ئه‌گه‌ر هه‌موو که‌سی‌ک هه‌ستیت به ئه‌رك
 و کاری خو‌ی به‌و شیوازه به د‌ل‌سۆزیه‌وه؟! ئه‌ی چه‌نده له
 کی‌شه‌کان چاره‌سه‌ر بک‌ری‌ن؟! و چه‌نده له‌ خراپه‌کاری و
 گونا‌هه‌کان‌ت نه‌می‌نی؟! به‌لام کی‌شه‌که له‌وه‌دایه که زۆری‌ک
 له‌ پزیشکه‌کان و مامۆستایان و فه‌رمانبه‌ران هه‌ل‌ده‌ستن
 به ئه‌نجامدانی ئه‌رکی سه‌رشانیان ته‌نها له‌ پیناوی
 مووچه‌دا، ئه‌وه‌یه هۆی دواکه‌وتنمان و هۆی لاوازی کاری
 پزیشکی و فی‌رکردن و که‌له‌که بوونی هه‌له‌کان.

سه‌رچاوه: بد‌ریه‌ سلیمان (مجله‌ الاسره)

چېړوکیک سهر سپی دهکات

وهك باوكی پیی وتم چېړوکیکه سهر سپی دهکات....ئهم
لاوه له پولي نویه می بنه رتیدایه، باوكی شتی وای لی
بینیوه له سهرسه خترین دوزمنیه وه نه بیننیوه، شه ویکیان
هات بو لام و شکاتی حالی خوی ده کرد و وتی: چی بکه م
و باسی به سهرهاتی نه و کورهی بو کردم که سهرسامی
کردبووم.. خه ریک بوو پیم بلیت که بیکوژیت به لام
وامنه کرد.

له هندی له ناره حه تیه کانی نه و باوکه نه وه بوو که
وتی کورکه م له تاقیکردنه وهی مانگانه دا له ۹۵٪ی
به رده که وت، به باوكی وت ئوتومبیلیکی کابرسی
مؤدیل (۲۰۰۲)م بو بکړه، باوکیشی وتی: نه گهر له
کوژتایی سالیشدا نه و نه نجامه به ده ست بینیت، چیت بویت
ده ده می بو رازیکردنی ئوتومبیلیکی بو کړی به
(۲۵۰۰)ریال، جوړی کابرس، به لام رازی نه بوو پیی، وه به
باوكی ده وت تو سده هزار ریالت له من دزیوه که نه وه
نرخی ئوتومبیله که یه.

خێزانه که یان رۆشتن بۆ سەر ده‌ریا، داوای له کۆره‌که‌ی کرد که له گه‌لیان بێت کۆره‌که‌شی وتی برۆ من نایه‌م، بۆیه له ماله‌وه ده‌مایه‌وه و هه‌ستا به‌ شکاندنی هه‌موو شوشه‌ی ئه‌و ماله‌ و هه‌موو شته‌کانی ناو مه‌تبه‌خ، خێزانه‌که‌شی گه‌رانه‌وه بۆ ماله‌وه، کۆره‌که هه‌ستا به‌ قفلدانی ده‌رگا له‌سه‌ریان، باوکه‌ش رۆشت بۆ شوقه‌یه‌کی تری ئاماده‌کراو و له‌وێ بۆ ماوه‌ی دوو رۆژ مایه‌وه و هه‌ر چاودێری کۆره‌که‌ی ده‌کرد، وه‌کو باسیان ده‌کرد هه‌ندی جار له مال ده‌چیتته ده‌ره‌وه و پاشان ده‌گه‌رپیتته‌وه، پاشان باوکه په‌نای برده به‌ر پۆلیس و ئه‌وانیش له ماله‌که‌دا ده‌ستگیریان کرد و وینه‌ی ماله‌که‌یان گرت که مرۆڤ گریانێ ده‌هات، پاشان به‌ندیان کرد و ئیستا ئه‌و له به‌ندینه‌خانه‌یه (مه‌به‌ستی کاتی گێرانه‌وه‌ی چیرۆکه‌که‌یه).

ئه‌مه دوا حیکایه‌ت بوو، وه‌ پێش رووداوی دوا‌یی باوکه ده‌یووت کۆره‌که‌ی رۆژیکیان به‌ شه‌قامه‌که‌دا دوا‌یکه‌وت و داوای سه‌د ریالی ده‌کرد و باوکیشی هه‌ولێ ده‌دا کۆره‌که‌ی له‌ خۆی دوور بخاته‌وه، به‌لام کۆره‌که‌ی رۆشت

و بهرديکي ګه ورهې هه لگرت و به خيړايي ګه رايه وه پو لاي
 باوکي و کيشاي به نو تو مبيله که دا، کاتي ده يو يست به
 خيړايي ليښخوريټ له ترسي به رده که، و به دايکي ده وت
 به خوا ده ست ته شکينم ته ګر سپليته که بکوژينيته وه..
 جاريکيان کوره که به باوکي ووت: به خوا ته تکوژم يان
 يه کي له مناله کانت ته کوژم، جاريکيان باوک که ناگاي
 له خوې نابيت، کوره که ي له قه يه کي به هيژ ده کيشي به
 پشتيدا و ده يووت به خوا سوپاسي خوا ده کم که فقه راتم
 نازاري پينه گه شت، نيتر قسه ي ناشرين بوه ستيت که باس
 ناکريت، به خوا من و دايکه که ي نه ده خه وتين هه تا
 ده رګامان له سره خو مان دانه خستايه و ده مانچه که شم له
 ژور سر مده داده نا پو کاتي کتوپر.

ووتی بېرم له کوشتن کرده وه، به لام من نامه ویت
 که سينک بکوژم و له روژي دواييدا ليپرسينه وه له سره
 بکه، له کوټاييدا باوک که وتی: به خوا چيژم له خه وتن
 نه بينيوه، ته نها دواي به نکدر دنی نه بيت، هه رچه نده پيش
 نه م رووداوش چند جاريک داوه مه به گرتن.

شهيتان چواره ممان بوو

أبو عبدالله وتی: نازانم چۆن ئەم بەسەر هاتەت بۆ باس
بکەم کە پێش ماوێهێک بەسەر مەدا هات و رەوتی ژیاڤی
منی گۆڤی بە تەواوەتی، لە راستیدا هێن نەموست باسی
بکەم، بەلام لە میانێ هەستکردن بە بەرپرسیاریەتی
بەرامبەر بە خوای گەورە باسی دەکەم و بۆ
بە ئاگاهیتانەوهی هەندێ لێو لاوانەیی سەرپێچی
پەرورەدگاریان دەکەن و هەندێ لێو کچانەیی بە دواي
و هەمیکی درۆینەدا رادەکەن کە ناوی خۆشەویستیه.

ئیمە سێ هاوڤی بووین، خەریکی کاری نابەجی و
گوناھکارانە بووین، نەخێر بە لێو چوار بووین.. چونکە
شهيتان چواره ممان بوو، هەموومان دەچووین بۆ راوکردنی
کچە چاو لە دەرەکان و بە قسەیی هەنگوینی هەلمان
دەخەلە تاندن و دەمان بردن بۆ کیلگە دوورەکان و لەوێش
لە پر بۆیان دەرە کەوت کە ئیمە بووین بە گورگی بێ
بەزەیی و گوی ناگرین بۆ پارانەوه کانیان.. هەتا دلە کافمان
و هەستمان بە تەواوی مردبوو.

به و شيويه له كيښگه كاندا شو و روژمان به سهر دهبرد
له خيوتگه و ئوتومبيله كانى سهركه ناره كان تا ئه و روژه
هاته پيشه وه كه بيرم ناچيت، وهك پيشه ي هه موو
جاريكمان روشتين بو كيښگه كه، هه موو شتي ناماده بوو،
هه ريه كه مان نيچيري خوي پي بوو له گهل مه شروبي
نه فره تي.. تنها شتيكمان بيرچووبوو، نه ویش خواردن بوو.

دواي كه ميك يه كيمن روشت به ئوتومبيله كه ي خوي تا
خواردني ئيواره بكرپت، كاترمير دهوروبه ري شهش بوو،
چهند سعاتيكي خاياند هه ر نه گه رايه وه، له سعات ده ي
شه ودا هه ستم به دله راوكي كرد، منيش به ئوتومبيله كه م
روشتم تا سوراخيكي بكه م، كاتي به ريگادا ده روشتم له
پر ئوتومبيلي هاوريكه مم بيني ناگري تي به ربووه و
كه وتوه به سهر لا.. منيش وهك شيت رامكرد و هه ولمه ودا
له ناو ئوتومبيله گرگرتوه كه دا هاوريكه م دهره ينم، كاتي
بينيم نيوي له شي بووه به خه لوزيكي ته واو، به لام هيشتا
گياني تيدا بوو، هي نام و خستمه سهر زهويه كه، دواي
خوله كيك چاوه كانى كرده وه و هاواري ده كرد ناگر ناگر.

بريارمدا به ټوټم بيه کم هه لگرم و به په له بيه کم بؤ
نه خوشخانه، به لām به دهنگي گرياناويه ووتی: سوودی
نيه ناگه مه نه خوشخانه، فرميسکيش به ريڼی گرتبووم،
کاتې هاوریکه د بيه ڼی له بهر ده مډا ده مریت، له پر بينيم
هاواريکرد: بلیم چی؟ بلیم چی؟ منیش به سه رساميه وه
ته ماشامکرد و لیم پرسى: کى نه لتي؟

به دهنگي که وات هه ست ده کرد له يريکه وه
ديته دهر وه ووتی: به خوا!! هه ستم به توځين کرد، که
سه راپای له شى داگير کرد، له پر هاوریکه هاوریکى
به رزی کرد و دوا هه مين هه ناسه یدا... روژان تيپه رين و
به لām وينه هاورى کوچکرو وه کم هه له بير وه شدا
بوو، هاورى ده کرد و ناگريش لووشى دده: چی بلیم پيى؟
چی بلیم پيى؟

منیش له خوم پرسى نهى من چی بلیم پيى،
چاوه کام پر بوون له فرميسک و له رزيکی سه یرم ليها، له
هه مان ساتيشدا گویم له بانگ بيژى به يانيه وه بوو بانگى
دده: (الله اکبر.. الله اکبر.. حي على الصلاة.. حي على

ئەمە بەسەرھاتی (أبو عبدالله) بو، خۆی گەورە ئیە
و ئەویش دامەزراو بکات و تەنھاشتی که بە ھەموو
لاییکی بلیم ئەوێه که ئاگادارین، ئاگاداری لە ھەوێی
خراپ، ئەوانە ی رێگات بو خۆش دەکەن بو بەزاندنی
سنوورەکانی خۆی گەورە... بەسەرھاتی (أبو عبدالله)
ھەمووی پەند و ئامۆژگاریه، ئایا ئەو ئامۆژگاریتر ھەیه.

ته و بهی شیخ سه عیدی کوری مسفر

له دیداریکی کراوه دا له گهل شیخ سه عیدی کوری
مسفر - خوا پاریزراوی بکات- هندی له ناماده بووان
داوایان لیکرد باسی سهره تای رینموونی خوی بکات،
تهویش ووتی: به راستی هه موو رینماییه ک سهره تایه کی
هه یه و پاشان ووتی: من به فیتره تم باورم به خولله هه بووه،
کاتی که مندا ل بووم خواجه رستم ده کرد، به لام ته مبه لای و
پشتگوی خستن که میک زال بوو به سهرمدا، بهو نومیده ی
که گه وره بووم و بووم به پیانو.

هندي جار نویژه کانم پشت گوی ده خست، به لام نه گهر
ناماده بوومایه له ریوره سمی جه نازه یه ک یان له گورستان
یان گویم له ناموژگاریه که وه بوايه له مزگه و تیکدا ریژه ی
نیمانم زیادی ده کرد و پاریزگاری نویژه کانم ده کرد و بو
ماو یه کی دیاریکراو، له گهل سوننه ته کاند، پاشان دوا ی
هه فته یه ک یان دوو هه فته وازم له سوننه ته کان ده هیئا...
دوا ی نه وه ی که گه وره بووم و بووم به هه رزه کار هیچ
سوودی کم لهو ته مه نه نه گرت، به لکو مامه وه له

سهره پړۍ خومدا و پاريزگاري نه کړدنی نويزه کان به ووردی، چونکه نه وهی رابيت له سهر شتيك ده بيت به پيشه ی... ژنم هينا.. نه و کاته ش هندی جار نويزم ده کرد و هندی جاريش نه مده کرد، هرچه نده له ناخدا باوهرم به خوا هه بوو... تا ويستی خوی گه وره و ابو له یه کی له بونه کاند من له گه ل برايه کدا بووم، نه ویش شیخ سلیمانی کوری محمدی کوری فاتح بوو خوا بهرکت بخاته کاریده وه، نه مه له سالی ۱۳۸۷ک، له نووسینگه کهم هاتمه خواره وه، من سهر په رستیار بووم له په روه رده ی وهرزشی و پوشاکی وهرزشیم له بهر دا بوو، له بهر ده م ده رگای کارگیری فیخوازی بینیم که نه ویش داده بهزی له بهشی کاروباری دارایی، سلوم لیکرد، چونکه هاورپی قوتا بخانه بووین، دواي سلو کردن وستم خوا حافیزی لیبکه م، وتی: بو کوی؟ نه و کاته ره مه زان بوو پیم ووت: ده رومه وه بو مال وه تا بخه وم.. چونکه راهات بووم که له سهر کار کردن ده هاتمه وه ده خه وتم هه تا مه غریب و نويزی عه سرم نه ده کرد، مه گهر پیش مه غریب خه بهرم ببوايه ته وه و بهر ژوو بوومايه.. پی

وتم: نو یثری عه سر زوری نه ماوه بوچی که میك پیاسه نه کهین؟ منیش ره زامه ندیم نواند و به پی روشتین و چوینه سهر پرده که (پردی دۆلی نه بها) نهو کاته پرد نه بوو، پر بوو له درخت و هه وایه کی خوشی هه بوو، له وی دانیشتین هه تا کاتی عه سر هات و ده ستاین و نویژمان کرد و پاشان گه راینه وه، کاتی به ریگلازا گه راینه وه دهستی به ده ستمه وه بوو، فهرمووده یه کی بو خویندمه وه وه که نه وه یی که مجارم بی بییستم، پیشت بیستبوم، چونکه فهرمووده یه کی بلاو بوو.. به لام کاتی ده یویندنه وه دلم کرابوه وه بوی، تنانه ت وام هه ست ده کرد که یه که مجاره بییستم... نهو فهرمووده یه فهرمووده ی به پائی کوپی عازب بوو که ئیمام نه حمده له مه سنه ده که یدا و نه بوداود له (سنن) هه که یدا گپراویانه ته وه.

به راو ﷺ ده لیت له گه ل پیغه مبه ری خوا ﷺ له گه ل جه نازه یه کی پیایکی پشتیوان (أنصار) دا ده روشتین بو سهر گورستان، کاتی مردوه که نه سپه رده کرا، پیغه مبه ر ﷺ دانیششت و ئیمه ش به ده وریدا دانیششتین وه که نه وه ی

بالتەدەیدەك بەسەرمانەوێ بێت چیلکەیکێ بەدەستەوێ بوو
سەری بەرز کردەوێ و فەرمووی (پەنا بگرن بە خوای گەورە
لە سزای گۆر)

دوو جار یان سێ جار ووتیەوێ.. پاشان فەرمووی (إِنَّ الْعَبْدَ
الْمُؤْمِنَ إِذَا كَانَ فِي انْقِطَاعٍ مِنَ الدُّنْيَا وَاقْبَالٍ مِنَ الْآخِرَةِ نَزَلَ
إِلَيْهِ الْمَلَائِكَةُ مِنَ السَّمَاءِ بِيضُ الْوُجُوهِ...) واتە (بەراستی
بەندە ی باوەردار ئەگەر پەییوەندی بە دنیاوێ بپچڕێ و
رووبکاتە ئاخیرەت فریشتەکانی خوای گەورە دادەبژنە
سەری لە ئاسمانەوێ و روخساریان سپیە...) پاشان
فەرموودەکە ی بە درێژی باسکرد و لە سەرەتاوێ تا کۆتایی
و فەرموودەکە ی تەواو کرد.

لەو کاتەدا گەیشتی ئەبەها لەوێ دەبوا یە
جیا بووینا یە تەوێ و هەریە کەمان بپرواتەوێ مالتی خوێ...
منیش پێم ووت: بڕام لە کوی ئەم فەرموودە یەت هینا؟
وتی: ئەم فەرموودە یە لە کتێبی (ریاض الصالحین) دایە و
وتم ئەم تۆ ئیستە چ کتێبێک دەخوینیتەوێ؟ وتی
کتێبی (الکبائر) ی الذهبي دەخوینمەوێ؟ منیش

خواحافیزیم لیکرد و راسته وخوړ روښتم بو کتیبخانه و له وکاته دا له نه بها ته نها یه ک کتیبخانه ی تیدا بوو نه ویش کتیبخانه ی (التوفیق) بوو، له وی کتیبی (ریاض الصالحین) م کړی.. له ریگادا ته ماشای کتیبه کانم ده کرد و به دهم ریوه به خو م د ه ووت: ئیستا من له سهره ریگادام و دوو ریگه له به رده ممدایه، ریگای یه که م: بیباوه ری و دوو پرووی و سهریچی و ده مگه یه نیت به دوزخ و ریگای دووه م: ریگای ئیمانه و ده مگه یه نیت به به هشت، ئیستا من له به رده م هردو وکیاندا وه ستاووم، کامیان ه لبرئیم؟ عه قلم فدرمانم پیده دات که ریگای یه که م ه لبرئیم و د هرونی خراپه کاریشم فدرمانم پیده دا ریگای دووه م ه لبرئیم و تکام لیده کات و پیم ده ئیت: تو هیشتا له سهره تای لاویتیدایت و درگای ته وبه کردن-کراویه تا روژی دواپی، ده توانیت دواتر ته وبه بکهیت، نه و فیکر و وه سوه سیه به بیر و میشکما ده هات، کاتی به ریگادا به ره و مال دهروشتمه وه، گه شتمه وه ماله وه، به ربانگم کرده وه و دوا ی نویژی مه غریب نویژی عیشام کرد و نه و شه وه نویژه کانی

ته راو یحشم کرد، بیرم نایه که پیشت نو یژی ته راو یح
 به ته واو هتی کرد بیت بیجگه له و شه وه .. باو کم بینیا یه
 چوار رکاتم ده کرد و پاشان ده چووم.. به لام ته و شه وه
 نو یژه کانی ته راو یح به ته واو هتی نه نجمدا، له نو یژ بو ومه وه
 و دوا ی نه وه ی رۆشم بؤ مالی شیخ سلیمان بینیم له
 ده ره وه ی مزگه وته، له گه لیدا رۆشتینه وه بؤ ماله وه و نه و
 شه وه له سه ره تای کتیبی (الکبائر) چوار گونا هی
 گه وره مان خو ینده وه... گونا هی گه وره ی یه که م ها وه لدانان
 بؤ خوا و دووم سیحر و جادوو و سییه م کوشتنی گیان و
 چوارم وازه ینان له نو یژ... پیش کاتی پارشیو له
 خو یندنه وه ی بو وینه وه و به هاو ری که م ووت: ئیمه له کو یی
 نه م ووتانه ده بین؟

ووتی: نه مه له کتیبی زانا یاندا هه یه و ئیمه بی نا گاین
 لی .. منیش و وتم: خه لکیش بی نا گان لی، پیویسته نه م
 شتانه یان بؤ بخو ینیته وه، ووتی: کی بیخو ینیته وه، و وتم: تو..
 ووتی: نه خیر تو، که وتینه مشتومری نه وه ی که کی
 بیخو ینیته وه، پاشتر له سه ره نه وه ری که وتین که من

بيخوینمه وه.. بویه ده فته ریکمان هیڼا و باسی ګوناهې
 ګه وره ی چواره مان تیدا نووسیه وه، که وازهینان له نویژ
 بوو... له هه مان هه فته دا و له رژی هه ینی له مزګه وتی
 (الْحُشْعُ الْأَعْلَى) وه ستام که به تهنیشت سهنته ری
 بانګه وازه وه بوو له (ته بها) نه وکاته له (ته بها) تهنه اثم
 مزګه وته و مزګه وتی ګه وره ی لیبوو..

نه و رژه له وتاری هه ینیدا خویند مه وه و بو خه لکی
 کاریګر بوو، که به راستی هوکاری بوو سوپاس بو خوا بو
 رینومایی و راست بوونه وه ی من، وه خوازیارم له خوای
 ګه وره که نیمه و نیوه چه سپاو و جیګیر بکات له سر
 تاینه کې، به راستی هر خوای ګه وره بیسه و
 وه لامده روه یه .

ته وبه یه ک دلی لایک له تاریکيه ګانی (بانکوک) دا
 پروناک ده کاته وه

لایک بیست و سی سالی ته مه نی تی نه په راند بوو،
 سه فري کرد بو بانکوک به دواي چيژ و تامی کاری
 حه رامدا... له وی دهستی کهوت به لام نه ګر فزل و

ته د ارهک و چاودېږی خوی گه وره نه بوايه که له دوا هه مين
ساتدا فريای کهوت تیا ده چوو...

لاوه که نداويه کان له (بانکوک) ناشنايان کرد به
حه شيش، چونکه جگه ره ی حه شيش جيانه ده بويه وه له
په نجه و ليوی.

بويه له ته نجامدا وازيشی له خويندنی زانکو هینا...
ته و حه شيشه ناله باره ناچاری کرد خوی سهرقال بکات به
پيشه يه که وه... به لام چ پيشه يه ک؟

خوی ده لیت نیمه يانزه برا بووین، من يه کيک بووم له و
برایانه ی که له ناو هه مويانه دا سه فهرم کرد بو ته وی...
سه فهری يه که مم پيش نزیکه ی سالیک بوو دوا ی دانیشن
له گه ل هاورپيکانمدا که باسی خوشيه کانی (بانکوک) يان
ده کرد!!! له میانی يه ک سالدا هوت جار سه فهرم کرد،
که هه مووی ده يکرده نو مانگ!!!

سهره تاي گه شتی من له گه ل ماده هوشبه ره کانداه له
يه که م گه شتدا بوو بو (بانکوک) له ناو فرېکه که دا،
کاتيک يه کيک له هاورپيکام که پينج که س بوون و

منیشیان له گه‌لدا بووم، په‌رداخێك بیره‌ی یا به‌ ده‌ستمه‌وه‌،
منیش گویم نه‌یا به‌ بۆیه‌ پێی ووتم: ئەم په‌رداخه‌ی تریش
بگه‌ره‌ و ئەمه‌یان جوړیکی تر ده‌بی‌ت به‌لاته‌وه‌، منیش له‌
ده‌ستم گرت، بۆیه‌ ئەمه‌ سه‌ره‌تای موعتاد بووم بوو به‌
ماده‌ هۆشبه‌ره‌كان، چونكه‌ جوړیك له‌ بچۆره‌كانی ماده‌
هۆشبه‌ره‌کانی تیدا بوو كه‌ پێیان ده‌ووت (كنشه‌)

هه‌ر كه‌ گه‌شتمه‌ وولاتی خۆمان ئۆتۆمبیله‌ كه‌م فرۆشت و
گه‌رامه‌وه‌ بۆ بانكۆك... هه‌ر كه‌ گه‌شتمه‌ ئەوی پرسیا‌ری
(كنشه‌)م كرد... زۆر به‌ خه‌ستی ده‌مكیشا... وازم نه‌هینا
به‌لكو نه‌گه‌رام و جوړه‌کانی تری ماده‌ هۆشبه‌ره‌كانم
به‌كارده‌هینا، بۆیه‌ (كو‌كاین)یشم تا‌قی كرده‌وه‌ به‌لام
سه‌رسام نه‌بووم پێی، وه‌ هه‌روه‌ها حه‌بی (كبتیجۆل)یشم
تا‌قی كرده‌وه‌، به‌لام هه‌ر حه‌زم ئی نه‌ده‌كرد. من به‌ دوا‌ی
چێژو تا‌مینی‌کی تر دا ده‌گه‌رام كه‌ له‌ كنشه‌ بكات یا‌ن له‌و
باش‌تربی‌ت بۆیه‌ ده‌ستم نه‌كه‌وت، سه‌ره‌نجام گه‌رامه‌وه‌ بۆ
ولاتی خۆمان!!! له‌ مائی یه‌ كێك له‌ هاو‌ری‌كانم كه‌

يه كه مجار گه شتم كردبوو له گه ليدا، له وي حه شيشم ده ست
كه وت و به كارم هينا.

نرخه كه ي گرانتر بوو.. به هوي كه م ده رامه تيه وه
ناچار بووم كه برا كه م هه لڅه له تينم، واي نيشان بده م كه
يه كي له هاورينكانم داواي پارم لي ده كات كه پيشتر قه رزم
كردبوو لي... بويه برا كه شيم ئوتومبيله كه ي خوي فروشت و
پاره كه ي پيدام... منيش برېك حه شيشم پي كړي و سه فهرم
كرده وه يو بانكوك.

كاتيك گه پامده يو وولاتي خومان، به دواي جورينكي
تردا ده گه پام كه به هيترييت له (حه شيش)... سه فهرم كرد
يو وولاتيكي عربى يو به ده ست خستنى زهيتى حه شيش،
له گه ل زهيتى حه شيشدا منيش به ره و تياچوون پو شتم...
نه مده توانى ده ست به ردارى بېم... پوچووبووم له
به كار هينانيدا... له گه ل خوم بر دم يو بانكوك... نه و
جگه ريه ي كه چه ورم ده كرد پي لي له ليوه كانم نه ده بوويه وه...
له وي هه موان منيان به موعتاد بوو به حه شيشه وه ناسي

بوو، له شهم توشی نه خووشی مه ترسیدار بوو بوو به
هویه وه... سوپاسی خوا ده که م که شیفای پی به خشییم...

هه رگیز به بیرمدا نه ده هات که رۆژی له رۆژان چاک
ده به وه و رزگارم ده بیته له زهیتی حشیش.

پاره تاکه کی شهی من بوو... له کوپوه دهستم
ده که ویت؟ ناچار بووم په نا بهرمه بهر ریگی دزی و پاو و
پروت کردن... تا ئه و راده یه ی ریشم هیشتبوویه وه و
پوشاکم کورت کردبوویه وه تاوه کو نیشانی خزمانی بدهم
که من گه راومه ته وه و ته و بهی ته واوم کردوه... بۆیه دهستم
کرد به قه رزکردنی پاره لییان... دزیشم کرد له خالم و
مامم... هه ندی هاو پیشم هاندا که سه فەر بکه نه وه بۆ
بانکۆک تا منیش له سه ر خه رجی ئه وان سه فەر بکه م له
گه لیاندا... به لکو له بانکۆکیش بوو بوومه جهرده و
دهستپ، دزیم له و لاوانه ده کرد که له که نداوه وه سه فه ریان
ده کرد و ده هاتن و دهستم ده گرت به سه ر
که لوپه له کانیا ندا... پیاوه به ته مه نه کانی خه لکی که نداوم
هه لده خه له تاند و فیلم لی ده کردن، پاره کانیا م چنگ

دەخست ھەتا تايىلەندىھە كانىش بە زمانىكى تايىلەندى شەق
و شېر ھەلەم دەخەلەتاندن و پارە و پولم لى دەسەندن!!!
بانكۆكم جى نەھىشت، چونكە كارەكەم (مەبەستم پىشەى
چەتەيىھە) لەوى بوو

بەرەستى بىرم لەژيانىكى سەقامگىرى و ھاوسەرگىرى
دەكردەوہ لە گەل ئافرەتىكى تايىلەندىدا، تا رەگەزنامەى
تايىلەندىم دەست بەكەوئەت و ھەتا بەردەوام لەوى بىنمەوہ..
لە ھوارى ھەشيشدا بووبوم بە پىسپۆر، دەمتوانى
ھەشيشى ساختە و ھەشيشى نەصلى لە يەكترى جيا
بەكەمەوہ... رۆژگار تى پەرىن و ھەرچىم ھەبوو لە
دەستەدا، كەسم شك نەدەبرد قەرزى لى بەكەم... ھەموو براو
ھاورى و خزمەكانم زانىبويان كە من دەستبىم، كەسم شك
نەدەبرد تا چاو ساغم بىت بۆ مال و سامانىك كە بىدزم
دنيا لە بەرچاوما تەسك بوويەوہ و پەتم ھەلخست خۆم
بىنكىنم، دواى ئەوہى شوشەيك عەترم خواردبوويەوہ تا
سەرخۆشم بكات... بەلام براكەم پىي وى وى بى ئەقلىت،
بۆيە بەو كارە تورە بوو، دابەزىمە خوارەوہ تا ووتوئىز بەكەم

لەگە ئیدا، لە ئەنجامدا بۆی سەلماندم كە خۆكوشتن هیچ
سودىكم پى ناگە يە نیت.

سواری ئۆتۆمبیل بووم، سەرخۆش بووم و دووشت لە
میشكەدا بوو، یان پۆلیس دەستگیرم بکات یان برۆم بۆ
نەخۆشخانە و چارەسەری خۆم بگەم لەو حالەتى
موعاتدبوونەم كە گێۆدەى کردبووم.

سوپاس بۆ خوا چووم بۆ نەخۆشخانە و چارەسەریان
کردم...

ئەو تا ئیستاش من تەندروستیم زۆریاشە و پزگاربووم
لەو رەفتارە پیسە... تۆبەم کردوو و ئیتەرگیز
ناگەریمەو سەری.

براکه‌ی خۆمم کوشت

سامی تاقیکردنه‌وه‌ی پۆلی یه کهمی ناوه‌ندی به
سه‌رکه‌وتوویی بری، و پی‌ش ئه‌وه‌ی نه‌نجامی
تاقیکردنه‌وه‌که‌ی بزانی‌ت له‌ باوکی پرسى: ئه‌و دیاریه‌ چیه
که به‌ هۆی ده‌رچوونی ئه‌مسالنه‌وه‌ پێشکه‌شمی ده‌که‌یت؟
باوکی‌ش به‌ ئاسوده‌یه‌وه‌ ووتى: کاتی کارته‌که‌ت
دینیته‌وه‌ و سه‌رکه‌وتوو ده‌بیت، منیش رازی ده‌بم له‌ گه‌ل
خالتدا به‌جیت بۆ حه‌به‌شه‌، تا پشوی ه‌اوین له‌وێ به‌
سه‌ربه‌ریت.

سامی کوپه‌ گه‌وره‌ی مال بوو، دایکی دواى
چاوه‌روانیه‌کی درێژ ته‌م کوپه‌ی بوو، دایک و باوکی به‌ نازه‌وه
گه‌وره‌یان کردبوو، هه‌موان هه‌ولیان ده‌دا ئاسوده‌ی بکه‌ن و
داواکاریه‌کانی راپه‌رێنن و خۆشى و شادی بخه‌نه‌ دلێه‌وه‌...
سامی ته‌و شه‌وه‌ خه‌وی لێ نه‌که‌وت له‌ خۆشیدا، چونکه‌
خه‌ونه‌ وه‌نه‌وشیه‌یه‌کان و یادگاری به‌رائه‌تى منداڵی به‌ بیرو
هۆشیدا ده‌هات، چۆن نا؟ ته‌وه‌تا بۆ یه‌که‌م جار سه‌فه‌ر
ده‌کات بۆ حه‌به‌شه‌ و سێ مانگی پشوی ه‌اوین له‌وێ به‌

سەر دەبات... لەوى لەزەت لە ھەموو شتێكى تازە و نوێ
دەبینیت.

لە بەرەبەيانى پۆژى سێھەمدا تا كاروبارى
تاقىكردنەوهكان كۆتايى پېيىت، سامى لە گەل باوكى
چوو بۆ قوتابخانە تا كارتە كەى بېيىتەوه.

سامى چەند خولە كىك لە گەرانەوه كەى دواكەوت،
باوكىشى لە ناو ئۆتۆمبىلە كەدا چاوەرپى دەكرد، پاشان
كوپە كەى گەرايەوه و كارتە كەى بە دەستەوه بوو، شادىش
بە روخسارە بەرئەتە كەيەوه ديار بوو، ھاواری كردو ووتى:
باوكە، مژدەم بەرى دووھى پۆلە كەمان بووم .

خەندەيە كى درێژىش دا باريە سەر روخسارى باوكى،
خۆشى و شادى بە روونى بە چاوە كانيەوه ديار بوو، باوكى
بەو پەرى خۆشى و شادىەوه باوەشى پياكرد و پى ووت:
ھەزار... ھەزار جار پىرۆزت بىت سامى ئازىزم، بەلكو
مليۆن جار پىرۆزت بىت پۆلە ئازىزەكەم، سوپاس بۆ تۆ بۆ
ئەو سەر كەوتنەت .

کاتی سه فهره که نزيك بوو بويده وه، سامی له و پهری
خوښی و به ختیاریدا خوا حافیزی له دایک و باوکی کرد،
وه له و فرؤکه یه دا که سامی بؤ یه که بچار له ژیانیدا سواری
بوو جیهانیکی نوی و خوښیه کی وای بینی، که پیشتر
خوښی وای نه بینیبوو، خوښیه ک که تیکه ل بوو له شادی و
ترس به تایبه تی کاتی گوئی له دهنگی ته و فرؤکه یه بوو
که نیشته وه له فرؤکه خانه که دا تا سر له نوی بفریته وه بؤ
ناسمانی بهرین و فراوان، هدر شتیکی ده بینی و گوئی له
هدر شتیکه وه ده بوو به نیسبه ت ته مه وه تازه بوو... شتیکی
نوی ی بینی له حبه شه که پیشتر رانه هاتبوو له سهری،
سامی به هاوړیته تی خالی جیهانیکی تری نوی ی بینی...
له وی به چهن دین ته زمونی ووروژینه ردا تیپه ری، شتانیکی
بینی که پیشتر نه بینی بوو.

به لآم هه ندیک جار و له هه ندی کاتی دیاریکراودا
ههستی ده کرد که خالی تووشی حاله تیکی سه یر یه ت، که
لاشه ی هیزی تیا نامینی و هارسه نگي له دهست ده دات...
له گه ل ته وه شدا هه ندی جار ده بینی به ختیاره و دم به

خونده و پيکه نينه و هندی جارش کومه لئ ووشه ی
ناحالی به ده میدا دیت.

سامی ده رکی به نهی نی نه و هه لسوکه و ته سهیره ی
خالئ کرد، که بیگومان خالی خوی به عاره ق خوار دنه وه
گرتوه.

سامیش له ناخی خویدا هزی له لاسایی کردنه وه بوو،
شیتانیش به زهیی به ته مه نه بچوکه یدا نه ده هاته وه، بویه
وه سوه سهی خسته دلیه وه تا هزه که ی به شیوه یه کی
کرده یی تاقی بکاته وه...

سامی بویه که بچار عاره قی خوارده وه، له سهره تا وه
سهر سام نه بوو پیی، به لام کاتئ که خالوی ده بی نی و پاشان
لا سایی کردنه وه کویرانه که ی خویشی، پالی پیوه نا جار یك
و دوان و سیان تاقی بکاته وه، تا راهات له سه ری و به
ته وای خوی پیوه گرت، له کاتی کدا هیشتا سیانزه سال
بوو.

ماوه ی پشووه که ته و او بوو، سامی به هاوړییه تی
خالوی گه رایده وه بؤ (جده) که شاریکه له عه ربستانی

سعودی، بیرو هۆشی هەر به لای ئه وه وه بوو چۆن عاره قی ده ست بکه ویت و بتوانی بیخواته وه، به لام هه روا به ئاسانی نه ده یتوانی په یدای بکات، له کۆتاییدا بریاریدا که به ته وای لێی دوور بکه ویتته وه، چونکه ئه وه تاکه چاره سه ره بۆ پارێزگاری خۆی و ئاینده ی، ئه وه هیشتا مندا له، ههروه ها کرده وه یه کی خراپه و خوای گه وه ره هه رامی کردوه و سزای سه ختی بۆ ئه وه که سانه داناوه که عاره ق ده خۆنه وه.

بۆیه به ته وای سامی گه رایه وه بۆ ژیا نی سروشتی خۆی و عاره قی له بیر چوویه وه و سی سال به سه ر ئه وه حاله ته دا تیپه ری به بی ئه وه ی بیر له خواردنه وه ی بکاته وه... له کۆتایی سالی چواره مدا که سوکاره که ی بریاریاندا گه شتی ک بکه ن بۆ ده ره وه ی وولات، بۆ به سه ر بردنی پشوی هاوین له یه کی له وولاته ئه وروپییه کان...

له و وولاته سه ر له نوێ حه زه خه فه کراوه که ی زیندو بوویه وه بۆ خواردنه وه ی عاره ق، یادگاریه کانی حه به شه نوێ بوونه وه، بۆیه شه یتان عاره ق خواردنه وه ی له به ر چاوی جوان و رازا وه کرد، سامی فرسه تی ده هی نا له و کاتانه دا که

که سوکاره که ی له مال دده چوونه دهره وه، یان کاتیک که
نه وان دده خوتن تا به نه ینی ده ست بکات به عاره ق
خواردنه وه.

به رد ه و ام بوو له سدر نه و حاله ته، تا به ته وای
راهاتاو له سهری، بویه وه کو نار خواردنه وه ی لیهاتبوو له
لای و نه یده توانی سهر له نوی ده ستبه رداری بیت...

شویکیان (سامی) له گهل (فهوزی) خالوزایدا
چوونه دهره وه تا نه و شوه به سهر بهرن له یه کی له یانه
شویه کانی نه وروپادا، دوی نه وه ی تیر نانیان خواردبوو
ده ستیان کرد به عاره ق خواردنه وه و گویان له و موسیقا
هه راسان کهره ش گرتبوو له کافترياکه دا...

کاتی نا له و حاله ته دا بوون (فهوزی) شتیکی ره شی
بچوکی له گیرفانی دهره ینا و له سهر خو به له زه ته وه بونی
هه لده مژی، وه ک نه وه ی مندالیکي ساوا ماچ بکات... جار
ناجاریکیش به لای راست و چه پدا ده له نجی .

سامی هه ستی پیکرد و به فزولیه وه لی ی پرسى: نه و
پارچه ره شه چیه؟ نه ی بوجی وا ده که یت؟ فهوزی پیکه نه ی

و ووتی: ئایا نازانی ئەو چیه؟ ئەو هه شیشهی ره شه،
مرۆڤ ده گه یه نیتته ئەوپه پری له زهت. سامی ووتی: ئایا ئەو
شته بچوکه ئەو هه موو کاریگه ریهی هه یه؟

(فهوزی) ووتی: ئەو هی من پیم ووتی ئەو به شیکی ئەو
راستیه یه، ده توانی تا قی بکه یته وه تا خۆت هه قیقه ته که ت
بۆ ده رکه وی... هانی تۆش تا قی بکه ره وه... دهستی درێژ کرد
و هه شیشه یه کی ره شی یا به سامی... سامیش
هه شیشه که ی لیگرت و بۆنه که ی هه لمری و له گه ل ئەودا
چوون بۆ جیهانیکی تری پر له درۆ و وه هم و تیا چوون...
سامی نهیده زانی ئەو هه شیشه بچوکه ته لیه که و پیایدا
ده ته قیته وه، و مردنی که و هه موو پۆژیک ته قه دهیات له
دهرگای و هه ره شه له نایندهیی و ته ندروستی ده کات...
چهند پۆژیکی نه خایاند سامی موعتاد بوو له سه ر
هه شیش.

ژیانی به ته واری ژیره و ژورر بوو... به هۆیه وه
ته ندروستی تی کچوو و بیرو هۆشیشی په کی که وت.

له و پېناوه شدا پاره و پولی نه ما... کاتیکیش سامی
 خویندنی ته و او کرد و بوو به فرمانبر رقی له خه لکی
 ده بوویه و هزی ده کرد دور که و یته و لیان... له دلی
 خویدا و هستی ده کرد که هه موو که س نهینی هم
 ده زانن و که س نیه هم متمانه ی پهی بکات... زور که سیکی
 توره و گرژ بوو.. زور نه وی بوو بوویه و به سهر خویدا، هه ژده
 سال تیپه ری و همیش دلی نه و ه شیشه ره شه بوو،
 هه رچنده به هو ی گوړینی پوسته کانیه و له وه زیفه که یدا
 مووچه یه کی باشی هه بوو که یارمه تی ددها بو خه رچی
 هه شیشه که ی، به لام کی شه کانی زور بوو بوون... ته نانه ت
 له گه ل که سوکاری و نزیکترین که س لییه و... بویه باری
 نابوری ته و او دابه زی بوو... سامی له ناخی خویدا هه سستی
 ده کرد که بوته که شتیه وانیکی وون بوو له ده ریایه کدا به
 بی که ناره و رزگار بوونیشی نیه... سامی سوور بوو له
 سهر نه وی نهینی خوی لای یه کی له هارپی دلسوزه کانی
 بدرکینیت که هاوده می خوی بوو به لکو چاره سهریکی بو
 بدوزیته و... به لکو رزگاری بکات له و دوزه خه که بهرگی

ناگریت... بۆیه بۆ ئه و مه بهسته چوو بۆ لای یه کی له هاورپی دیرینه کانی که هاوده می خوی بوو، به لکو چاره سه ریکی بۆ بدۆزیته وه، هاورپیکه شی به دلخۆشیه کی زۆره وه پیشوازی لی کرد و، لۆمه ی کرد به هوی پچرانی په یوه ندیا نه وه... سامی هه موو به سه رهاتی خوی بۆ هاورپیکه ی گیرایه وه که به هوی ئه و هه شیشه ژه هراویه وه چی لی به سه ر هاتوه، داوا ی یارمه تی لی کرد تا پرزگاری بیئت له و هه شیشه نه فرینه، کاتی قسه کانی ته و او کرد، هاورپیکه ی پیی ووت: من شتی کم پییه هه موو نیش و نازارت هیور بکاته وه! ته نها ده ست دریژر بکه و چاوت بنوقینه و بۆ ساتیک چاوه روانبه... سامی به سه رسامیه وه ووتی: چی ده لییت؟ من له حاله تی کی زۆر خراپ دام و کاتی گالته و سو عبه ت نیه.

هاورپیکه ی ووتی: گالته ناکه م، ئیسته ش نه نجامه که ی ده بینیت... که سامی دهستی دریژر کرد و چاوی نوقاند، هاورپیکه شی ده رزیه کی (هیۆین) ی یا له بالی، کاتی

سامی چاوی کرده وه، هاوړې (ناموژگاريکه ر) له که ی هه موو
هیروینه که ی له لاشه یدا خالی کرده وه...

له گه ل پیدانی ئو (هیروین) ه دا سه ره تاي نازار و
مهینه تی نوی دهستی پیکرد به نیسبه ت سامی یه وه... له و
رؤوه سامی موعتاد بوو به (هیروین) ه وه، نه یده توانی
دهستبهرداری بیټ، کاتی به کاری نه ده هیئا ههستی به
نازاریک ده کرد که خدریک بوو ئیسکه کانی کلورده بوون و
نه ی ده توانی بهرگه ی بگریټ... سامی هه رچی
کو کرد بوو یه وه بۆ (هیروین) خه رچی کرد... دهستی کرد بوو
به قه وژکودن له که سوکار و هاوړیکانی، نه وانیش
راسته قینه یی شته که یان نه ده زانی، به لکو ماله که شی
خسته ره ه نه وه.

کاتی حاله تی ته ندروستی به ره و خراپتر چوو خرایه
نه خوشخانه، دوا ی ماوه یه که له نه خوشخانه هاته دهره وه تا
سه ر له نوی بگه ریته وه بۆ ماده هوشبه ره کان... چه ند
جاریک ده چووه نه خوشخانه به لام سودی نه بوو.

شه وېکيان نه پتوانی بهرگه دی نازاره که بگریت له
له شیدا به هوی پتویستی بوونی به (هیرۆین) هیچ
پاره یه کیشی نه بوو تا نه و ژهره بکوژی پی بکریت، به لām
هر دهبی به هر نرخیک بیت نه و شوه (هیرۆین) په یدا
کات... له و کاته دا باوکی له سه فدر بوو، له و ماویده دا
هه لسوکه وتی سامی شهړه نگیزانه بوو وای لیده کرد له
پیستی مړوخی و ناده می خوئی ده چویه دهره وه

نه و شوه کشومات و خفه تناکه تا پاده یه ک مانگه
شو بوو ، سامی له ژوره کدی هاته دهره وه و ویستی
هستی به کاریکی خراپ و مه ترسیدار... سوور بوو له
سر نه وای زیړ و نالتونی دایکی بدزیت تا (هیرۆین) ی
پی بکریت، چونکه به ته وای نارامی نه ما بوو... بویه
سامی له سر خو پویشته بهره و ژوره کدی دایکی،
دولابه کدی کرده وه و هندی له خشله کانی دایکی دزی تا
بیفروشتی و (هیرۆین) ی پی بکریت.

دایکی به دنگی دولابه که خبهری بوو وه و
شه به حیکی له ژوره که یدا بینی که ده جولیتته وه، پر به

بینینی هاواری کرد (ئەوه دزه... ئەوه دزه) کۆرەکش
 بەرەو لای دایکی پۆیشت لە کاتیکیدا دەمامک بە
 روخساریهوه بوو ، دەمه پاکیزهکە دایکی بە دەسته پیسه
 تاوانکارهکە خۆی گرت، پاشان خستی بە سەر زهویدا،
 دایکیشی لە تاو ئەو ترس و تۆقاندنەدا کهوت بە زهویدا...
 سامیش رای کردو بۆی دەرچوو.

لەو کاتەدا برا بچوکهکە بە دەنگی دایکی خەبەری
 بویهوه و بە پەله هات بۆ فریاکهوتنی تا ئەو دزه سەرتاپا
 ڕەشه بینیت بۆیه دواي کهوت تا بیگریت، لە ئەنجامدا
 توانی بیگریت و هەردووکیان هەلگژان بە یەکتەیدا، بە
 راستی ساتهکان نارهەت و جەرگ بر بوون... دیاره سامی
 ئیشهکە ناشرکرا دەبیّت ئەگەر براکە دەرستگیری بکات،
 بۆیه شەیتان وەسوسەیی بۆ دروست کرد گورزێک
 بوەشینیتە براکە، سامی چەقۆیهکی کرد بە سنگی
 براکەیدا تا ڕزگاری بیّت لە براکە و لە فەزیمەتەکە... بە
 زێڕو خشلەکانەوه رایکرد... بەلام خوای گەورە لە بۆسەدایه
 بۆی... ئۆتۆمبیلەکانی پۆلیس لە گەڕان و دەوریە ئاسایی

خوځياندا بوون... يه کي له پوځيسه کان سامی بينی که به
په له له مال هاته دهره وه و خهريک بوو ده کهوت به زه ويدا و
سندوقيکی گه وره شی پييه، بويه گومانی لي پيدا کرد و
دهست به جي چووه سهری و دهستگیری کرد...

دواي نه وه کوره بچوکه که يان گه يانده نه خوشخانه،
به لام مال ناوایی له ژيان کردبوو... روجه بيتاوانه که شی
به رزه فر بوو بوو به هوئی نه و چه قویانده که ناراسته ی
جدهسته پاکه که ی کرا له لایه ن نزیکترین که سه وه لی ی که
برا گه وره که ی بوو.. هه موو کات خواردن و خواردنه وه ی له
گه ل ده خوارد و له گه ليدا ده خهوت و پیده که نی له
گه ليدا و ده چووه دهر و ده هاته وه ماله وه له گه لی... بیتگومان
نه ویه ناسه واری ماده هوشبه ره کان .

دواي ليکوځيښه وه ی وردی دوسیه که... به راستی
هه واليکی چاوه روران نه کرابوو بو نه و خيژانه... چونکه
تاونبار و بکوژ (سامی) کورپانه و قوربانیه که ش دایکيان
و کوره که و ماله دزراوه که یه.

بویه دایکه بهرگه ی نهو کوښته ی نه گرت و که و ته
 نار جینگا به نه خوښی و همیشه پیشه ی گریان بوو،
 گریانې حسرت و پشیمانی و نازار پیکه وه بو (سامی) و
 کورپه نازداره که ی، که ناینده ی دنیاو قیامه تیشی فہوتاند و
 له بهر چاوی خه لکیدا بوو به کورپکی تاوانباری فہوتاوی
 دزی سهره پړو...

سامی زور گریا... خه فہتی ده خوارد و پشیمان بوو له
 سهر رابردوی... به هو ی حسیش و تلیاکه وه هموشتیکی
 له دهست دا... دینی له دهست دا... وهزیفه که ی له دهست
 دا... تهندروستی له دهست دا. خیزانه که ی له دهست دا...
 له سهر و هموو نه مانه شوه خوښه ویستړین و نازیزترین
 که سی خو ی کوشت، به و دوو دهسته تاوانباری برا که ی
 خو ی کوشت... سامی رهوانه ی نه خوښخانه کرا
 بوچاره سهرکردنی حاله تی موعتاد بوونه که ی به لام له گه ل
 نه و هشا بهر دهوام نه وه له بهر چاوی وون نابیت که برا
 بچو که که ی خو ی کوشت و هموو ژیانې خو ی ویرانکرد
 به هو ی ماده ی بیهوښکهر وه... ده ی خاوهن هوښه کان پهنو

نامۆژگاری ئەم بەسەرھاتەوێ وەرێگرن (فاعتبروا یا اولی
الابصار) ..

لاویك چاودیزی خواى گهواره گرتیهوه

ئەم چیرۆکەتان لە ڕینگەى بانگخوایىكى
متمانەپێکراوى باوەڕ بە خواوە بۆ دەگێڕمەوه... باسى لاویك
دەكەین نكولى لە ئاینەكەى دەكات و پەرورەدگارى خۆى
فەرمانۆش کردووه و بێئاگا بووه لە خۆیشى... لە خراپى و
سەرەڕۆیدا بە نمونە باسیان دەکرد، هەتا بە هۆى ئەوهوه
كە نازارى زۆرى خەلكى دەدا خەلكىكى زۆر دوایان لێ
دەکرد كە بە هیلاكاً بچیت و تیا بچیت تا ڕزگاریان بێت
لە خراپەكانى.

هەندى لە بانگخوایان نامۆزگاریان دەکرد بەلام وەرى
نەدەگرت، گوێى نەدەگرت لێیان، لە ناو تاریکیەكانى
شەهوەت و ئارەزوودا دەژیا... یەكێ لە بانگخوایان چوو بۆ
لاى و ئەو بانگخوایەكەسىكى کاریگەرى راستەوخۆ بوو
چەند نامۆزگاریەكى کرد هەتا هێنايه گریان و وا گومانى
دەبەرد كە هاتوو بە دەم بانگەوازی خواو
پێغەمبەرەكەى یەوه (ﷺ) بەلام سودى نەبوو، دیسان وەك خۆى
لێ دەهاتەرە وەك ئەوهى هیچیشى نەبێستبیت... نەیدەزانى

مزگهوت چیه، به لکو له پړژي هینیشدا... دواي عیسا له
 گه ل پیریکي وه کو خویدا ده چووه دهره و که میک پیش
 بهر به یان ده گه پرایه و پاشان به دریژای پړژ ده خهوت،
 وازی له فرمانبهری و کاره که هیتابوو... له دنیاو لهو
 دنیا شدا تاپول (افلاس) بوو بوو، دایکی هه میسه چاو به
 فرمیسکه وه ده بوو بو پهنجه پړی و واقعی کوره که به لکو
 زور حزی ده کرد که بر دایه.

به دهم گورانیه وه ده خهوت و هر به ویش خه بهری
 ده بوویه وه... چن دین وینه ی سیکی و پوشت نرمی له لا
 بوو.. که نیمانی خه لکی شاره که ی له ناو ده بات.
 به لکو ده که وتبوو که موعتاد بووه به ماده
 هوشبه ره کانه وه و عقل و پړچی مه ست بووه..

سهره پړییه که ی بهرام بهر به خوا دریژای کیشا بوو،
 خوی گه ورهش موله تی پیدا بوو... تاوانه کانی زوربوو بوون
 و پړزی خوی گه ورهش دهره ی دابوو، گوپی له هه موو
 شتی که ده گرت بیجگه له قورثانی پیروز، وه له هه موو
 شتی که تی ده گیشته ته نها له ناین و دینداری دا نه بیت...

هزی له همدو شتیک بوو تهنه زیکری خواو نهو جوړه
شانه نه بیټ.

سبحان الله دل چوڼ سهرگردان ده بیټ نه گهر خوا
نه ناسیټ... سبحان الله چونه همدست و نه دست بیټاگو گیل
ده بیټ نه گهر پشت بکاته خوی گه وره... پوږه ره شه کانی به
تاوان و سهر پیچی ده برده سهر، یه کی له بانگخوازه پیوا
چاکه کان بیری له ریځایه کی خوش ده کرده تا نهو
سهر گردانه بینیته ریځای راست، که به راستی
ریځایه کی داهینراو بوو، من لیږده ناموژگاری
بانگخوازان و شاگردانی زانست و ناموژگاریکاران ده کم
که په چای نهو شیوازه بکن، نهویش ریځای به دیاری
پیشکesh کردنی کاسیټ و سیدی نیسلامیه که له
ماله کاندو له نوتومبیله کانداه بیټ... کاسیټ و سیدی
نیسلامی که زانست و سه دا و کاریگری قسه که
ده گوازیتهوه بو گوینگر... بویه چند کاسیټیکی پیشکesh
به و لاره کرد که کاریگریبون، نهویش وری گرت و
خستیه نوتومبیله که یهوه و گوئی نه ده دا به گوینگرتن

لییان.. گوپی له گۆزانی و شتی بی که لک ده گرت و به
 پینگای خراپدا گوزهری ده کرد... پاشان ویستی کاسیتهیکی
 ئیسلامی تاقی بکاتهوه و گوپی لی بگریته، تا بزانیته نهو
 جوړه که سانه چۆن قسه ده کهن و شیوازی ووتار و
 قسه کردنیان چۆنه کاسیته که دهستی کرد به ناردنی
 شه پوله زیندوه کانی ئیمان له ههوایه کی راستگۆیاندها
 راسته وخۆ به کاریگه ری و دلسۆزی و به شه پۆلێک که
 پانتاییه که ی په یامیکی نه رمه بۆ گوپیگرانی.

لاوه که گوپی له شریته که گرت، ووتاره که باسی ترسان
 له خوای گه وهری ده کردو هه وائی نه وانه ی که له خوا
 ده ترسن... قسه کان گه یشتنه دلی لاه که و له دلیدا
 سه قامگیربوون.. شریته که کۆتایی هات و لاه کهش خۆی
 ناماده باش کرد و پیدا چونه وهیکی خۆی کرد له گه
 خوای گه وهردا و هاته وه به خۆیدا و دهستی کرد به لیبدانی
 کاسیتهی دووهم... کاسیتهی دووهم باسی تهوبه کردن و
 تۆبه کاران بوو، لاه که بیری له رابردوی خهفه تاوی و
 گریانای خۆی ده کرده وه، به رده وام گوپی له شریته که

گرت... گریانیش نمایشک بوو بۆ وهرگرتنی ناموژگاریه کان
له بهردهم دلدار وەك نهوێ زمانی حال ته مه بلیتهوه
﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا اَسْتَجِيبُوا لِلّٰهِ وَلِلرَّسُولِ اِذَا دَعَاكُمْ
لِمَا نَحْيِيْكُمْ...﴾ (الأنفال) واته: (تهی نهو کهسانه
باوهرتان هیناوه وهلامی خوا و پیغمبهری خوا به نهوه،
کاتیک که بانگتان ده کهن بۆلای نهو نهو ناینهی که
زیندووتان ده کاتهوه)

له شاری (دهمام) نزیك بوویهوه، خهريك بوو كوښتوښتی
تۆتۆمبیله کهی بۆنه ده کرا بۆ هوێ کاریگهری نهو شه پۆله
ئیمانیهوه که به تهواوی هینابویه له رزین...
چوه شاره که و پیش نهو ههش ئیمان چووبوه دلیهوه...
ژیان له دیدو بۆچونیدا گۆرا، به تیروانی نیکی بهندهیه کی
تۆبه کاروه ته ماشای دنیای ده کرد که پیشتر وهك که سیکی
سه رسته خت و سه ره رۆ ده پروانیه دنیا.

سهرتا چووه مزگه و تهوه و ژيانىكى نوڤى به نوڤىژ
دهست پيكر و دهستى كرد به ته مه نيكي نوڤى ﴿وَقُلْ جَاءَ
الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا﴾ (الاسراء)
واته (وه بلى ئاينى راست هات و ئاينى ناههق و
به تالنه ما و رۆشت، به راستى به تال هه ميشه له ناو چووه)
گه پرايه وه بۆ ناو كهس و كارى به بى زيانى و به
دهسكه و تىكى مه زنه وه... بى زيانى له تاوانه كانى و
دهسكه و تنى په رسته شه كان... چووه ماله وه به روخسارى كه وه
جيا له و روخساره ي كه پيى هاتبووه دهروه، چونكه به
روخسارىكى تاواناوى و گوناھ و سدر كه شيه وه هاتبوويه
دهروه و به روخسارىكى سپى و نورى و په رستش و تهوبه و
گه پرانه وه وه گه پراوه ته وه.

كه سوكارى سه رسام بوون (فلان كهس نه وه چيت به
سهر هاتووه؟ چى روويداوه؟) باسى مه زنترين رووداوى
ژيانى خوى بۆ كردن: گه پامه وه بۆ لاي خواو تهوبه م كردو
ئاشنا بوو به ريگاي گه پرانه وه بۆ لاي خوا... چاوه كانى پر

بوو بوون لە فرمىسك و ئەوانىش لە خۆشياندا دەستيان
کرد بە گريان...

بەئى فرمىسكى خۆشى و شادى.

طفح السرور علي حتى اني *

من عظم ماقد سرنى ابكاني.

واقتە: خۆشى لىۋان لىۋم بوو بوو ھەتا *

لە مەزنى نەر خۆشەدا منى ھىنايە گريان.

مالەكەيان پووناك بوو بوويەو و خەلكىش پىرۆزبايان

لە تۆبەكارەكە دەكردو مژدە بىت لى ى بۆ تەوبەكردنى و

گەراندەو بۆ لای خوا...

خوای گەرە لە فەرمودەيەكى قودسيدا دەفەرموى (يا

ابن ادم انك ما دعوتني و رجوتني الا غفرت لك ما كان

منك و لا ابالي: يا ابن ادم لو بلغت ذنوبك عنان السماء

ثم استغفرتني غفرت لك و لا ابالي يا ابن ادم لو اتيتني

بقراب الارض خطايا ثم لقيتني لا تشرك بي شيئا لايتك

بقرباها مغفرة) رواه الترمذى

واتە (ئەي نەوەي ئادەم بىگومان تۆ ھەركاتى لە من

پارايىتەو و داوات لە من کردىت لە ھەموو گوناھەکانى

تۆ خوش بووم و گویشم نه یاوه تی، نهی نه وهی ئادهم نه گهر
گونا هه کانت گه شتبه ئاسمانیش پاشان داواي لیخوش
بوونت لی کردیم، لیّت خوش بووم، و گویم نه یاوه تی، نهی
نه وهی ئادهم نه گهر به پانتایی زهوی به گونا هه وه هاتبیّت
بۆ لام و پاشان گه شتبیّت به من و هیچ هاوه لیکت بۆ
من دانه نابیّت منیش به رادهی نه وه دیم بۆ لای تو به
لیخوش بوونه وه)

شباب عادوا الى الله

ھەموو ئەم چىرۆكانە ؟
 بىرىتى نىن لە خەيال و ئەندىشەى
 نووسەرىكى بە توانا و
 دروستكراوى ئەدىبىكى
 داھىنەر نىن، بەلكو روودا و
 گەلىكن لەم جىھانەماندا
 روويانداو و پالەوانەكانىش
 كەسانى راستەقىنەن و لە سەر
 ئەم ھەسارە بچوكەمان دەژىن،
 ئەم چىرۆكانە ئەو راستەقىنە
 نەمرەت نىشان دەدەن كە خواى
 گەورە لە سەرۋوى تۆۋەيە و
 قەدەرى ئەو چاۋەرۋانى تۆيە، ۋە
 ھەر دەبىت رۆژىك لە رۆژان بىت
 و بگەرىتەو ۋە بۆ لای خوا و
 دەربازبوون نىە .